CANTEMUS DOMINO

KATOLSK SALMEBOK

CANTEMUS DOMINO

KATOLSK SALMEBOK

CANTEMUS DOMINO

KATOLSK SALMEBOK

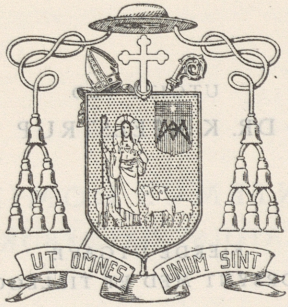
UTGITT VED

DR. K. KJELSTRUP

FJERDE UTGAVE

FORSYNT MED ET TILLEGG

OSLO 1934 · ST. OLAVS FORLAG

IMPRIMATUR

Oslo die 25. januarii 1934.

† **Jacobus Mangers,**
Ep. Seljensis, Vic. Apost.

Hammerstad & Co. — Bok - Kunst - Reklametrykkeri — Oslo

Alfabetisk innholdsfortegnelse.

I.

NORSKE SALMER.

Nr.		Side
199.	Akk, frels mig, frels mig	206
47.	All verdens Gud og Fader god	25
42.	All ting dig tilhører, Herre	22
188.	Alt, o Fader, til din ære	196
65.	Andaktsfullt jeg dig tilbeder	66
96.	Atter er et år henrunnet	94
45.	Betrakt hvordan i smerte	24
184.	Bygg på Gud i nød og fare	193
175.	Danmark først blandt nordens lande	183
119.	Den grav er tom, hvor han blev lagt	120
154.	Der står blandt roser ville	158
124.	Det var i årle påskegry	124
91.	Dig hilser vi, o krybbebarn	89
37.	Ditt hjerteblod vidunderlig	35
31.	Ditt ord, som Du har givet	18
83.	Domsbasunen lydt forkynner	81
27.	Du er min Gud, en synder jeg	25
174.	Du seierherre, kjempe prud	182

Nr.		Side
171.	Du som allverdens Frelser er	178
169.	Du som Herrens åsyn skuer	175
40.	Ei nogen synders død Du vil	22
185.	Ei om rikdom, ei om ære	194
186.	Ei står min hug til gull og heder	195
52.	Et evig lys	27
178.	Ethvert ditt ord, o Gud, jeg tror	186
192.	Fader, dig skje takk og pris	199
183.	Fader, Du kan frelse alle	192
106.	Fader, Du som bor i lønn	102
16.	Fader, her midt blandt oss tilstede	12
195.	Fast skal min dåpspakt evig stå	202
125.	Fryd dig, du himmeldronning prud	125
90.	Glede stor — en Frelser er oss vorden	89
130.	Gud Helligånd, din pris lovsjunger	130
25.	Guds himmelskarer jubler	16
51.	Guds lam, vårt offer, Du, som nu	27
28.	Gud som er vis og hellig	17
93.	Guds ord der over himlens hær	91
43.	Hellig, hellig, hellig er Gud	23
71.	Hellig, hellig, hellig er Jesus Kristus	71
72.	Hellig, hellig, hellig er vår Fader	71
87.	Helligste natt, helligste natt	85
123.	Helvete sig vånder	123
98.	Herodes, angst du er forvisst	95
41.	Herre, la en ærlig anger	22
22.	Herre, la vårt sinn og hjerte	14
158.	Hil dig, havets stjerne	163
139.	Hil dig, Maria, moder huld	142
157.	Hil, dronning, dig i evig glans	161

Nr.		Side
76.	Himmelhall, lys og sval	74
21.	Hisset i ditt paradis	14
50.	Høit i himlens lyse sone	26
140.	Hulde Jomfru, hil dig	143
78.	Hver kristen som hernede	76
48.	Hvor salige er dine ord	25
196.	Hvor sjelden dog den dag oprant	203
116.	Hvor stor, Maria, var din sorg	118
100.	Hvor søtt, o Jesus, er det mig	97
68.	Hev dig, sjel, på salmens vinge	69
134.	Høitidsdag i Kristi Kirke	135
32.	I himlenes herlighet troner	19
147.	Ihukom, o nådefulle	150
187.	Jeg elsker dig, o gode Gud	196
18.	Jeg er ei verdig, Herre	13
61.	Jeg kneler ydmykt ned	62
44.	Jeg tror, min herre Jesus Krist	23
177.	Jerusalem, Guds metropol	185
80.	Jesu Hjerte, sinn og tanke	78
81.	Jesus, dig jeg elsker ene	79
179.	Jesus, hvad Du åpenbarer	187
167.	Johannes, Herrens tjener	173
163.	Josef, Davids sønn, du rene	169
164.	Josef, Jesu fosterfader	170
137.	Kjærlighets under, ett omenn trende	141
108.	Kom, jord og himmel, kom og se	108
132.	Kom Skaperånd, kom ned til jord	132
131.	Kom, o kom, Gud Helligånd	131
20.	Kristne kom og syng	18
69.	Kristne, la høit vår lovsang lyde	69

Nr.		Side
63.	Kristne, se den englespise	65
117.	Kristus er opstanden	118
194.	La de små fritt til mig komme	201
193.	La ei, o Gud, oss gå av minne	200
55.	Lauretanske litani	39
56.	Litani til alle helgener (latinsk-norsk)	43—55
54.	Litanier til Jesus (latinsk-norsk)	29—38
113.	Lov og ære og pris	114
133.	Lovpris vår Gud i evighet	134
97.	Lovsyng, Guds folk	95
34.	Lovsyng vår Herre Sabaot	19
35.	Løft ditt hjerte mot det høie	20
143.	Maria, Jomfru, hil dig	146
144.	Maria, moder kjær	147
150.	Maria, plettfri kvinne	155
12.	Med hellig fryd og ydmykhet	10
11.	Med jubelsang på jorden	9
127.	Milde dommer i det høie	127
156.	Min sjel høilover Herren	160
57.	Miserere mei, Deus (latinsk-norsk)	55—59
115.	Mitt folk, hvad har jeg gjort mot dig?	116
94.	Mitt hjerte jeg dig skjenker tro	91
107.	Nattens slør nu jorden dølger	105
24.	Nu brød og vin innvies	15
152.	Nu mai måned bringer	157
86.	Nu, min sjel, du tør dig fryde	84
165.	Nådens tid vi glade minnes	171
82.	Når min siste stund oprinner	80
148.	Når mitt skib skal havnen finne	151
36.	O Du Guds lam, vår Frelser god	20

Nr.		Side
138.	O Du helligste	142
95.	O Du kjære barnelill	92
200.	O evighet, o evighet	207
172.	O Fader, vær ei lenger vred	179
190.	O gode Gud, send til oss ned	198
64.	O godhet overmåte	66
17.	O Guds lam, som verdens synder	12
33.	O Helligånd, fra himlen	19
49.	O Herre, løs dog smertens bånd	26
109.	O hode tornekronet	110
101.	O Jesu kors, vi hilser dig	98
142.	O Jomfru, skyldfri, rene	145
60.	O kristen, merk	61
128.	O livets konge, Jesus Krist	128
155.	O Maria, nådefulle	159
70.	O min Jesus, vær mig nådig	70
30.	Opyøft, min sjel, dig til vår Fader	18
89.	O salige natt	88
59.	O salutaris Hostia (latinsk-norsk)	60
138.	O sanctissima (latinsk og norsk)	142
162.	O St. Ansgar	168
198.	O smertens glød	205
114.	O store sorg og hjertekval	116
104.	O strenge Gud og dommer min	101
75.	O vandringsbrød til lise	73
67.	O verdens Frelser	68
168.	Petrus, Paulus, eders navne	174
79.	Pris i glade jubeltoner	77
136.	Pris med hjertets jubeltoner	138
110.	Pris, min tunge, laurbærkransen	111

Nr.		Side
62.	Pris og takk	64
161.	På kongestol du satt, o Knut	166
176.	På sannhets fjell	184
170.	Sankta Birgitta	177
160.	Sankt Stefanus	165
26.	Se her vår Gud	25
85.	Send oss, o Gud, fra himlens hall	83
84.	Send som dugg og regn fra himlen	82
135.	Sion, pris nu din Forsoner	136
39.	Skyldbetyngt som synder kommer	21
173.	Skytsengel, sjelevokter	181
126.	Solen synker, dagen helder	126
153.	Som fuglen søker lysets vei	157
102.	Som hellig skikk oss lærer	99
10.	Som kristne kneler vi for dig	9
92.	Stille natt, salige stund	90
202.	Store Gud, vi lover dig	211
103.	Strenge dommer i det høie	100
105.	Stråi, frelsens sol, i sjelens natt	102
112.	Syng din konge gledessalmer	113
29.	Syng for Herren høitidssalmer	17
15.	Syng: Hellig, hellig, hellig	11
120.	Syng høit, min sjel	121
66.	Syng, o sjel, la salmen klinge	67
77.	Så er Du, Jesus, nu hos mig	75
197.	Så gled dig, o sjel	204
58.	Tantum ergo (latinsk-norsk	59
201.	Te Deum (latinsk og norsk)	208
53.	Tenk ofte, sjel	28
74.	Tilbedet vær, forborgne englebrød	72

Nr.		Side
111.	Tretti år er alt henrunnet	112
121.	Triumf, triumf	122
23.	Troende vårt kne vi bøier	15
159.	Underfulle rosenkrans	164
146.	Underfull prektige	149
149.	Under korset smertebøiet	159
46.	Ved Jesu offers kraft og verd	24
151.	Ved morgenrøden lignes	156
38.	Velsign oss med din milde hånd	21
5.	Veni, Creator Spiritus	5
13.	Vi tror på dig, vår Gud og Fader	10
118.	Vær hilset, festens skjønne dag	119
141.	Vær hilset, Maria, du rene	144
166.	Vær hilset tusenfold	172
191.	Vær nu lovet i det høie	199
146.	Vår dronning, hilset vær	148
180.	Vår Fader som i himlen er	187
181.	Vår Fader	189
14.	Vår gave her vi bringer	11
73.	Vår Gud Du er, o sanne englebrød	72
19.	Vårt lam det er nu slaktet	13
88.	Ære være Gud i det høie	87
99.	Østens vise av en stjerne	96

II.
LATINSKE SALMER.

61.	Adoro te	62
9.	Agnus Dei	8
1.	Asperges	1
158.	Ave maris stella	163

Nr.		Side
8.	Benedictus	8
6.	Credo	6
4.	Gloria	4
3.	Kyrie	4
55.	Lauretanske litani	39
56.	Litani til alle helgener	43
54.	Litanier til Jesus	29
57.	Miserere	55
101.	O crux, ave	98
59.	O salutaris Hostia	60
138.	O sanctissima	142
136.	Pange lingua gloriosi	138
7.	Sanctus	7
149.	Stabat mater dolorosa	152
58.	Tantum ergo	59
201.	Te Deum	208
5.	Veni Creator	5
2.	Vidi aquam	3

Tillegg til katolsk Salmebok.

Cantemus Domino.

Nr.		Side
204.	Adeste fideles	216
250.	Aldri livets hymner klinger	273
239.	Av stolte aner	260
266.	Å møtes og skilles er skapningens lodd	288
227.	Blandt Norges helgenskare *)	245
209.	Da livets fyrste fødtes	221
258.	Deilig er jorden *)	282
245.	Der går en helteskare	268
207.	Det hev ei rosa sprunge	219
240.	Disse øine	261
232.	Dominikus vår fader	251
228.	Du som vandret rettferds stier *)	246
254.	Ein heimstad hev Herren for folket sitt bygt	278
242.	Engang våre fedres tro *)	264
205.	Et barn er født i Betlehem	217
244.	Evighet, kast ditt skinn	267
251.	Før dagens siste lysning dør	175
222.	Glade vi minnes	238

Nr.		Side
225.	Gledens store dag	241
229.	Guds rikes fagre *)	247
252.	Gud signe vårt dyre fedreland	275
223.	Gå alle til Josef	239
234.	Hellig Antonius	254
255.	Her hvor livets stormer tier	279
267.	Herre, Du har kalt den lille	289
246.	Hil dig, vår Konge	270
256.	Høit over alle hjerter	280
237.	I martyrskrud du kom	257
259.	Jeg elsker dig, min stav, min styrke	282
206.	Jeg synger julekvad	218
257.	Jesu Hjerte, sinn og tanke	281
260.	Kjærlighet fra Gud	283
214.	Kom, Gud Helligånd	227
249.	Kom, store Trøster, fra det høie	272
247.	Kongers konge, alt kan melde	270
212.	Kristne, lat for påskelambet	225
210.	Kross du sæle	223
264.	Livets lagnad Gud alene	286
215.	Magnificat	229
238.	Mangt et herlig	259
219.	Maria, de reneste blomster	233
208.	Maria, hvor skulde jeg ønske	220
217.	Maria møy, du sæle	231
220 b.	Med ærefrykt i hjertet jeg betrakter	235
220 c.	Mens morgensolens første gylne stråler	236
253.	No livnar det i lundar	277
211.	No skrid vor konges merkje fram	224
235.	Når helgenskarens pris	255

Nr.		Side
230.	Når Kristi kirke	249
265.	O Gud som kjærlig lar hver sjel	287
248.	O Jesus, jomfrukronen	271
216.	O Maria, tørr din tåre	230
241.	På fedres tun *	263
233.	Sankt Franciskus, rik i armod	252
224.	Sankt Josef, til ditt minnes ære	240
221.	Sankt Mikael	237
236.	Tendte kjerter, orgelklang	256
263.	Til dig, o Gud, med varme hjerter	286
226.	Tyst gjennem seklers gang	243
213.	Veni, Sancte Spiritus	226
261.	Verdig er jeg ingenlunde	294
218.	Vi elsker Guds hellige moder	233
243.	Vi elsker vår Kirke, den gamle	266
231.	Vi signer	250
220 a.	Vær hilset du, Maria, full av nåde	234
203.	Vårt kirkeår går inn	215
262.	Vår tro vil vi sprede	285

NB. De med *) merkede salmer kan synges i hjem, foreningslokaler og lignende, men ikke ved kirkelig gudstjeneste.

RETTELSE :

Side 286, 4. linje ovenfra, står det: nr. 184, men skal være **129.**

I.

Messesalmer.

Ved bestenkelsen med vievann før høimessen om søndagen.

1.

(Av Davids 50. salme).

Asperges me, Domine, hyssopo, et mundabor. Lavabis me, et super nivem dealbabor.

Stenk mig, o Herre, med isop (d. e. med Kristi blod), og jeg skal bli ren. Tvett mig, og jeg skal bli hvitere enn sne.

Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

Forbarm dig over mig, o Gud, efter din store barmhjertighet.

Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper et in sæcula sæculorum. Amen.*)

Ære være Faderen og Sønnen og den Hellig-ånd. Som det var i begynnelsen, så nu og alltid og i all evighet. Amen.

*) Gloria Patri o. s. v. utelates i pasjonstiden.

Asperges me etc.

Stenk mig o. s. v.

Presten: Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.

Vis oss, o Herre, din barmhjertighet.

Menigheten: Et salutare tuum da nobis.

Og skjenk oss din frelse.

Presten: Domine, exaudi orationem meam.

Herre, hør min bønn.

Menigh.: Et clamor meus ad te veniat.

Og la mitt rop komme frem til dig.

Presten: Dominus vobiscum.

Herren være med eder.

Menigh.: Et cum spiritu tuo.

Og med din ånd.

Presten: Oremus.

La oss be.

Exaudi nos, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, et mittere digneris sanctum angelum tuum de coelis, qui custodiat, foveat, protegat, visitet atque defendat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per Christum, Dominum nostrum.

Bønnhør oss, hellige Herre, allmektige Fader, evige Gud, og verdiges å sende din hellige engel fra himmelen, at han må vokte, verne, beskytte, besøke og forsvare alle, som bor i dette hus. Ved Kristus, vår Herre.

Menigh.: Amen.

Amen.

I påsketiden.

(Fra 1. påskedag til 1. pinsedag, begge medinnbefattet).

2.

(Av St. Johannes' åpenbaring).

Vidi aquam egredientem de templo a latere dextro. Alleluja. Et omnes, ad quos pervenit aqua ista, salvi facti sunt et dicent: Alleluja, Alleluja.

Jeg så vann, som utgikk av templet fra høire side. Alleluja. Og alle, til hvem dette vann nådde (d. e. alle, som mottok den hellige dåp) blev frelst, og de skal si: Alleluja, Alleluja.

Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus.

Lovsyng Herren; ti han er god, og hans barmhjertighet varer evindelig.

Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper et in sæcula sæculorum. Amen.

Ære være Faderen og Sønnen og den Helligånd. Som det var i begynnelsen, så nu og alltid og i all evighet. Amen.

Vidi aquam etc.

Presten: Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam. Alleluja.

Vis oss, o Herre, din barmhjertighet. Alleluja.

Menigh.: Et salutare tuum da nobis. Alleluja.

Og skjenk oss din frelse. Alleluja.

Presten: Domine, exaudi etc. Herre, hør o. s. v. (som ovenfor).

Anmerkning: Under enhver høimesse synges efterfølgende latinske messetekst. Under en stille messe kan menigheten synge en av de følgende norske «salmemesser», eller man kan velge andre salmer, som svarer til vedkommende tid av kirkeåret eller dagens fest.

FØRSTE MESSE.

(Til høimesse).

3.

Kyrie.

Kyrie, eleison. (3 ganger). Herre, forbarm dig over oss!

Christe, eleison. (3 ganger). Kristus, forbarm dig over oss!

Kyrie, eleison. (3 ganger). Herre, forbarm dig over oss!

4.

Gloria.

(Utelates, når presten forretter i sort eller fiolett messehagel).

Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias

Ære være Gud i det høie, og på jorden fred med de mennesker, som har en god vilje. Vi lover dig. Vi priser dig. Vi tilber dig. Vi takker

agimus tibi propter magnam gloriam tuam. Domine Deus, rex coelestis. Deus Pater omnipotens. Domine, Fili unigenite, Jesu Christe. Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. Quoniam tu solus sanctus; tu solus Dominus; tu solus altissimus, Jesu Christe. Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris. Amen.

dig for din store herlighet. Herre Gud, himmelske konge, Gud, allmektige Fader! Herre, Du enbårne Sønn, Jesus Kristus! Herre Gud, Guds Lam, Faderens Sønn! Du, som borttar verdens synder, forbarm dig over oss! Du, som borttar verdens synder, anta vår bønn! Du som sitter ved Faderens høire hånd, forbarm dig over oss! Ti Du er alene den Hellige; Du alene er Herren; Du alene er den Allerhøieste, Jesus Kristus. Med den Helligånd i Gud Faderens herlighet. Amen.

5.

Veni, Creator Spiritus.

(Før prekenen).

Veni, Creator Spiritus, mentes tuorum visita, imple superna gratia, quæ tu creasti pectora.

Kom, Helligånd, med skapermakt. Oprett, hvad synd har ødelagt, og fyll hver sjel med glede søt, som er av dig til livet født.

6.

Credo.

(Utelates i sjelemesser).

Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem coeli et terræ, visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia sæcula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de coelis. Et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria Virgine, et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis, sub Pontio Pilato passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die, secundum

Jeg tror på én Gud, den allmektige Fader, himmelens og jordens, alle synlige og usynlige tings skaper. Og på én Herre Jesus Kristus, Guds enbårne Sønn, som er fra evighet av født av Faderen, Gud av Gud, lys av lys, sann Gud av den sanne Gud. Født, ikke skapt, av samme vesen som Faderen; ved hvem alt er gjort. Som for oss mennesker og for vår frelses skyld er steget ned fra himlene. Og han har iført sig kjød ved den Helligånd av Maria, jomfruen, og er blitt menneske. Han er også blitt korsfestet for oss, pint under Pontius Pilatus og begravet. Og han er opstanden på den tredje dag, ifølge Skriften. Og han er fa-

Scripturas. Et ascendit in coelum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria judicare vivos et mortuos, cujus regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum, Dominum et vivificantem, qui ex Patre Filioque procedit. Qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur; qui locutus est per prophetas. Et unam, sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum et vitam venturi sæculi. Amen.

ret op til himmelen og sitter ved Faderens høire hånd. Og han skal komme igjen med herlighet for å dømme de levende og de døde, og der skal ikke være ende på hans herredømme. Og på den Helligånd, Herren og Levendegjøreren, som utgår fra Faderen og Sønnen; som tillikemed Faderen og Sønnen tilbedes og forherliges; som har talt ved profetene. Og på den ene, hellige, katolske (d. e. almindelige) og apostoliske Kirke. Jeg bekjenner én dåp til syndenes forlatelse. Og jeg venter de dødes opstandelse og livet i den kommende evighet. Amen.

7.

Sanctus.

Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt coeli

. Hellig, hellig, hellig er Herren, hærskarenes Gud. Himlene og jor-

et terra gloria tua. Hosanna in excelsis.

den er fulle av din herlighet. Hosanna i det høie!

8.

Benedictus.

Benedictus, qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

Velsignet være han, som kommer i Herrens navn! Hosanna i det høie!

9.

Agnus Dei.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

(2 ganger).

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.

O Du Guds Lam, som borttar verdens synder, forbarm dig over oss!

(2 ganger).

O Du Guds Lam, som borttar verdens synder, gi oss fred!

I sjelemesser synges:

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona eis requiem.

(2 ganger).

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona eis requiem sempiternam.

O Du Guds Lam, som borttar verdens synder, gi dem hvile!

(2 ganger).

O Du Guds Lam, som borttar verdens synder, gi dem den evige hvile!

ANNEN MESSE.

10.

Trinbønn.

1. Som kristne kneler vi for dig,
o Gud, ved nådens bord.
Vårt hjerte ydmykt hever sig
til dig i bønnens ord:
Se til oss ned med nådeblikk,
tilgi de synder vi begikk!
Forskyt oss arme, svake ei,
skjønt ofte vi forlot din vei!
Forskyt oss ei,
forskyt oss svake ei!

2. Vi har forspildt vårt håp, vår fred
med den forlorne sønn.
Vår arv blev ødt på veien bred; —
o Fader, hør vår bønn:
Se nådig til oss arme ned,
tilgi oss med barmhjertighet!
For bot og bedring vekk vår sans,
opfyll oss med din nådes glans,
din nådes glans,
din nådes guddomsglans!

11.

Gloria.

(Utelates, når presten forretter i fiolett eller sort messehagel).

Med jubelsang på jorden,
hvor Kirken hever sig,

i Syden som i Norden,
vår Gud vi priser dig.
Lov, takk og pris og ære
i tid og evighet
vi stedse vil frembære
:/: for dig, Treenighet. :/:

12.

Evangelium.

Med hellig fryd og ydmykhet
vi lytter til ditt ord,
hint budskap om din kjærlighet
til dine barn på jord.
Takk for din allmakts store tegn:
brutt er nu dødens makt.
Takk for din Kirkes trygge hegn
og nådens sikre vakt!

13.

Credo.

(Utelates i alle sjelemesser, samt i en del andre messer).

Vi tror på dig, vår Gud og Fader,
som ved din allmakts sterke «bliv»
fremkalte tusen myriader
av intets natt til lys og liv;
og på din Sønn, som blev vår like
og kom til Adams-slektens jord
undfanget av den nåderike;
og på den Helligånd vi tror.

14.

Offertorium.

1. Vår gave her vi bringer
på altrets offerbord,
og fra vår sjel sig svinger
vår bønn med prestens ord.
For oss og hver som bever
i syndeangstens nød,
din tjener ofret hever
der enn er vin og brød.

2. For levende og døde,
o Fader, oss bønnhør;
se til din Sønn, den søte,
som åpnet himlens dør!
Han løste syndens lenke,
han borttok syndens lønn.
Du evig fred oss skjenke
på hans, vår midlers, bønn.

15.

Sanctus.

Syng: Hellig, hellig, hellig
er Du, Gud Sabaot!
Syng med hans engler: Hellig
er Du, Gud Sabaot!
På jorden som i himlen
skal all din herlighet
høilovet, priset være
:/: nu og i evighet. :/:

16.

Efter forvandlingen.

1. Fader, her midt blandt oss tilstede,
se til vårt offer med behag!
Det er din Sønn, som enn hernede
dveler på Golgata idag.
Vi tør i hans navn dig påkalle.
Minne dig om alt, hvad han led.
Han ved sin død forhvervet alle
:/: adgang til nådens hjelp og fred. :/:

2. Hosanna! Kristus gav med glede
sig hen for alle og enhver.
På altret er han nu tilstede; —
tilbe ham som vår talsmann her!
Jesus, så gjerne jeg på jorden
vandre vil ad den snevre vei,
når blott den nåde, som er vorden
:/: tildelt mig, jeg forskjertser ei! :/:

17.

Agnus Dei.

O Guds Lam, som verdens synder
for oss alle kjærlig bar,
hjelp, at jeg et liv begynner,
som din nåde fostret har!
Se min anger, se min smerte,
Herre Jesus, vær mig god;
rens mitt syndefulle hjerte
i ditt dyrebare blod!

18.

Kommunion.

:/: Jeg er ei verdig, Herre, :/:
skjønt til ditt bord jeg går!
:/: Du gjør mig verdig, Herre, :/:
mitt sukk Du jo forstår.
Bortfjern, o sjelebrudgom,
min kulde, all min brøst,
:/: og la mig verdig nyte :/:
dig, Jesus, sjeles trøst.

19.

Slutning.

Vårt lam, det er nu slaktet,
vårt offer er fullbragt.
I bønn vi har betraktet
Guds miskunnhet og makt.
Vi har med kjærlig smerte
fulgt Jesu offerdød.
Takk, Gud, at i vårt hjerte
:/: Du nådestrømmen gjød! :/:

TREDJE MESSE.

20.

Trinbønn.

1. Kristne, kom og syng med glede
for Gud Fader og hans Sønn.
La oss for hans trone trede
frem med lovsang og med bønn!

2. Messens løndomsfulle under
taler her et alvorsord,
minner oss om Jesu vunder
og hans bitre død på jord.

21.

Gloria.

1. Hisset i ditt paradis,
hvor Du, Gud, dig åpenbarer,
saliges og engles skarer
synger uten stans din pris.
Jord og hav og himlens prakt
priser ubevisst din makt.

2. Istem også du, min sjel,
hvad all skapningen forkynner,
ti Guds-lammet verdens synder
borttok, gav dig liv til del.
Derfor, Gud, Treenighet,
skje dig takk i evighet!

22.

Evangelium.

Herre, la vårt sinn og hjerte
tørste efter nådens veld!
La ditt ord som himmelkjerte
lyse for oss til vårt held!
Tal, og vi vil ydmykt høre,
følge trygt din milde røst;
den til bedring vil oss føre
og hussvale oss med trøst.

23.

Credo.

Troende vårt kne vi bøier,
takker for vår kristentro,
takker Gud, som så det føier,
at vi i hans ly kan bo,
at vi trygge kan annamme
til vår fryd en herlig trøst:
Kirkens lære er den samme
nu som fordum — Åndens røst.

24.

Offertorium.

1. Nu brød og vin innvies,
som Du befalet har,
dengang Du på Skjærtorsdag
det første gang frembar.
Det hver en synder røre
til anger, håp og tro;
dem, som i Herren hensov,
:/: det skjenke sjelero. :/:

2. Med dette nadveroffer
jeg selv mig ofre vil.
Alt, hvad jeg er og eier,
det skal dig høre til.
Du gav mig det i nåde —
et pund å ågre med.
Jeg vil det trò forvalte
:/: som hjelp til salighet. :/:

25.

Sanctus.

Guds himmelskarer jubler
høit om hans herlighet.
Tre ganger hellig er Du,
uskapte hellighet!
Med hine engletoner
i jubelharmoni
«Ja, hellig, hellig er Du,
vår Gud!» istemmer vi.

26.

Efter forvandlingen.

Se her vår Gud!
Min sjel, synk ned og tilbed ham!
Tilbed i frydfull sang
vår tros forborgne skatt!
Ti han er livets Gud,
stor over alle himler,
og i hans hånd er jorden;
men vi, vi er hans folk,
vår Guds, som skapte oss.
Ja, vi, vi er hans folk,
vår Guds, som skapte oss.

27.

Kommunion.

1. Du er min Gud, en synder jeg;
og jeg, — skal jeg få motta dig!
Men tør da uten tåreflod
jeg nyte Jesu kjød og blod?

Jeg, som har krenket mangen gang
min Frelser, som på korset hang!
:/: Hvor tør jeg til dig komme? :/:

2. Tal kun et ord, og på ditt bud
jeg står i nådens bryllupsskrud!
Da kan jeg med mitt hjertes drott
forene mig så fromt og godt.
Kom, Jesus, kom, min Frelsermann!
Som hjorten tørster efter vann,
:/: jeg tørster mot ditt komme. :/:

28.

Slutning.

Gud, som er vis og hellig,
din godhets mål er stort.
Du har av idel nåde
et under mot oss gjort;
Du frelste oss fra synden
i Jesu hjerteblod.
Nu vet vi vei til himlen
:/: igjennem bønn og bot. :/:

FJERDE MESSE.

(Passer især for høitider).

29.

Trinbønn.

Syng for Herren høitidssalmer,
knel med jubel i hans hus,

hent herinne fredens palmer,
fredens sang mot himlen brus.
Sukk i anger til det høie,
legg din synd ved nådens port.
Hev ditt hjerte, løft ditt øie,
hjem du går rettferdiggjort.

30.

Gloria.

Opløft, min sjel, dig til vår Fader,
hvil glad og trygg i håpets fred!
Ei mørkets fyrste mer oss skader;
ti Jesus døden for oss led.
I ham, vår Frelser, Guds enbårne,
vi himlens arvinger blev kårne.
Syng derfor, Sion, høit mot sky
din takk for nådens gylne gry!
Alleluja, alleluja!

31.

Evangelium.

Ditt ord, som Du har givet
din Kirke her på jord,
er manna sterk i livet
for hver som på det tror.
La jordisk visdom famle
i verdensgåters rum!
Vi barnlig vil oss samle
:/: om evangelium. :/:

32.

Credo.

I himlenes herlighet troner
treenig den evige Gud:
Gud-Fader, Gud-Sønn, vår forsoner,
og Ånden, som tolker hans bud.
Gud-Fader oss himlen forjettet,
Gud-Sønn våre synder utslettet.
Gud Helligånd leder vårt fjed
:/: til himmelens salige fred. :/:

33.

Offertorium.

O Helligånd fra himlen,
velsign vårt offerbrød,
der nu skal snart forvandles
til Jesu offerkjød!
O Helligånd, ved nåden
omskap vår egen ånd,
foren oss fast med Jesus
:/: ved kjærlighetens bånd! :/:

34.

Sanctus.

Lovsyng vår Herre Sabaot,
— hosanna i det høie!
Ham, som har gjengjeldt ondt med godt,
— hosanna i det høie!
For ham som kom i Herrens navn
og over verden troner,
vårt hjertes takk vi synger ut
med høitids salmetoner.

35.

Efter forvandlingen.

Løft dig, hjerte, mot det høie
til Guds nådetrone hist,
og med troens klare øie
se din Frelser, Jesus Krist!
Han, som for dig, synder, døde,
vinker dig med åpen favn.
Il ham da med takk imøte
og velsign hans hulde navn!

36.

Agnus Dei.

O Du, Guds Lam, vår Frelser god,
med ømme midlerhjerte,
som skapte oss med eget blod,
da Du led korsets smerte;
o Lam, som oss all redning var,
da Du all verdens synder bar,
forbarm dig over oss, Jesus!
Din fred skjenk alle, o Jesus!

37.

Kommunion.

Ditt hjerteblod vidunderlig
min tørre ånd hussvale.
Din kjærlighet la trøstelig
om fred og nåde tale.
:/: O Frelser, hør min bønn til dig:
Din skjulte manna styrke mig,
til salig jeg dig skuer! :/:

38.

Slutning.

Velsign oss med din milde hånd!
Din rike kjærlighet,
vær fører for vår svake ånd
til himlens herlighet!
Ja, sign oss på vår vandring her
i jordens tåredal,
og sign oss, så vi når engang
til himlens lyse sal!

FEMTE MESSE.

(Passer for botsdager).

39

Trinbønn.

1. Skyldbetyngt som synder kommer,
Gud, din skapning frem i bot.
Knus mig ei, vær skånsom dommer,
tvett min sjel i Lammets blod!
Rør mitt syndefulle hjerte,
at jeg nytter nådens frist!
Skjenk mig angers gråt og smerte,
Slukk ei håpets siste gnist!

2. Håpet står til vår forsoner,
Jesus, som til verden kom,
for å frelse millioner
fra den velfortjente dom.

Han er her, — o store under! —
Her igjen han ofrer sig.
Fader, skjul oss i hans vunder,
vær barmhjertig, straff oss ei!

40.

Evangelium.

Ei nogen synders død Du vil,
men at han sig omvender.
Du tender kjærlighetens ild,
så at den mektig brender.
Vi vil så gjerne lyde dig
og bryte syndens lenke.
La lys og kraft med håp og fred
ditt glade budskap skjenke.

41.

Credo.

Herre, la en ærlig anger
vidne om vår faste tro!
Kun i troen hjertet fanger
for sin tvil og famlen ro.
Hvad din Sønn har åpenbaret
til vår frelse og vår trøst,
og hvad Kirken har forklaret,
:/: tror vi som din egen røst. :/:

42.

Offertorium.

Allting dig tilhører, Herre!
Av oss selv vi intet har;

dog vi brukte det dessverre,
som om det vårt eget var.
Syndens farsott slog oss arme,
men for Jesu offers skyld
Du dig over oss forbarme
:/: og helbred vår syndebyld! :/:

43.

Sanctus.

Hellig, hellig, hellig
er Gud Sabaot!
Ja, fullt er alt,
— jorden og himlen høi, —
av Herrens herlighet.
Hosanna i det høie!
Høit lovprises han, som kommer
velsignet i Herrens navn.
:/: Hosanna i det høie! :/:

44.

Efter forvandlingen.

1. Jeg tror, min Herre Jesus Krist
er her tilstede ganske visst.
Jeg håper på dig, hyrde god,
styrk Du mig med ditt kjød og blod!

2. Jeg elsker dig, o Jesus min,
og vil nu alltid være din.
Hvad jeg har syndet, angrer jeg.
O milde Gud, tilgi Du mig!

3. Du med din nåde styrke mig,
at glad min sjel må prise dig.
Gjør mig ved troens fylde sterk
og helliggjør mitt ringe verk!

45.

Agnus Dei.

Betrakt hvordan i smerte
Guds Lam sitt blod utgjød,
den gang av Jesu hjerte
den siste dråpe fløt!
Han borttar syndens byrde,
i anger får vi fred.
Han er vår gode hyrde
nu og i evighet.

46.

Slutning.

Ved Jesu offers kraft og verd,
o Gud, Du dig forbarme!
Ta bort ditt strenge dommersverd
og åpn oss dine arme;
rust oss mot satans list og makt
og vær vår hjelp i nøden,
at frelste: «Se, det er fullbragt!»
vi synge kan i døden.

SJETTE MESSE.

(For de avdøde).

47.

Trinbønn.

1. All verdens Gud og Fader god,
forbarm dig over dine,
som hist må gjøre syndebot
ved sjelekval og pine.
Se, Fader, deres store nød —
den martrer dem så såre.
I sjelen brender lengsels glød
i pakt med angers tåre.

2. Skapt i ditt billed, ren og god,
hver sjel av dåpens vanne
i nådens kledebon fremstod.
din godhet må vi sanne.
Ak, før dem snart til himlens hjem
og til sin Frelsers hjerte,
hvor intet savn kan følge dem,
ei heller nogen smerte.

48.

Evangelium.

1. Hvor salige er dine ord,
o Jesus: «Hver, som på mig tror,
skal ei til evig død inngå,
men salig liv i himlen få.»

2. Vi alle tror, hvad Du har sagt.
Fra dig oss skiller ingen makt.
Ja, døden selv oss skremmer ei,
den fører oss jo hjem til dig.

3. O tenk, når løst fra synd og savn
vi hviler trygge i din favn, —
o tenk, når vi med jubelkvad
går inn i himlens gylne stad!

49.

Offertorium.

1. O Herre, løs dog smertens bånd,
lukk op det dystre fengsel.
Sign og sval med kjærlig hånd
fromme sjeles lengsel.

2. La himlen åpnes lys og skjønn,
når skylden Du har slettet,
la dem vinne nådens lønn,
som Du har forjettet.

50.

Sanctus.

1. Høit i himlens lyse sone
strålende av fryd og fred
for vår Gud og Lammets trone
millioner kneler ned.

Og sitt jubelkvad de bringer,
mens de gylne harper klinger:
«Hellig, hellig, hellig er
Jesus Krist, vår Frelser kjær!»

2. Til det land for rene sjele,
til din lyse himmelbo,
hvor man frelst og fri kan dvele
glad i evig fred og ro,
Fader, før snart dem som lider
renselsenes bitre kvider,
før dem til din herlighet,
skjenk dem fred i evighet.

51.

Agnus Dei.

1. Guds Lam, vårt offer, Du, som nu
på altret er tilstede,
kom ditt løfte her i hu,
gjør til hjelp dig rede.

2. Vær medynksfull mot alle dem
der vandret dine veie.
Før dem til din Faders hjem,
himlens fryd å eie.

52.

Kommunion.

Et evig lys Du skjenke dem
i Paradisets helgenhjem.
Ja, milde Jesus, gjør dem fro
og skjenk dem evig sjelero.

53.

Slutning.

1. Tenk ofte, sjel, i Gud på dem
som vandret bort fra støvets hjem;
som hviler i den stille grav
og ned har lagt sin vandringsstav.
Ja, be for dem, at snart de må
til himlens herlighet inngå,
hvor ei er nød, hvor ei er ve,
hvor Herrens åsyn de skal se.

2. Men, kjære sjel, glem heller ei,
at selv du vandrer dydens vei,
opfyller tro vår Frelsers bud:
«Elsk alle høit, men høiest Gud!»
På det at døden blir en bro
fra trengslers dal til gledens bo.
Der skal du trygt i fredens havn
få hvile søtt i Jesu navn.

II.

Salmer ved aftenandaktene.

54.

Litanier til Jesus.

A. Litani til Jesu hellige navn.

Kyrie, eleison.	Herre, forbarm dig over oss!
Christe, eleison.	Kristus, forbarm dig over oss!
Kyrie, eleison. Jesu, audi nos.	Herre, forbarm dig over oss! Jesus, hør oss!
Jesu, exaudi nos.	Jesus, bønnhør oss!
Pater de coelis, Deus, miserere nobis. † [1])	Gud Fader i himmelen, forbarm dig over oss! † [1])
Fili, redemptor mundi, Deus,	Gud Sønn, verdens Frelser,
Spiritus sancte, Deus,	Gud Helligånd,
Sancta Trinitas, unus Deus,	Hellige Treenighet, én Gud,

[1]) Ethvert med † betegnet svar gjentas, inntil det blir avløst av et annet.

Jesu, Fili Dei vivi,	Jesus, den levende Guds Sønn,
Jesu, splendor Patris,	Jesus, avglans av Faderens herlighet,
Jesu, candor lucis aeternae,	Jesus, glans av det evige lys,
Jesu, rex gloriae,	Jesus, ærens konge,
Jesu, sol justitiae,	Jesus, rettferdighetens sol,
Jesu, fili Mariae Virginis,	Jesus, Sønn av Jomfru Maria,
Jesu amabilis,	Elskede Jesus,
Jesu admirabilis,	Beundringsverdige Jesus,
Jesu, Deus fortis,	Jesus, Du sterke Gud,
Jesu, pater futuri saeculi,	Jesus, fremtidens Fader,
Jesu, magni consilii angele,	Jesus, det store råds engel,
Jesu potentissime,	Mektigste Jesus,
Jesu patientissime,	Tålmodigste Jesus,
Jesu obedientissime,	Lydigste Jesus,
Jesu, mitis et humilis corde,	Jesus, saktmodig og ydmyk av hjertet,
Jesu, amator castitatis,	Jesus, Du som elsker kyskhet,
Jesu, amator noster,	Jesus, vår kjærligste venn,
Jesu, Deus pacis,	Jesus, fredens Gud,
Jesu, auctor vitae,	Jesus, livets ophav,

Jesu, exemplar virtutum,
Jesus, mønster for all dyd,

Jesu, zelator animarum,
Jesus, nidkjær for sjelenes frelse,

Jesu, Deus noster,
Jesus, vår Gud,

Jesu, refugium nostrum,
Jesus, vår tilflukt,

Jesu, pater pauperum,
Jesus, de fattiges far,

Jesu, thesaure fidelium,
Jesus, de troendes skatt,

Jesu, bone pastor,
Jesus, gode hyrde,

Jesu, lux vera,
Jesus, sanne lys,

Jesu, sapientia aeterna,
Jesus, evige visdom,

Jesu, bonitas infinita,
Jesus, uendelige godhet,

Jesu, via et vita nostra,
Jesus, vår vei og vårt liv,

Jesu, gaudium Angelorum,
Jesus, englenes glede,

Jesu, rex Patriarcharum,
Jesus, patriarkenes konge,

Jesu, magister Apostolorum,
Jesus, apostlenes mester,

Jesu, doctor Evangelistarum,
Jesus, evangelistenes lærer,

Jesu, fortitudo Martyrum,
Jesus, martyrenes styrke,

Jesu, lumen Confessorum,
Jesus, bekjennernes lys,

Jesu, puritas Virginum,
Jesus, jomfruenes renhet,

Jesu, corona Sanctorum omnium,
Propitius esto,
Parce nobis, Jesu.
Propitius esto,
Exaudi nos, Jesu.
Ab omni malo,
Libera nos, Jesu. †
Ab omni peccato,
Ab ira tua,
Ab insidiis diaboli,

A spiritu fornicationis,
A morte perpetua,
A neglectu inspirationum tuarum,
Per mysterium sanctæ incarnationis tuae,
Per nativitatem tuam,
Per infantiam tuam,
Per divinissimam vitam tuam,
Per labores tuos,
Per agoniam et passionem tuam,
Per crucem et derelictionem tuam,
Per languores tuos,
Per mortem et sepulturam, tuam,

Jesus, alle helgeners krone,
Vær oss nådig!
Skån oss, o Jesus!
Vær oss nådig!
Bønnhør oss, o Jesus!
Fra alt ondt,
Frels oss, o Jesus! †
Fra all synd,
Fra all vrede,
Fra djevelens efterstrebelser,

Fra ukyskhetens ånd,
Fra den evige død,
Fra ringeakt mot dine inngivelser,
Ved det hl. mysterium at Du er blitt menneske,
Ved din fødsel,
Ved din barndom,
Ved ditt guddommelige liv,
Ved dine arbeider,
Ved din dødsangst og din lidelse,
Ved ditt kors og din forlatthet,
Ved dine kvaler,
Ved din død og din jordeferd,

Per resurrectionem tuam,

Ved din opstandelse,

Per ascensionem tuam,

Ved din himmelfart,

Per sanctissimae Eucharistiæ institutionem tuam,

Ved din innstiftelse av den hellige Eukaristi,

Per gaudia tua,

Ved din himmelske fryd,

Per gloriam tuam,

Ved din herlighet,

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,

O Du Guds Lam, som borttar verdens synder,

Parce nobis, Jesu.

skån oss, o Jesus!

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,

O Du Guds Lam, som borttar verdens synder,

Exaudi nos, Jesu.

bønnhør oss, o Jesus!

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,

O Du Guds Lam, som borttar verdens synder,

Miserere nobis, Jesu.

forbarm dig over oss o Jesus!

Jesu, audi nos.

Jesus, hør oss!

Jesu, exaudi nos.

Jesus, bønnhør oss!

Oremus: Domine Jesu Christe, qui dixisti: petite et accipietis, quaerite et invenietis, pulsate, et aperietur vobis: quaesumus, da nobis petentibus divinissimi tui amoris affectum, ut toto corde, ore et opere diligamus et a tua

La oss be: Herre Jesus Kristus, Du som har sagt: Be, så skal I få, søk, så skal I finne, bank på, så skal det lukkes op for dere; vi ber dig: gi oss som ber om det, din guddommelige kjærlighets ild, så vi elsker dig av hele vårt

nunquam laude cessemus.

Sancti nominis tui, Domine, timorem pariter et amorem fac nos habere perpetuum: quia nunquam tua gubernatione destituis, quos in soliditate tuae dilectionis instituis. Qui vivis et regnas i saecula saeculorum.
Amen.

hjerte, med ord og gjerning, og aldri holder op å prise dig.

Hjelp oss, o Herre, til alltid både å frykte og elske ditt hellige navn, fordi din beskyttelse aldri mangler dem som Du har grunnfestet i din kjærlighet. Du, som lever og regjerer i all evighet.
Amen.

B. Litani til Jesu hellige Hjerte.

Kyrie, eleison.	Herre, forbarm dig over oss!
Christe, eleison.	Kristus, forbarm dig over oss!
Kyrie, eleison.	Herre, forbarm dig over oss!
Christe, audi nos.	Kristus, hør oss!
Christe, exaudi nos.	Kristus, bønnhør oss!
Pater de coelis, Deus, Miserere nobis. † [1])	Gud Fader i himmelen, forbarm dig over oss! † [1])

[1]) Ethvert med † betegnet svar gjentas, inntil det blir avløst av et annet.

Fili, Redemptor mundi Deus,
Gud Sønn, verdens Frelser,

Spiritus sancte Deus,
Gud Helligånd,

Sancta Trinitas, unus Deus,
Hellige Treenighet, én Gud,

Cor Jesu, Filii Patris aeterni,
Jesu Hjerte, den evige Faders Sønns Hjerte,

Cor Jesu, in sinu Virginis Matris a Spiritu Sancto formatum,
Jesu Hjerte, dannet av den Helligånd i jomfrumorens skjød,

Cor Jesu, Verbo Dei substantialiter unitum,
Jesu Hjerte, efter ditt vesen forenet med det guddommelige Ord,

Cor Jesu, majestatis infinitae,
Jesu Hjerte, av uendelig majestet,

Cor Jesu, templum Dei sanctum,
Jesu Hjerte, Du Guds hellige tempel,

Cor Jesu, tabernaculum Altissimi,
Jesu Hjerte, Du bolig for den Allerhøieste,

Cor Jesu, domus Dei et porta coeli,
Jesu Hjerte, Du Guds hus og himmelens port,

Cor Jesu, fornax ardens caritatis,
Jesu Hjerte, Du kjærlighetens glødende arnested,

Cor Jesu, justitiae et amoris receptaculum,
Jesu Hjerte, Du rettferdighetens og kjærlighetens kar,

Cor Jesu, bonitate et amore plenum,
Jesu Hjerte, fullt av godhet og kjærlighet,

Cor Jesu, virtutum omnium abyssus,
Jesu Hjerte, Du alle dyders dyp,

Cor Jesu, omni laude dignissimum,

Jesu Hjerte, verdig til den høieste lovprisning,

Cor Jesu, rex et centrum omnium cordium,

Jesu Hjerte, Du alle hjerters konge og midtpunkt,

Cor Jesu, in quo sunt omnes thesauri sapientiae et scientiae,

Jesu Hjerte, der alle visdommens og kunnskapens skatter finnes,

Cor Jesu, in quo habitat omnis plenitudo divinitatis,

Jesu Hjerte, der hele guddommens fylde bor,

Cor Jesu, in quo Pater sibi bene complacuit,

Jesu Hjerte, som Faderen har sitt inderligste velbehag i,

Cor Jesu, de cujus plenitudine omnes nos accepimus,

Jesu Hjerte, som har gitt oss alle av din fylde,

Cor Jesu, desiderium collium aeternorum,

Jesu Hjerte, Du de evige høiders lengsel,

Cor Jesu, patiens et multae misericordiae,

Jesu Hjerte, tålmodig og overvettes barmhjertig,

Cor Jesu, dives in omnes, qui invocant te,

Jesu Hjerte, rikt for alle som roper til dig,

Cor Jesu, fons vitae et sanctitatis,

Jesu Hjerte, Du livets og hellighetens kilde,

Cor Jesu, propitiatio pro peccatis nostris,

Jesu Hjerte, Du sonoffer for våre synder,

Cor Jesu, saturatum opprobriis,

Jesu Hjerte, mettet med forsmedelse,

Cor Jesu, attritum propter scelera nostra,

Jesu Hjerte, knust for våre misgjerninger,

Cor Jesu, usque ad mortem obediens factum,

Jesu Hjerte, Du som blev lydig inntil døden,

Cor Jesu, lancea perforatum,

Jesu Hjerte, Du som blev gjennemboret med et spyd,

Cor Jesu, fons totius consolationis,

Jesu Hjerte, Du kilde til all trøst,

Cor Jesu, vita et resurrectio nostra,

Jesu Hjerte, Du vårt liv og vår opstandelse,

Cor Jesu, pax et reconciliatio nostra,

Jesu Hjerte, Du vår fred og vår forsoning,

Cor Jesu, victima peccatorum,

Jesu Hjerte, Du slaktoffer for synderne,

Cor Jesu, salus in te sperantium,

Jesu Hjerte, Du frelse for dem som håper på dig,

Cor Jesu, spes in te morientium,

Jesu Hjerte, Du håp for dem som dør i dig,

Cor Jesu, deliciae sanctorum omnium,

Jesu Hjerte, Du alle helliges fryd,

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
Parce nobis, Domine.

O Du Guds Lam, som borttar verdens synder, skån oss, o Herre!

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
Exaudi nos, Domine.

O Du Guds Lam, som borttar verdens synder, bønnhør oss, o Herre!

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,

Miserere nobis.

Presten: Jesu, mitis et humilis corde.

Menigh.: Fac cor nostrum secundum cor tuum.

Oremus: Omnipotens sempiterne Deus, respice in Cor dilectissimi Filii tui, et in laudes et satisfactiones, quas in nomine peccatorum tibi persolvit, iisque misericordiam tuam petentibus tu veniam concede placatus, in nomine ejusdem Filii tui Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti, Deus per omnia saecula saeculorum.

Amen.

O Du Guds Lam, som borttar verdens synder, forbarm dig over oss!

V. Jesus, saktmodig og ydmyk av hjertet!

R. Dan vårt hjerte efter ditt hjerte!

La oss be. Allmektige Gud, se på din elskede Sønns Hjerte og på den lovprisning og fyldestgjøring, som det gir dig i syndernes navn, la dig forsone når de roper til dig om barmhjertighet, og unn dem da tilgivelse ved den samme, din Sønns, Jesu Kristi navn, han som lever og regjerer med dig i den Helligånds enhet, Gud fra evighet og til evighet.

Amen.

55.

Det lauretanske litani til Guds hellige mor Maria.

Kyrie, eleison.	Herre, forbarm dig over oss!
Christe, eleison.	Kristus, forbarm dig over oss!
Kyrie, eleison.	Herre, forbarm dig over oss!
Christe, audi nos.	Kristus, hør oss!
Christe, exaudi nos.	Kristus, bønnhør oss!
Pater de coelis Deus, Miserere nobis. † [1])	Gud Fader i himmelen, forbarm dig over oss! † [1])
Fili, Redemptor mundi Deus,	Gud Sønn, verdens Frelser,
Spiritus sancte Deus,	Gud Helligånd,
Sancta Trinitas, unus Deus,	Hellige Treenighet, én Gud,
Sancta Maria,	Hellige Maria,
Ora pro nobis. †	Be for oss! †
Sancta Dei Genitrix,	Hellige Guds mor,
Sancta Virgo virginum,	Hellige jomfru over alle jomfruer,
Mater Christi,	Kristi mor,
Mater divinae gratiae,	Den guddommelige nådes mor,
Mater purissima,	Du reneste mor,

[1]) Ethvert med † betegnet svar gjentas, inntil det blir avløst av et annet.

Mater castissima,	Du kyskeste mor,
Mater inviolata,	Du ubesmittede mor,
Mater intemerata,	Du uplettede mor,
Mater amabilis,	Du elskelige mor,
Mater admirabilis,	Du vidunderlige mor,
Mater boni consilii,	Du det gode råds mor,
Mater Creatoris,	Du Skaperens mor,
Mater Salvatoris,	Du Frelserens mor,
Virgo prudentissima,	Du viseste jomfru,
Virgo veneranda,	Du ærverdige jomfru,
Virgo prædicanda,	Du prisverdige jomfru,
Virgo potens,	Du mektige jomfru,
Virgo clemens,	Du godhetsfulle jomfru,
Virgo fidelis,	Du trofaste jomfru,
Speculum justitiae,	Du rettferdighetens speil,
Sedes sapientiae,	Du visdommens sete,
Causa nostrae laetitiae,	Du årsak til vår glede,
Vas spirituale,	Du åndelige kar,
Vas honorabile,	Du ærverdige kar,
Vas insigne devotionis,	Du andaktens utvalgte kar,
Rosa mystica,	Du hemmelighetsfulle rose,
Turris Davidica,	Du Davids tårn,
Turris eburnea,	Du elfenbens tårn,
Domus aurea,	Du hus av gull,
Foederis arca,	Du paktens ark,
Janua coeli,	Du himmelens port,

Stella matutina,	Du morgenstjerne,
Salus infirmorum,	Du frelse for syke,
Refugium peccatorum,	Du syndernes tilflukt,
Consolatrix afflictorum,	Du som trøster de bedrøvede,
Auxilium christianorum,	Du de kristnes hjelp,
Regina Angelorum,	Du englenes dronning,
Regina Patriarcharum,	Du patriarkenes dronning,
Regina Prophetarum,	Du profetenes dronning,
Regina Apostolorum,	Du apostlenes dronning,
Regina Martyrum,	Du martyrenes dronning,
Regina Confessorum,	Du bekjennernes dronning,
Regina Virginum,	Du jomfruenes dronning,
Regina Sanctorum omnium,	Du alle helgeners dronning,
Regina sine labe originali concepta,	Du dronning, undfangen uten arvesyndens plett,
Regina sacratissimi Rosarii,	Du dronning for den hellige rosenkrans,
Regina pacis,	Du fredens dronning,
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,	O Du Guds Lam, som borttar verdens synder,
Parce nobis, Domine.	skån oss, o Herre!

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
Exaudi nos, Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,
Miserere nobis.

O Du Guds Lam, som borttar verdens synder, bønnhør oss, o Herre!
O Du Guds Lam, som borttar verdens synder, forbarm dig over oss!

Presten: Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

V. Be for oss, Guds hellige mor!

Menigh.: Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

R. At vi må bli verdige til Kristi forjettelser.

Oremus: Concede nos famulos tuos, quæsumus, Domine Deus noster, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere, et gloriosa beatæ Mariæ, semper Virginis intercessione a præsenti liberari tristitia et æterna perfrui lætitia. Per Christum, Dominum nostrum. Amen.

La oss be. Vi ber dig, o Herre, fyll våre hjerter med din nåde, så vi som ved engelens budskap har erkjent at Kristus, din Sønn, er blitt menneske, ved hans lidelse og kors må bli ført til opstandelsens herlighet. Ved den samme Kristus, vår Herre. Amen.

Anm. Bønnen efter det lauretanske litani er forskjellig efter de forskjellige årstider; ovenstående bes hyppigst.

56.

Litani til alle Guds helgener.

Kyrie, eleison.	Herre, forbarm dig over oss!
Christe, eleison.	Kristus, forbarm dig over oss!
Kyrie, eleison.	Herre, forbarm dig over oss!
Christe, audi nos.	Kristus, hør oss!
Christe, exaudi nos.	Kristus, bønnhør oss!
Pater de coelis Deus, Miserere nobis. † [1])	Gud Fader i himmelen, forbarm dig over oss! † [1])
Fili, Redemptor mundi Deus,	Gud Sønn, verdens Frelser,
Spiritus sancte Deus,	Gud Helligånd,
Sancta Trinitas, nuns Deus,	Hellige Treenighet, én Gud,
Sancta Maria,	Hellige Maria,
Ora pro nobis. †	Be for oss! †
Sancta Dei Genitrix,	Hellige Guds mor,
Sancta Virgo virginum,	Hellige jomfru over alle jomfruer,
Sancte Michael,	Hellige Mikael,
Sancte Gabriel,	Hellige Gabriel,
Sancte Raphael,	Hellige Rafael,

[1]) Ethvert med † betegnet svar gjentas, inntil det blir avløst av et annet.

Omnes sancti Angeli et Archangeli,	Alle hellige engler og erke-engler,
Orate pro nobis. †	
Omnes sancti beatorum Spirituum ordines,	Alle salige ånders hellige kor,
Sancte Joannes Baptista,	Hellige Johannes Døperen,
Ora pro nobis. †	
Sancte Joseph,	Hellige Josef,
Omnes sancti Patriarchæ et Prophetæ,	Alle hellige patriarker og profeter,
Orate pro nobis. †	
Sancte Petre,	Hellige Petrus,
Ora pro nobis. †	
Sancte Paule,	Hellige Paulus,
Sancte Andrea,	Hellige Andreas,
* Sancte Jacobe,	Hellige Jakob,
Sancte Joannes,	Hellige Johannes,
* Sancte Thoma,	Hellige Tomas,
* Sancte Jacobe,	Hellige Jakob,
* Sancte Philippe,	Hellige Filip,
* Sancte Bartholomæe,	Hellige Bartolomæus,
* Sancte Matthæe,	Hellige Matteus,
* Sancte Simon,	Hellige Simon,
* Sancte Thaddæe,	Hellige Taddeus,
* Sancte Mathia,	Hellige Mattias,
* Sancte Barnaba,	Hellige Barnabas,
* Sancte Luca,	Hellige Lukas,

[2]) De med * betegnede dele av litaniet utelates ved innvielse av døpevann.

* Sancte Marce,	Hellige Markus,
Omnes sancti Apostoli et Evangelistæ,	Alle hellige apostler og evangelister,
Orate pro nobis. †	
Omnes sancti Discipuli Domini,	Alle Herrens hellige disipler,
* Omnes sancti Innocentes,	Alle hellige uskyldige barn,
Sancte Stephane,	Hellige Stefanus,
Ora pro nobis. †	
Sancte Laurenti,	Hellige Laurentius,
Sancte Vincenti,	Hellige Vincentius,
* Sancti Fabiane et Sebastiane,	Hellige Fabianus og Sebastianus,
Orate pro nobis. †	
* Sancti Joannes et Paule,	Hellige Johannes og Paulus,
* Sancti Cosma et Damiane,	Hellige Kosmas og Damianus,
* Sancti Gervasi et Protasi,	Hellige Gervasius og Protasius,
Omnes sancti Martyres,	Alle hellige martyrer,
Sancte Sylvester,	Hellige Sylvester,
Ora pro nobis. †	
Sancte Gregori,	Hellige Gregorius,
* Sancte Ambrosi,	Hellige Ambrosius,
Sancte Augustine,	Hellige Augustin,
* Sancte Hieronyme,	Hellige Hieronymus,
* Sancte Martine,	Hellige Martin,
* Sancte Nicolae,	Hellige Nikolaus,

Omnes sancti Pontifices et Confessores,	Alle hellige biskoper og bekjennere,
Orate pro nobis. †	
Omnes sancti Doctores,	Alle hellige kirkelærere,
Sancte Antoni,	Hellige Antonius,
Ora pro nobis. †	
Sancte Benedicte,	Hellige Benedikt,
* Sancte Bernarde,	Hellige Bernhard,
Sancte Dominice,	Hellige Dominikus,
Sancte Francisce,	Hellige Franciskus,
Omnes sancti Sacerdotes et Levitæ,	Alle hellige prester og leviter,
Orate pro nobis. †	
Omnes sancti Monachi et Eremitæ,	Alle hellige munker og eneboere,
Sancta Maria Magdalena,	Hellige Maria Magdalena,
Ora pro nobis. †	
Sancta Agatha,	Hellige Agata,
* Sancta Lucia,	Hellige Lucia,
Sancta Agnes,	Hellige Agnes,
Sancta Cæcilia,	Hellige Cæcilia,
* Sancta Catharina,	Hellige Katarina,
Sancta Anastasia,	Hellige Anastasia,
Omnes sanctæ Virgines et Viduæ,	Alle hellige jomfruer og enker,
Orate pro nobis. †	
Omnes Sancti et Sanctæ Dei,	Alle Guds hellige menn og kvinner, gå i forbønn for oss!
Intercedite pro nobis.	

Presten: Propitius esto.	Vær oss nådig!
Parce nobis, Domine.	Skån oss, o Herre!
Propitius esto.	Vær oss nådig!
Exaudi nos, Domine.	Bønnhør oss, o Herre!
Ab omni malo,	Fra alt ondt,
Libera nos, Domine. †	Frels oss, o Herre! †
Ab omni peccato,	Fra all synd,
* Ab ira tua,	Fra din vrede,
* A subitanea et improvisa morte,	Fra en plutselig og uforutsett død,
* Ab insidiis diaboli,	Fra djevelens efterstrebelser,
* Ab ira et odio et omni mala voluntate,	Fra vrede, hat og all ond vilje,
* A spiritu fornicationis,	Fra ukyskhetens ånd,
* A fulgure et tempestate,	Fra lynild og uvær,
* A flagello terræmotus,	Fra hjemsøkelse av jordskjelv,
* A peste, fame et bello,	Fra pest, hungersnød og krig,
A morte perpetua,	Fra den evige død,
Per mysterium sanctæ incarnationis tuæ,	Ved mysteriet at Du er blitt menneske,
Per adventum tuum,	Ved ditt komme,
Per nativitatem tuam,	Ved din fødsel,
Per baptismum et sanctum jejunium tuum,	Ved din dåp og din hellige faste,

Per crucem et passionem tuam,

Ved ditt kors og din lidelse,

Per mortem et sepulturam tuam,

Ved din død og din gravferd,

Per sanctam resurrectionem tuam,

Ved din hellige opstandelse,

Per admirabilem ascensionem tuam,

Ved din vidunderlige himmelfart,

Per adventum Spiritus sancti Paracliti,

Ved Trøsteren, den Helligånds komme,

In die judicii,

På dommens dag,

Peccatores,

Vi arme syndere,

Te rogamus, audi nos. †

Vi ber dig, bønnhør oss! †

Ut nobis parcas.

At Du vil skåne oss,

* Ut nobis indulgeas,

At Du vil tilgi oss,

* Ut ad veram pœnitentiam nos perducere digneris,

At Du vil føre oss til sann bot,

Ut Ecclesiam tuam sanctam regere et conservare digneris,

At Du vil styre og bevare din hellige Kirke,

Ut domnum Apostolicum et omnes ecclesiasticos ordines in sancta religione conservare digneris,

At Du vil bevare den apostoliske overhyrde og alle Kirkens stender i hellig gudfryktighet,

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris,

At Du vil ydmyke den hellige Kirkes fiender,

Ut regibus et principibus christianis pacem et veram concordiam donare digneris,

* Ut cuncto populo christiano pacem et unitatem largiri digneris,

Ut omnes errantes ad unitatem Ecclesiae revocare et infideles universos ad Evangelii lumen perducere digneris,

Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare et conservare digneris,

* Ut mentes nostras ad cælestia desideria erigas,

Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas,

* Ut animas nostras, fratrum, propinquorum et benefactorum nostrorum ab æterna damnatione eripias,

Ut fructus terræ dare et conservare digneris,

At Du vil skjenke de kristne konger og fyrster fred og sann enighet,

At Du vil forunne hele det kristne folk fred og endrektighet,

At Du vil føre alle villfarne tilbake til Kirkens enhet og alle vantro til Evangeliets lys,

At Du vil styrke og bevare oss selv i din hellige tjeneste,

At Du vil opløfte vårt sinn til himmelske lengsler,

At Du vil gi alle våre velgjørere de evige goder,

At Du vil bevare våre sjeler og våre brødres, slektningers og velgjørerers sjeler fra den evige fordømmelse,

At Du vil gi oss jordens frukter og bevare dem for oss,

Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris,

Ut nos exaudire digneris,

* Fili Dei,

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,

Parce nobis, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,

Exaudi nos, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,

Miserere nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exaudi nos.

Kyrie, eleison.

Christe, eleison.

Kyrie, eleison.

* Presten: Exultabunt sancti in gloria.

Menigh.: Lætabuntur in cubilibus suis.

* Pr.: Oremus. Omnipotens, sempiterne Deus, qui nos omnium

At Du vil gi alle avdøde troende den evige hvile,

At Du vil verdiges å bønnhøre oss,

Guds Sønn,

O Du Guds Lam, som borttar verdens synder, skån oss, o Herre!

O Du Guds Lam, som borttar verdens synder, bønnhør oss, o Herre!

O Du Guds Lam, som borttar verdens synder, forbarm dig, over oss, o Herre!

Kristus, hør oss!

Kristus, bønnhør oss!

Herre, forbarm dig over oss!

Kristus, forbarm dig over oss!

Herre, forbarm dig over oss!

V. De hellige skal fryde sig i herlighet!

R. De skal glede sig i hvilens rike!

La oss be: Allmektige, evige Gud, som har forunt oss på en og

sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari; quæsumus, ut desideratam nobis tuæ propitiationis abundantiam multiplicatis intercessoribus largiaris. Per Christum, Dominum nostrum.

M e n i g h.: Amen.

samme festdag å ære alle dine helgeners fortjenester, vi ber dig at Du i rikeste mål vil utøse over oss din nådes fylde som vi lenges efter, det ber vi om, fordi så mange forbedere forener sig om å be for oss. Ved Kristus, vår Herre. Amen.

(Ved prosesjoner tilføies efter det siste Kyrie, eleison:)

P r.: Pater noster . . . Et ne nos inducas in tentationem.

Fader vår . . . Led oss ikke i fristelse,

M e n.: Sed libera nos a malo.

Men frels oss fra det onde.

Psalmus 69.

Deus, in adjutorium meum intende: / Domine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur et revereantur, / qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsum et erubescant, / qui volunt mihi mala.

Salme 69.

O Gud, tenk på min hjelp; Herre, il med å hjelpe mig.

La dem, som efterstreber min sjel, bli til skamme.

La dem, som vil mig ondt, vike tilbake og blues.

Avertantur statim erubescentes, / qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur in te omnes, qui quærunt te, / et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus et pauper sum; / Deus, adjuva me.

Adjutor meus et liberator meus es tu; Domine, ne moreris.

Gloria Patri etc.

P r.: Salvos fac servos tuos,

M e n.: Deus, meus, sperantes in te.

P r.: Esto nobis, Domine, turris fortitudinis,

M e n.: A facie inimici.

P r.: Nihil proficiat inimicus in nobis,

M e n.: Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

La dem, som sier til mig: «Vel, vel!» ufortøvet vike tilbake med blusel.

Men de, som søker dig, juble og fryde sig i dig, og de, som elsker din frelse, skal si: Høilovet være Herren!

Men jeg er fattig og trengende; o Gud, stå mig bi!

Du er min hjelp og frelser; o Herre, nøl ikke!

Ære være Faderen o. s. v.

Gjør dine tjenere salige,

Som håper på dig, min Gud.

Vær oss, o Herre, et sterkt tårn,

Mot våre fiender.

La ikke fienden formå noget imot oss,

Og la ikke ondskapens barn skade oss.

P r.: Domine, non secundum peccata nostra facias nobis.

M e n.: Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

P r.: Oremus pro pontifice nostro N.

M e n.: Dominus conservet eum et vivificet eum et beatum faciat eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

P r.: Oremus pro benefactoribus nostris.

M e n.: Retribuere dignare, Domine, omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam æternam. Amen.

P r.: Oremus pro fidelibus defunctis.

M e n.: Requiem æternam dona eis, Domine, et lux perpetua luceat eis.

P r.: Requiscant in pace.

M e n.: Amen.

Herre, handle ikke mot oss efter våre synder,

Og gjengjeld oss ikke efter våre misgjerninger.

La oss be for vår øverste hyrde, pave N.

Herren opholde og bevare ham, han gjøre ham lykkelig på jorden og overgi ham ikke i hans fienders hender.

La oss be for våre velgjørere.

O Herre, skjenk for ditt navns skyld alle våre velgjørere det evige liv!

Amen.

La oss be for de avdøde troende.

Herre, gi dem den evige hvile og la det evige lys skinne for dem!

De hvile i fred!

Amen.

Pr.: Pro fratribus nostris absentibus.	La oss be for våre fraværende brødre.
Men.: Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.	O min Gud, gjør dine tjenere, som håper på dig, salige.
Pr.: Mitte eis, Domine, auxilium de sancto,	Herre, send dem hjelp fra din helligdom,
Men.: Et de Sion tuere eos.	Og beskytt dem fra Sion av.
Pr.: Domine, exaudi orationem meam.	Herre, hør min bønn,
Men.: Et clamor meus ad te veniat.	Og la mitt rop komme til dig,
Pr.: Dominus vobiscum,	Herren være med eder,
Men.: Et cum spiritu tuo.	Og med din ånd.
Pr.: Oremus.	La oss be.

(Her følger bønnene; de slutter med:)

Per omnia sæcula sæculorum.	Fra evighet og til evighet.
Men.: Amen.	Amen.
Pr.: Dominus vobiscum.	Herren være med eder,
Men.: Et cum spiritu tuo.	Og med din ånd.
Pr.: Exaudiat nos omnipotens et misericors Dominus.	Den allmektige og barmhjertige Herre bønnhøre oss!

M e n.: Amen.

P r.: Et fidelium animæ per misericordiam Dei requiscant in pace.

M e n.: Amen.

Amen.

Og de avdøde troendes sjeler hvile ved Guds barmhjertighet i fred!

Amen.

57.

Miserere.

Davids 150. salme.

Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum / dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea, / et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, / et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi et malum coram te feci, / ut justificeris in ser-

Forbarm dig over mig, o Gud, efter din store barmhjertighet,

Og utslett min misgjerning efter din miskunnhets rikdom.

Avtvett mer og mer min urettferdighet og rens mig fra min synd.

Ti jeg erkjenner min misgjerning, og min synd står mig stadig imot.

Alene mot dig har jeg syndet og gjort ondt for ditt åsyn, så Du vil

monibus tuis et vincas, cum judicaris.

Ecce enim, in iniquitatibus conceptus sum, / et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim, veritatem dilexisti, / incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor, / lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætitiam, / et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis, / et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, / et spiritum rectum innova in visceribus meis,

Ne projicias me a facie tua, / et spiritum

finnes rettferdig i dine utsagn og seire, om man vilde gå i rette med dig.

Ti se! i urettferdighet er jeg født, og i synd har min mor undfanget mig.

Ti se! Du har elsket sannhet; Du har åpenbart mig din visdoms skjulte hemmeligheter.

Stenk mig med isopp, og jeg skal bli ren; tvett mig, og jeg skal bli hvitere enn sne.

La mig få glede og fryd å høre, så vil mine svekkede lemmer juble.

Bortvend ditt åsyn fra mine synder og utslett alle mine misgjerninger.

Skap et rent hjerte i mig, o Gud, og forny den rette ånd i mitt indre.

Forskyt mig ikke fra ditt åsyn og ta ikke din

sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætitiam salutaris tui, / et spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas, / et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ, / et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine, labia mea aperies, / et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique; / holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus; / cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies.

Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua

hellige ånd fra mig.

Gi mig atter din frelses glede og styrk mig i den ånd, jeg hadde tilforn.

Så vil jeg undervise de urettferdige om dine veier, og de ugudelige skal omvende sig til dig.

Frels mig fra blodskyld, o Gud, min frelses Gud; da vil min tunge med glede prise din rettferdighet.

Herre, oplat mine leber, og min munn vil forkynne din pris.

Ti hadde Du villet ha offer, skulde jeg gjerne ha bragt dig det; dog i brennofre har Du ikke velbehag.

Et offer for Gud er en angerfull ånd; et sønderknust og ydmykt hjerte forskyter Du ikke, o Gud.

La, o Herre, din miskunnhet vederfares Sion,

Sion, / ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes et holocausta; / tunc imponent super altare tuum vitulos.

Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto.

Sicut erat in principio et nunc et semper / et in sæcula sæculorum. Amen.

Presten: Domine, non secundum peccata nostra facias nobis.

Menigh.: Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.

Pr.: Oremus. Deus, qui culpa offenderis, pænitentia placaris; preces populi tui supplicantis propitius respice, et flagella tuæ iracundiæ, quæ pro peccatis nostris meremur, averte. Per Christum Dominum nostrum.

Menigh.: Amen.

på det Jerusalems murer atter må bygges.

Da skal Du motta rettferdighets offer, gaver og brennofre; da skal man ofre unge okser på ditt alter.

Ære være Faderen og Sønnen og den Helligånd.

Som det var i begynnelsen, så nu og alltid og i all evighet.

Amen.

Herre, handle ikke mot oss efter våre synder.

Og gjengjeld oss ikke efter våre misgjerninger.

La oss be. O Gud, Du, som krenkes ved synd og forsones ved bot, sku nådig ned på ditt bedende folks bønn og bortvend din vredes svøpe, hvormed vi fortjener å straffes for våre synder. Ved Kristus, vår Herre.

Amen.

58.

Ved den sakramentale velsignelse.

1. Tantum ergo sacratum Veneremur cernui. Et antiquum documentum Novo cedat ritui: Præstet fides supplementum Sensuum defectui.

1. La oss altså ydmykt ære Dette store sakrament! Vike skal den gamle lære For det nye testament. Hvad vår sans ei fatter, være Av vår tro som sant erkjent.

2. Genitori Genitoque laus et jubilatio, Salus, honor, virtus quoque sit et benedictio: Procedenti ab utroque Compar sit laudatio.

2. La da hjertet gjennemglødes Av tilbedelse og tro, La all verdens lovsang møtes Hos de tre i himmelbo: Ham, som føder, ham som fødes, Ham, som utgår fra de to.

Amen.

Amen.

P r.: Panem de cælo præstitisti eis (Alleluja [1]),

Du har skjenket dem brød fra himmelen (Alleluja),

M e n.: Omne delectamentum in se habentem (Alleluja [1]).

Som inneholder all husvalelse (Alleluja).

P r.: Oremus. Deus qui nobis sub Sacra-

L a o s s b e. Gud, Du, som i dette vidun-

[1]) Tilføies i påsketiden og i Kristi legemsfests oktav.

mento mirabili passionis tuæ memoriam reliquisti, tribue, quæsumus: ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum.

M e n.: Amen.

derlige sakrament har efterlatt oss minnet om din lidelse, vi ber dig: forunn oss å ære ditt legemes og blods helmlige hemmeligheter således, at vi uophørlig føler din forløsnings frukt i oss. Du, som lever og regjerer i all evighet.

Amen.

59.

1. O salutaris hostia, quae coeli pandis ostium. Bella premunt hostilia, Da robur, fer auxilium.

2. Uni trinoque Domino Sit sempiterna gloria, Qui vitam sine termino Nobis donet in patria.

1. O frelserike hostie, Som åpner for oss himlens port. Mot fiendevold, i trengslers ve Bring hjelp, — gjør stridens møie kort!

2. Treenigheten underbar Skje lov og pris i evighet, Gid livet, Gud forjettet har, Vi hist opnår i herlighet!

60.

1. O kristen merk
med troen sterk:
Vår Jesus god
i Hostien er
tilstede her
med kjød og blod.
Hosianna,
skjulte manna,
hosianna!
Du sjelens brød,
med kraft og glød
i liv og død!

2. Monstransen hist
omfatter Krist,
den levende.
Og hos ham er
en englehær
tilbedende.
Hosianna,
skjulte manna,
hosianna!
Gjør tåredal
til himmelsal,
vår sjel husval!

3. Det brød vi ser
er kun et slør,
et dekke blott.
Skjult for vår sans

er guddomsglans,
er livets drott.
Hosianna,
skjulte manna,
hosianna!
O himmelbrød,
som Jesus bød
oss i vår nød!

4. På dine ord,
min Frelser stor,
jeg tviler ei.
På kne i bønn
for dig, Guds Sønn,
jeg bøier mig.
Hosianna,
skjulte manna,
hosianna!
Mitt vandringsbrød
i siste nød,
mitt liv i død!

61.

Adoro te.

(Av den hellige Tomas fra Aquino).

1. Adoro te devote, latens Deitas, Quae sub his figuris vere latitas: Tibi se cor meum totum subjicit. Quia te

1. Jeg kneler ydmykt ned, Forborgne Gud, for dig, Som under disse tegn på jord er skjult for mig. Dig underkaster

contemplans totum deficit.

jeg mitt hjerte, min forstand; Ti fatte dig, min Gud, jeg ingenlunde kan.

2. Visus, tactus, gustus in te fallitur, Sed auditu solo tuto creditur: Credo quidquid dixit Dei Filius, Nil hoc verbo veritatis verius.

2. Syn, smak og følelse kan ei erkjenne dig, Men kun min hørelse, — den skuffer ikke mig; Hvad Du, Guds Sønn, har sagt, jeg ubetinget tror. Hvad er vel sannhet klar som dette livets ord?

3. In cruce latebat sola Deitas, At hic latet simul et humanitas. Ambo tamen credens atque confitens, Peto quod petivit latro poenitens.

3. På korsets tre var skjult din guddom kun, men her Tillike for oss skjult din menneskehet er. På begge fast jeg tror, og ømt jeg trygler dig: Hvad røveren Du gav, Du skjenke også mig!

4. Plagas sicut Thomas non intueor, Deum tamen meum te confiteor: Fac me tibi semper magis credere, in te spem habere, te diligere.

4. Ei dine vunder ser som vantro Tomas jeg; O nei, min frelses Gud, jeg barnlig tror på dig. Men skjenk, at stedse mer jeg på dig, Frelser, tror; Vær Du min tro, mitt håp, min kjærlighet på jord!

5. O memoriale mortis Domini, Panis vivus vitam præstans homini: Præsta meae menti de te vivere, Et te illi semper dulce sapere.

5. O ihukommelse av Jesu Kristi død! Et nådens liv i Gud Du skjenker, livets brød. Så vær da, Jesus Krist, det sanne liv i mig; Det er den største fryd å kunne eie dig.

6. Pie pellicane Jesu, Domine, Me immundum munda tuo sanguine: Cujus una stilla salvum facere Totum mundum quit ab omni scelere.

6. Der velder fra ditt bryst, o pelikan, en flod. Jeg uren er og syk, — ak, tvett mig i ditt blod! Av det en dråpe blott, ja blott en eneste, Allverden frelse kan fra syndsfortapelse.

7. Jesu, quem velatum nunc aspicio, Oro, fiat illud, quod tam sitio: Ut te revelata cernens facie, Visu sim beatus tuae gloriae. Amen.

7. O Jesus, som jeg her tilsløret kun kan se, La det, jeg lenges mot, engang med jubel skje: Å se dig uten slør ved ved fedrelandets kyst Og salig hvile mig tett ved ditt frelserbryst.

62.

1. Pris og takk, at nu er kjent
kjærlighetens sakrament,
som av Jesus er innstiftet
ved hans testament.

2. Her er Jesu kjød og blod,
nådens himmelgave god,
vern mot syndens lumske snarer,
nådelivets rot.

3. Lovet og velsignet vær,
glavind sterk mot mørkets hær,
skjold, som verger vel, når farer
treder hjertet nær.

4. I monstransens gylne glød
sign oss, Jesus, himmelbrød;
vokt, velsign, bevar i nåde
oss i all vår nød!

63.

1. Kristne, se den englespise,
som vi høit med takk vil prise,
brødet, som til sjelens lise,
Frelseren oss skjenket har.

2. La for ham til jord oss bøie,
ham, som troner i det høie,
men og her for troens øie
sannelig tilstede er.

3. Gode hyrde, se vår kvide!
Styrk oss, mens vi her må stride,
vær vår næring alletide,
helst i dødens bitre stund.

64.

1. O godhet overmåte,
stor kjærlighet og nåde
her times oss forvisst:
Som Gud og menneske troner
vår frelser og forsoner
:/: på kirkens alter hist. :/:

2. Fra dette dyp av nåde
hver sjel i syndens våde
fornemmer Jesu røst:
Kom til mig, I, som lider,
som trofast kampen strider; —
:/: jeg skjenker eder trøst! :/:

3. Ja, la mig tidt med glede
hen til ditt alter trede
og nyte livets brød.
Da skal all kummer stilles,
da skal vi aldri skilles,
:/: min Gud i liv og død. :/:

65.

1. Andaktsfullt jeg dig tilbeder,
Gud, i dette himmelbrød.
Ydmykt hen til dig jeg treder,
herre over liv og død.
For din makt hvert kne sig bøie,
drott i dypet, i det høie!
Kristi legems sakrament,
guddomsild i dig er tendt.

2. Jesus, Du er her tilstede, —
dette er min faste tro.
Den bekjenner jeg med glede;
ti Du selv har sagt det jo.
Sannhet, Du ei løgn kan være;
visdom, hvo kan dig besnære?
På ditt ord jeg stoler mer
enn på hvad mitt øie ser.

3. Dette minne om din kvide
gjør mig alltid uforsakt,
og når jeg mot synd må stride,
skjermer det mot helvets makt.
Denne hvete, disse druer,
styrker mig, når døden truer.
Denne kalk og dette brød
liv mig skjenker efter død.

66.

1. Syng, o sjel, la salmen klinge
for det store sakrament!
Brødets form du ser, den ringe,
men i tro det blir erkjent.
Hev dig, sjel, på håpets vinge,
i Guds kjærlighet optendt!

2. Troende du dig skal bøie
for Guds ord med ydmykt sinn.
Sans og tanke sig må føie,

kun din tro er ikke blind:
skikkelsene for ditt øie
slutter Jesus Kristus inn.

3. La hver blomst og hver en kjerte,
som er tendt på alterbord,
bringe bud fra hvert et hjerte,
som på Jesus Kristus tror.
Hvor der før var gråt og smerte,
blir der jubel på hans ord.

67.

1. O verdens frelser, Jesus Krist,
som troner i din himmel hist,
i sakramentet Du ditt blod
og legem gav til sjelebot.

2. O tabernakel, o monstrans —
en fattig bo for guddomsglans!
Hvad er mot dig palass og slott?
Du huser hele verdens drott.

3. O englebrød, o manna skjær,
dig priser hele himlens hær.
For oss Du er vårt sanne brød,
som skjermer oss mot sjelens død.

4. I Hostiens den ringe drakt
velsign oss med din guddoms makt,
velsign vårt land, vår bisp, vår drott,
velsign hver hytte, hus og slott!

68.

1. Hev dig, sjel, på salmens vinge,
fromt din Frelser takk du bringe
for den store kjærlighet,
der mot dig, en orm i støvet,
har et herlig under øvet,
som bestandig varer ved.
Med kerubim og serafim
priser vi dig, o Jesus!

2. Medens tidens strøm mon rinne,
kjærligheten ingensinne
viker bort fra falne jord:
i høihellig offerhandling
stedse brøds og vins forvandling
virkes skal ved Jesu ord.
Med kerubim og serafim
priser vi dig, o Jesus!

3. Rundt omkring i alle lande,
hvor Guds Kirke monne stande,
vies Hostien hver stund.
Derfor skal den takk ei glemmes,
som fortjener å istemmes
av hvert hjerte og hver munn.
Med kerubim og serafim
priser vi dig, o Jesus!

69.

1. Kristne, la høit vår lovsang lyde;
hjerter, bryt ut i salig lyst!

Gud bor iblandt oss for å fryde
oss med sin trøst fra livets kyst.
Hvo turde vel
ane hernede,
hvad der er her
blandt oss tilstede?
Vårt hjerte tør nu juble fro:
Gud selv vil i vår midte bo!

(I påsketiden og i Kristi-legems-fests oktav tilføies:)

Alleluja, alleluja!

2. Gud, på hvis vink allverden vide,
skjønn som hans tanke blev frembragt;
mennesket der i dødens kvide
villig på korset blev utstrakt.
Han, som engang
sonet vår brøde,
nu nytes som
sjelenes føde.
Men brød og vin er kun et skinn,
hvori sig Jesus hyller inn.

70.

1. O min Jesus, vær mig nådig!
O min Jesus, vær barmhjertig!
Nådigste Jesus, forlat mig mine synder!
O Jesus, jeg tror på dig;
jeg håper, min Gud, på dig;
Jesus, Jesus, jeg elsker ene dig!

2. Jesus, for oss født på jorden!
Jesus, for oss stedt i kvide!
Kjærligste Jesus, på korset for oss ofret!
O Jesus, jeg lever dig!
O Jesus, jeg dør i dig;
Jesus, jeg vil tilhøre ene dig!

71.

:/: Hellig, hellig, hellig :/:
er Jesus Kristus, til oss sendt
i det helligste sakrament!
(Gjentas 3 ganger).

72.

1. Hellig, hellig, hellig
er vår Fader og vår Gud.
Jord og himler bryter ut:
Hellig, trefold hellig!

2. Hellig, hellig, hellig
er det ord fra himlen sendt,
som har syndens mørke endt.
Hellig, trefold hellig!

3. Hellig, hellig, hellig!
Englene i harmoni
synger ydmyke som vi:
Hellig, trefold hellig!

73.

1. Vår Gud Du er, o sanne englebrød,
vår beste trøst og hjelp i all vår nød.
Hellig, hellig, hellig,
Du er ene hellig.
Lov og takk dig være sendt
i det helligste sakrament!

2. Bak viraksdamp, i gylne kjerters glans,
vi ser vår Gud i alterets monstrans.
Hellig, hellig, hellig,
Du er ene hellig.
Lov og takk dig være sendt
i det helligste sakrament!

3. O Frelser kjær, frels oss fra syndenød;
velsign oss her i dette himmelbrød!
Hellig, hellig, hellig,
Du er ene hellig.
Lov og takk dig være sendt
i det helligste sakrament!

74.

1. Tilbedet vær, forborgne englebrød,
vår store Gud og Frelser i all nød!
Hellig, hellig, hellig,
over alle hellig!
Helligdom i tro erkjent,
kjærlighetens sakrament!

2. Tilbedet vær, forborgne englebrød,
vår store Gud og Frelser i all nød!
Sign oss, sign oss, sign oss,
sign oss, gode hyrde!
Vend ditt åsyn til oss ned,
skjenk oss alle hjertefred!

75.

1. O vandringsbrød til lise,
Du skjære englespise,
Du sanne himmelbrød,
still Du vår nød og smerte,
gyd nåden i vårt hjerte,
:/: sign oss i liv og død! :/:

2. O kjærlighetens kilde,
o livets veld, Du milde,
min Frelsers hjerteblod!
Så ofte jeg Dig nyter,
min sjel sig salig fryder
:/: i Dig, min hyrde god! :/:

3. På troens dunkle veie
hvor herlig Dig å eie,
vårt hjertes kjærlighet!
O la oss engang skue
i kjærlighetens lue
:/: ditt åsyns herlighet! :/:

76.

1. Himmelhall,
lys og sval,
tell mig dine stjerner små!
Uten tall! —
Så titt skal
prises altrets sakrament.

2. Vide jord,
verden stor,
tell mig dine støvgrann små!
Uten tall! — o. s. v.

3. Alle trær,
fjern og nær,
tell mig eders blade små!
Uten tall! — o. s. v.

4. Dype hav,
i din grav
tell mig dine dråper små!
Uten tall! — o. s. v.

5. Solglans klar,
gi mig svar:
nevn mig dine strålers tall!
Uten tall! — o. s. v.

6. Evighet,
ingen vet
alle dine timers tall!
Uten tall! — o. s. v.

77.

(Efter den hellige kommunion).

1. Så er Du, Jesus, nu hos mig,
o la mig dig omarme!
Min elskede, forlat mig ei,
Du nådig dig forbarme!

2. Til dig, min brudgom, nu jeg vil
fra denne stund mig binde.
Kun dig, Guds lam, jeg hører til; —
vi skilles ingensinne.

3. Min Jesus, hjertets fryd og fred
og lys på alle veie,
Du er mitt sikre hvilested
og sjelens beste eie.

4. Reis i min sjel din trone skjønn,
drott over rene sjele!
Jeg vil med dig, Guds sanne sønn,
for evig mig formele.

5. Fra nu av dig med hellig flid,
min Jesus, jeg vil tjene.
Dig vier jeg mitt liv, min tid,
min Jesus, dig alene!

6. O løs mig ut med mektig hånd
fra syndens ve og våde,
og bind mig fast med sterke bånd
i sakramentets nåde!

7. I solglans ligger livet nu
tross fristelser og farer;
selv døden mister all sin gru:
min Jesus mig bevarer.

8. Ha takk da, Gud, for denne stund,
din nadvers himmelglede!
Vær alltid til min siste blund
med lys og kraft tilstede!

Til Jesu hellige Hjerte.

78.

1. Hver kristen, som hernede
har sannhets lys erkjent,
må elske og tilbede
Guds alters sakrament.
Vi lover og velsigner
med takk og ydmykhet
vår Jesu ømme Hjerte
i tid og evighet.

2. Ditt hjertes vunde flammer
som nådens åpne vei.
Hver synder Du annammer,
som søker hen til dig.
Vi lover og velsigner
med takk og ydmykhet
vår Jesu ømme Hjerte
i tid og evighet.

3. Her skjuler Du ditt Hjerte
bak sakramentets slør,
men for vår synd og smerte
det banker nu som før.
Vi lover og velsigner
med takk og ydmykhet
vår Jesu ømme Hjerte
i tid og evighet.

4. O Du, som mest fikk lide,
forglem oss arme ei; —
Du ser vår kval og kvide,
vår lengsel efter dig!
Vi lover og velsigner
med takk og ydmykhet
vår Jesu ømme Hjerte
i tid og evighet.

79.

1. Pris i glade jubeltoner
Jesu Hjerte, uten svik!
Det tilhører vår forsoner,
slår for oss evindelig.
Gjenstand for mitt hjertes lengsel!
Gjør mig fri i jordens fengsel;
nåden drage mig til dig,
kjærligheten dig til mig!

2. Jesu Hjerte, livets kilde,
kjærlighetens helligdom,
dig jeg priser årle, silde, —

takk, at til vår jord Du kom!
Strengelek og harper tone
for vår konges nådetrone:
Her i altrets sakrament
er din hjerteflamme tendt.

3. Når mitt liv mot enden stunder,
Jesu Hjerte, vær mitt ly;
skjul mig da i dine vunder,
til den nye dag vil gry.
Vær mitt tilfluktssted i døden,
til jeg skuer morgenrøden!
Led mig, lys mig, før mig frem
til det ny Jerusalem!

80.

1. Jesu Hjerte, sinn og tanke,
priser dig med freidig mot,
:/: sanne vintre, edle ranke,
troens dyreste klenod. :/:

2. For oss himlens nådestrømmer
rinner fra ditt åpne bryst.
:/: Håpets lyse, skjønne drømmer
fyller oss med salig lyst. :/:

3. La ved livets flod oss knele,
fly fra verdens herlighet,
:/: kun i Jesu Hjerte dvele,
gledes ved hans kjærlighet. :/:

81.

1. Jesus, dig jeg elsker ene.
Led min tanke og mitt fjed;
drag mig, så jeg lenges ene
efter dig, min kjærlighet!

2. Se, ditt Hjerte evig brenner
av din kjærlighet til mig;
hjelp, at jeg den ei miskjenner,
men gjenelsker evig dig!

3. For en frelser mig å være
led ditt Hjerte angst og nød,
vilde tunge kvaler bære,
lide selv den bitre død.

4. Himlens største nådeskatte
sender Du oss kjærlig ned,
når vi kun vil dig omfatte
med vår hele kjærlighet.

5. Ei din kjærlighet forskyter
selv den største synder — nei!
Til din Faders bolig byder
Du ham mildt ad botens vei.

6. Kommer jeg med angersmerte,
søker dig i bønn og bot,
åpner Du ditt milde Hjerte,
tor mig i ditt hjerteblod.

7. Ja, din grenseløse nåde
tidt har ilet efter mig,
når jeg i mitt bryst lot råde
syndens lyst og krenket dig.

8. Efter dig, min Frelser, higer
jeg med alt mitt sinn og hu.
Hjelp, at jeg dig aldri sviker,
men dig elsker tro som nu!

82.

1. Når min siste stund oprinner,
og hvert håp om hjelp forsvinner,
jeg til dig min lit vil slå.
Flykte vil jeg til ditt Hjerte;
ti der mildnes all den smerte,
Jesus, som jeg bære må.

2. Når jeg lukke skal mitt øie,
Jesus, da din hu Du bøie
til min sjel i hården strid!
Når ditt navn min lebe stammer,
trøst mig, styrk mig i min jammer
i den tunge avskjedstid!

3. Angst hjemsøker livets ende.
Dog, når Du din hjelp vil sende,
hvad kan skremme da mitt sinn?
Som et barn, der søtt skal blunde,
slutt mig i din sidevunde,
nærmest ved ditt Hjerte inn!

III.

Salmer til kirkeårets forskjellige tider.

Advent.

83.

1. Domsbasunen lydt forkynner,
at den dag er stedse nær,
da vår sjel verdiløst finner,
hvad så mangen elsker her.
Ja, forvisst den stund vil komme,
da all verdens falske glans
falme skal, når rettferds domme
bratt forferder støvets sans.

2. Søk da Gud, mens han vil finnes,
søk ham straks i bot og bønn.
Nu kan fred og frelse vinnes, —
nådens dag dig gav Guds Sønn.
nytt de stille adventstimer
og bered din sjel som best,
førenn julens klokker kimer
til den nåderike fest.

3. Når så advents tid er omme,
kom da, Sions konge prud!
Til din krybbe vil vi komme,
hylde dig, vår frelses Gud.
Bort skal da all kummer vike
fra vårt lengselsfulle bryst,
når på salmens tonestige
øines evighetens kyst.

84.

1. «Send som dugg og regn fra himlen
den rettferdige, Guds sønn!»
Sådan hørtes engang rope
Israel i gråt og bønn, —
Israel, hvem Gud forjettet
å få syndeskylden slettet!
ti før Jesus Kristus kom,
lukt var himlens helligdom.

2. Gud, vår Fader, bønnen hørte,
rørt til medynk ved vår nød,
og til frelsens store gjerning
Sønnen kjærlig sig frembød.
Gabriel fra støvets daler
bragte svar til himmelsaler:
«Herrens tjenerinne, se,
er jeg, hvad Gud byder, skje!»

3. Og da Ordet var undfanget
i Marias jomfruskjød,
til Elisabet hun iler,

som den Helligånd jo bød.
Da sin hilsen hun istemmer,
frelsens nærhet glad fornemmer
han, hvem helliggjort Gud har,
før til verden født han var.

4. Sjel! den store døpers stemme
maner enn med kraft og ild,
minner dig om advents budskap:
Din forløsning stunder til!
Lukk da op ditt hjertes døre
og bered din Frelser vei.
Husk i alt, hvad du vil gjøre:
Fredens fyrste nærmer sig!

85.

1. Send oss, o Gud, fra himlens hall
din Sønn som oss forløse skal,
som være vil vår redningsmann,
der fører oss til frelsens land.

2. Ufattelige *Visdomsånd,*
som holder verdner i din hånd,
hvem sjelens tanker fatter ei, —
kom, led oss på den rette vei!

3. *O Adonai,* sterke Gud,
som gav på Sinai dine bud,
mens tordenskrald fra himlen lød, —
kom, frels oss i vår store nød!

4. *O Jesse rot,* Du frelsens tolk,
et tegn for alle jordens folk, —
kom, tal til oss med nådens ord,
forløs vår syndefulle jord!

5. *Du Davids nøkkel,* guddoms ild,
der åpner, lukker, som Du vil, —
bryt bolten op og spreng vår dør,
fra syndens fengsel fri oss gjør!

6. *O sol for all rettferdighet,*
Du glans av himlens herlighet, —
opliv hvert hjerte koldt og matt,
bring lys i dødens mørke natt!

7. O drott med *fredens* palmegren,
Du hele Kirkens hjørnesten, —
kom og forlik oss med vår Gud
og skjenk oss nådens bryllupsskrud!

8. O Gud med oss, *Emmanuel,*
Du konge over Israel, —
vær selv vår store julegjest,
da blir der fryd, da blir der fest!

86.

(Siste søndag i advent).

1. Nu min sjel, du tør dig fryde
til en festlig julesang:
Snart skal orglet atter lyde
i Guds hus med jubelklang.

Ei ditt mot bør nu forsake,
freidig heve sig din ånd!
Snart din konge frem vil drage,
smykt med palmen i sin hånd.

2. Alle jordens slekter sjunger
Herrens lov med festlig sang,
og fra fjell og dal gjenrunger
snart hans navn med klokkeklang.
Livets store fyrste kommer
og vil frelse alle folk,
han, den nådens milde dommer,
være vil hver synders tolk.

3. Se, vi jubler dig imøte,
nådens konge, livets sol,
Jesubarn, Du milde, søte,
i din krybbes kongestol.
La din julestjerne seire,
lyse op i hvert et hjem.
Hjelp oss alle jul å feire,
jul med dig i Betlehem!

Jul.

87.

1. Helligste natt, helligste natt!
Mørket alt svinner, vi skuer herneden
vinkende stjerner på himmelens blå.

Engler nedsvever, forkynner oss freden, —
kom da, og la oss med hyrdene gå,
glede oss med dem og ile avsted,
engler fra himmelen følger vårt fjed —
ile i morgengry
inn til kong Davids by,
:/: hen til Guds Sønn. :/:

2. Helligste barn, helligste barn,
som blev forventet med lengsel av fedre,
kvist, som fremspiret av Isai rot!
Dig vil med gaver vi jublende hedre,
synke tilbedende ned for din fot.
Adam har død over skapningen bragt,
Du har gjenfødt oss til liv ved din pakt.
Nåde og miskunnhet,
himmeriks salighet
:/: bringer Du oss. :/:

3. Synder betenk, synder betenk:
fattig og nøken ved jomfruens hjerte
hviler din Gud som på jorden blev født;
og dette barn skal med angst og med smerte
lide på korset den bitreste død.
Hør dog, hvor kjærlig det bønnfaller dig:
synder, o kom dog, søk frelse hos mig!
Se, hvor jeg elsker dig,
skjønt du kun krenker mig!
:/: Elsk mig da nu. :/:

4. Kjærligste barn, kjærligste barn!
Hjertelig anger jeg bringer som gave,
viss på, at ei Du min gave forsmår.
Plant Du min sjel som en blomst i din have,
hjelp den å blomstre i evighets vår!
Derfor, min Jesus, fra nu av jeg vil
ene, ja ene kun høre dig til.
Derfor i fryd og nød,
trofast i liv og død
:/: blir jeg nu din. :/:

88.

1. Ære vær' Gud i det høie,
fred med de gode på jorden;
takk og tilbedelse være
dig, som har nåden oss skjenket!
Himlenes konge, allmektige Fader,
Herre, Du enbårne, salvede Jesus,
:/: Gud, Du Guds lam, den Allmektiges
Sønn! :/:

2. Mektige Frelser fra synden!
Nådig forbarm dig, Forsoner!
Du, som ved Faderens høire
sitter, o hør våre sukke!
Jesus, kun Du med den Helligånd troner
hisset i Faderens herlige himler,
:/: Herre, Du hellige Frelser og Gud! :/:

89.

1. O salige natt!
Det lysner så bratt;
en engel neddaler,
med jubel han taler
:/: til hyrder, som våker på Betlehems mark: :/:

2. Frykt ei for mitt bud.
Jeg kommer fra Gud.
Stans tårer og klager,
nu signede dager
:/: skal gry for hver angrende synder på jord. :/:

3. Se Betlehems by
i rødmende gry.
I stallen derinne
et barn skal I finne,
:/: den Frelser, Gud lovet den syndige jord. :/:

4. Med hastige fjed
de iler avsted
for glade å finne
den saligste kvinne
:/: med barnet, det helligste barn på sitt skjød. :/:

5. O hellige jul!
Fra Betlehems skjul
i fattige kammer
Guds julelys flammer
:/: og lyser og viser oss veien til Gud! :/:

90.

1. Glede stor! En Frelser er oss vorden:
Jesus Kristus. Hvilken fryd!
Himlens drott som barn er født på jorden.
Syng med festlig jubellyd:
:/: Alleluja! :/:

2. Glade alle jordens slekter stevner
til din stall i Betlehem,
priser dig så høit som sjelen evner,
søker hjertets gaver frem.
:/: Alleluja! :/:

3. Ti ved dig for oss er åpenbaret
all din Faders kjærlighet.
Snart i nådens rene glans forklaret
skuer vi din herlighet.
:/: Alleluja! :/:

4. Ære være derfor i det høie
Gud, hvis Sønn iblandt oss bor;
må all verden dog få sans og øie
for hans miskunnhet så stor!
:/: Alleluja! :/:

91.

1. Dig hilser vi, o krybbebarn,
vår Jesulil!
Vi dig alene følge vil,
Du kjære barnelil!

2. Hvor liten dog på moderskjød,
o Jesulil,
er Du, uendelige Gud,
Du store barnelil!

3. Hvor fattig dog i denne stall,
o Jesulil,
Du, som allverdens herre er,
Du rike barnelil!

4. Din kjærlighet vi fatter ei,
o Jesulil,
o lær oss kun å elske dig,
Du gode barnelil!

92.

1. Stille natt, salige stund!
Alt i søvn, — ingen blund
får det trofaste hellige par,
alle tanker på Jesus de har.
:/: Sov i allmaktens ro! :/:

2. Stille natt, hellige natt! —
Fattigfolk hører bratt,
hvad der lyder fra englenes kor:
«Gud er kommen som Frelser til jord,
:/: født i Betlehems stall.» :/:

3. Stille natt, hellige natt; —
Sanne Gud, verdens skatt!

Yndig smiler din himmelske munn,
smiler til oss i signede stund.
:/: Nu er julelys tendt. :/:

93.

1. Guds ord, der over himlens hær,
før tid blev født, har tronet,
til moder tok en jomfru skjær,
hvem nåden hadde kronet.
Var Ordet ei i kjødet født,
da var hver synlig sjel forstøtt;
nu har vi frelse funnet.
Julebarn, Du hvite Krist,
Du vår tilflukt er forvisst;
akk, fri oss fra det onde!

2. Gudmenneske vidunderlig,
som fødtes her til smerte,
Du rik og fattig likelig
vil favne ved ditt hjerte.
Et blikk på dig, o krybbebarn,
og masken løsnes i det garn,
som synd om mig har spunnet.
Julebarn, Du hvite Krist,
ett Du skjenker mig forvisst:
å fries fra det onde.

94.

1. Mitt hjerte jeg dig skjenker tro,
min kjære Jesulil.

Min sjel jeg senker glad og fro,
i dig, o barnelil.
Mitt hjerte banker kun for dig,
ditt hjerte skal tilhøre mig.
Ja, barnelil, nu er jeg din,
Du, kjære Jesus, min!

2. Hvi har Du så fornedret dig,
min kjære Jesulil?
Det var for å ophøie mig,
Du kjære barnelil.
Hvor stor er kjærlighetens makt!
Guds Sønn har den fra himlen bragt.
Å reise oss fra Adams fall
han fødtes i en stall.

3. O barn, min fryd, min salighet,
Du kjære Jesulil,
vær Du mitt hjertes kjærlighet,
o kjære barnelil.
Og bind min holdningsløse ånd
til dig med ømme lenkers bånd,
så jeg i kummer som i lyst
får hvile ved ditt bryst.

95.

1. O Du kjære barnelil,
som foruten tynge
kom til verden god og mild,
vi din lov vil synge.

Alle ber vi dig om nåde;
la din godhet ene råde:
Du vår tro forøke.

2. O Du kjære barnelil,
født for oss i stallen,
bøi ditt øre nådig til
sjelens bange kallen.
Vil Du hos oss bo og bygge,
da blir våre hjerter trygge:
Styrk vårt håp i nåde.

3. Gå i våre hjerter inn,
bli der alle dager,
da fornyes våre sinn,
kjenner ingen klage.
La i kjærlighet oss vandre
fredelige med hverandre
alle våre dager.

4. Lær oss, kjære Jesusbarn,
julens barneglede,
at vi fri for syndens garn
kan vår lovsang kvede.
Når engang vårt livslys slukkes,
la da himlens dør oplukkes
til din juleglede.

Ved årsskiftet.

96.

1. Atter er et år henrunnet
flyktig som en luftig drøm.
Sporløst er det bratt forsvunnet
i den dype tidens strøm.
Men hvad jeg mot Gud har øvet,
både når jeg holdt hans bud,
og hver gang jeg ham bedrøvet, —
alt er skrevet ned hos Gud!

2. Når engang min vei skal føre
der, hvor ei kan vendes om,
skal jeg også få å høre
skyldbetyngt min herres dom.
Derfor vil jeg vel betenke
nu på årets grensedag:
Er jeg løst fra satans lenke
og beredt for dommens dag?

3. Har jeg i de svunne dage
levet efter Herrens bud?
Har jeg kunnet glad forsake,
hvad der krenket dig, min Gud?
Nei, jeg synder tør ei heve
freidig, Gud, mitt blikk til dig; —
la mig enn et år få leve,
og jeg vil forbedre mig.

97.

1. Lovsyng, Guds folk, fra pol til pol,
mens år og dag sig vender,
rettferdighetens klare sol,
som hedningnatten ender.
Lovsyng vår Gud med barnlig hu
og la det år som oprant nu,
innvies til hans ære.

2. Vær takket for det nye år,
som til mitt vel oprinner,
og led i det hvert skritt jeg går,
at vei til dig jeg finner.
Lovsyng vår Gud med trofasthet,
da skal til liv og salighet
det nye år oss føre.

Helligtrekonger.

98.

1. Herodes, angst du er forvisst.
Hvi frykter du den Herre Krist?
Ei krever han din kongestol,
som er all livets nådesol.

2. På himlens dype, klare blå
de vise menn en stjerne så,
og i dens glans de stevner frem
på pilgrimsferd til Betlehem.

3. Gull, røkelse og myrra fin
til allmakts Gud i barnelin
de ofrer glad med bønnens ord
fra alle folkeslag på jord.

4. Den hele vide jord forvisst
ditt navn skal signe, Jesus Krist!
Dig være pris, Treenighet,
fra evighet til evighet!

99.

1. Østens vise av en stjerne
fra Kaldeas land det fjerne
vinkedes til Jesu fot,
fulgte den med freidig mot.

2. Nådens veier ingen kjenner,
men vi vet, at Ånden tender
selv i hedningnattens skjød
tro og angers dype glød.

3. Og av hver en skjenk de bærer
frem for Jesus selv vi lærer,
hvad en sjel i nådens stand
glad sin Frelser ofre kan.

4. *Gullet* er den pris og heder,
som skal lyde alle steder
for vår Jesus, — et symbol
på hans allmakts kongestol.

5. *Røkelsen* hans guddom ærer
og et tegn, at han frembærer
selv et offer; ti i ham
har vi nådens påskelam.

6. *Myrraen* hans manndom hylder,
er den takk som jeg ham skylder
for den tunge korsets vei,
som han vandret her for mig.

7. Herre! la oss alltid gjerne
følge nådens julestjerne.
Led oss, lys oss, svikt oss ei,
til vi feirer jul hos dig.

Jesu hellige navns fest.

100.

1. Hvor søtt, o Jesus, er det mig
å kunne tenke titt på dig!
Dog ennu gladere jeg er,
når Du, min Frelser, er mig nær.

2. Der lyder ingen sang så skjønn
som julekvadet om Guds Sønn,
der kom til jordens nød og kval
fra himlens lyse kongesal.

3. O Jesus, som fra himlen kom
til jordens natt og fattigdom,
la i vårt hjertes kolde vrå
din nådes varme lys opgå.

4. Du håp for hver i syndens bånd,
som griper ydmykt om din hånd,
Du vei igjennem verdens ve,
Du lys for dem som lys vil se!

5. O Herre, natten faller på,
og Du må ikke fra oss gå.
Skjenk oss ditt lys, din salighet
i evigheters evighet!

Fastetid.

101.

O crux ave, spes unica! Hoc passionis tempore Piis adauge gratiam, Reisque dele crimina.

O Jesu kors, vi hilser dig. Du er vårt håp på livets vei. Vekk oss i fastens tid til bot Og slett vår synd i Jesu blod.

I påsketiden synges:

O crux, ave, spes unica, Paschale quae fers gaudium! Piis adauge gratiam, Reisque dele crimina.

O Jesu kors, vi hilser dig. Du er vårt håp på livets vei. Hjelp oss i påskens fryd med flid Å nytte nådens dyre tid.

Mellem trefoldighetssøndag og fastetiden synges:

O crux, ave, spes unica, In hac triumphi gloria Piis adauge gratiam, Reisque dele crimina.

O Jesu kors, vi hilser dig. Du er vårt håp på livets vei. Du ærens banner, nådens tegn, Vær alltid sjelens trygge hegn.

102.

1. Som hellig skikk oss lærer, vær
du stille botens tid oss kjær;
de firti fastedages tall
til Herrens pris innvies skal.

2. Blandt helgenskaren lys og stor
der fantes ingen her på jord,
som ei har kuet kjøds begjær
ved fastens møie og besvær.

3. I Herrens ord det skrevet står,
at veien som til himlen går,
er smal, og uten botens ve
vi aldri livets dag skal se.

4. Og Jesus selv sig sparer ei,
går foran mig på fastens vei.
Sign, Herre, da i Jesu blod
min fastetid til bønn og bot.

103.

1. Strenge dommer i det høie,
akk, hvor bange er vår sjel;
dog din trusel vil oss bøie,
gi oss i din nåde del.
Oss ad botens vei Du føre,
så vi ei engang må høre:
«Gå fra mig, forbannede!»
Nei, o nei! Velsignelse!

2. Ve oss, dine bud vi kjenner,
nyter daglig nådens brød,
ser de gjennemstungne hender
og ditt åpne hjertes glød.
Oss ad botens vei Du føre,
så vi ei engang må høre:
«Gå fra mig, forbannede!»
Nei, o nei! Velsignelse!

3. La da botens tårer rinne
i den stille fastetid.
Jesus, hjelp oss vei å finne,
kjempe nådens gode strid.
Oss ad botens vei Du føre,
så vi ei engang må høre:
«Gå fra mig, forbannede!»
Nei, o nei! Velsignelse!

4. Gud, Du nådig dig forbarme,
frels oss fra en evig død.

Slutt oss fast i Jesu arme
i den siste bitre nød.
Oss ad botens vei Du føre,
så vi hist engang må høre:
«Salige, kom frem for tronen,
her er palmen, her er kronen!»

104.

1. O strenge Gud og dommer min!
jeg synder, tør jeg nevnes din?
Så ofte jeg dig krenket har,
da syndens usle trell jeg var.

2. Min synd, min store synd mot dig,
den hviler nu så tungt på mig.
Langmodig ser Du all min ferd,
men snart Du løfter tuktens sverd.

3. Jeg har forlatt dig, nådens Gud,
og trosset dine vise bud.
Jeg har fortjent en evig død; —
vær nådig, frels mig av min nød.

4. Botferdig synker jeg på kne
for dig, min Gud, på korsets tre.
Fra denne stund i bønn og bot
jeg søker frelse i ditt blod.

105.

1. StråI, frelsens sol, i sjelens natt,
da viker mulm og tåker bratt,
som natten svinner, når pâny
sig viser dagens gylne gry!

2. Forskyt vårt arme hjerte ei,
det blev jo engang skapt for dig,
og finner her kun sorg og savn,
til det får hvile i din favn.

3. Akk, synden slo så dype sår
hver dag som gikk, og år for år!
Og mørkets fyrste herjet villt,
mens nådens dyre tid blev spilt.

4. Snart står i fagre farvers prakt
vår jord i vårens lyse drakt.
O la en gyllen nådens vår
få læge sjelens dype sår!

106.

Kor: Fader, Du, som bor i lønn,
Menighet: Se til oss i miskunnhet!
Kor: Jesus Kristus, Du Guds Sønn,
Men.: Se til oss i miskunnhet!
Kor: Helligånd, all hellighet,
Men.: Se til oss i miskunnhet!
Kor: Hellige Trefoldighet,
Men.: Se til oss i miskunnhet!

1. *Kor:* Jesus! — *Men.:* Jesus!
Kor: Dømt av falne slekt til døde
sonet Du dens skyld og brøde.
Men.: Forbarm dig nu,
Kor: Vår Frelser, Du!
Men.: Send bot i våre hjerter
ved dine bitre smerter!

2. *Kor:* Jesus! — *Men.:* Jesus!
Kor: Du som stod til søilen lenket,
slått og såret, blodbestenket.
Men.: Forbarm dig nu,
Kor: Vår Frelser, Du!
Men.: Send bot i våre hjerter
ved dine bitre smerter!

3. *Kor:* Jesus! — *Men.:* Jesus!
Kor: Sannhets drott, som tornekronet
har vår skyld og brøde sonet.
Men.: Forbarm dig nu,
Kor: Vår Frelser, Du!
Men.: Send bot i våre hjerter
ved dine bitre smerter!

4. *Kor:* Jesus! — *Men.:* Jesus!
Kor: Til forbrytere henregnet
har Du rettferd oss tilegnet.
Men.: Forbarm dig nu,
Kor: Vår Frelser, Du!
Men.: Send bot i våre hjerter
ved dine bitre smerter!

5. *Kor:* Jesus! — *Men.:* Jesus!
Kor: Bøiet under korsets byrde
gikk Du, alle sjeles hyrde.
Men.: Forbarm dig nu,
Kor: Vår Frelser, Du!
Men.: Send bot i våre hjerter
ved dine bitre smerter!

6. *Kor:* Jesus! — *Men.:* Jesus!
Kor: Mellem røvere korsfestet
og av alle kvaler gjestet!
Men.: Forbarm dig nu,
Kor: Vår Frelser, Du!
Men.: Send bot i våre hjerter
ved dine bitre smerter!

7. *Kor:* Jesus! — *Men.:* Jesus!
Kor: Vunden i ditt ømme Hjerte
trøster oss i dødens smerte.
Men.: Forbarm dig nu,
Kor: Vår Frelser, Du!
Men.: Send bot i våre hjerter
ved dine bitre smerter!

8. *Kor:* Jesus! — *Men.:* Jesus!
Kor: Livets fyrste, dødsbetvinger,
Du vår sjelefreds gjenbringer.
Men.: Forbarm dig nu,
Kor: Vår Frelser, Du!
Men.: Send bot i våre hjerter
ved dine bitre smerter!

107.

a.

1. Nattens slør nu jorden dølger.
Til Getsemane vi følger
vemodsfullt Vårherres spor,
ser vår Frelser blodig svede,
til sin høie Fader bede,
lytter til hans alvorsord:

2. «Fader, her på kne Du ser mig.
Er det mulig, — o, jeg ber dig! —
la da kalken gå forbi;
dog, hvad Du mig enn mon byde,
skje din vilje! Jeg vil lyde,
tømme kalken smertelig.»

3. Og i angstens timer lange
sådan ber Du trende gange.
Gid jeg kunde ligne dig!
Når jeg skuer bitre dage,
vil jeg altfor gjerne klage.
O, forbarm dig over mig!

b.

1. Ser Du hist Pilati svenne?
Dine øine bort å vende
visst med rette søker du?
Ti for dig han måtte lide
denne skjenselsfulle kvide,
som du tenker på med gru.

2. Sku din Frelser, blottet, nøken,
under grumme slag hudstrøken,
bundet i Pilati gård.
Akk, hvor ofte har Du skuet
ting, ved hvilke kinnet luet, —
derfor her din Jesus står.

3. Kjære sjel, hør op å synde,
fatt det forsett å begynne
nu et bedre liv for Gud.
At du ei engang skal trede
frem for Herrens dommersete
uten nådens bryllupsskrud.

c.

1. Klædt til hån i purpursmykket
og av tornekronen trykket —
Ecce homo! — Kom og se!
Gripes ei ditt kolde hjerte
av din Frelsers store smerte
i så bitter kval og ve?

2. Så med hån du overøser,
grumme verden, min forløser; —
derfor jeg forsaker dig.
Kan du vel med dine gleder,
glans og glimmer, gull og heder
føre mig på livets vei?

3. Min ærgjerrighet å sone
bar Du denne tornekrone,

Sarons rose underskjønn.
Lær mig nu i nådens dage
gjerne verdens glans forsake
for å vinne evig lønn.

d.

1. Ser I her vår sjelehyrde,
bøiet under korsets byrde,
rolig gå sin tunge vei?
Så, min Jesus, Du mig lære
mine kors i tro å bære
og av kjærlighet til dig.

2. Hist, hvor folkehopen bølger
og en kvinneskare følger
Mesteren på korsets vei,
Jesus sig til flokken vender
og et alvorsblikk den sender:
«Ynkes ikke over mig!»

3. Når det grønne tre man feller,
hvad mon da det tørre gjelder?»
Så han taler, smertens mann.
Men Maria fulgte trolig
Sønnens fjed, i sorgen rolig,
sterk i Gud ved nådens stand.

e.

1. Det er fullbragt! — Offerlammet,
som av Herren var berammet,
ligger nu på offerbord.

Og Maria ved dets side
står der opreist i sin kvide,
hører Sønnens siste ord.

2. Salig hver som vet å tie
og i smertens stund å bie
på et ord av Herrens munn!
Om det sorte kors enn truer,
når vi bare Jesus skuer,
står vårt håp på klippegrunn.

3. Lange fredag! la ditt minne
aldri gå mig mer av sinne,
plettet av min Herres blod.
Måtte korsets tause tale
vekke hver en sjel av dvale,
kalle syndere til bot!

108.

1. Kom, jord og himmel, kom og se
et syn av kval og bitter ve;
så ond kan verden være.
O Jesus, dine smerter!
O hårde, kolde hjerter!
O hvilket kors å bære!

2. Vårt lydeløse offerlam
blir overøst med hån og skam,
forlates selv av sine.

O Jesus, dine smerter!
O hårde, kolde hjerter!
O hvilken navnløs pine!

3. For skranken står han ren og høi
og ser på vidnene, som løi,
med alvorsfulle blikke.
O Jesus, dine smerter!
O hårde, kolde hjerter!
O hvilken kalk å drikke!

4. Pilatus glemmer rettferds bud,
til døden dømmer han sin Gud
og tvætter sine hender.
O Jesus, dine smerter!
O hårde, kolde hjerter!
O kval, som aldri ender!

5. O *ecce homo!* Kom og se!
Din Frelser står til spott og spe
med tornekrans om isse.
O Jesus, dine smerter!
O hårde, kolde hjerter!
O dødsens ve til visse!

6. Av natten gryr en fredag lang,
Og Jesus vandrer korsets gang
å sone syndebrøden.
O Jesus, dine smerter!
O hårde, kolde hjerter!
O tunge vei til døden!

7. Guds himmel og den vide jord
nu hyller sig i sorgens flor,
mens Jesus dør i kvide.
O Jesus, dine smerter!
O hårde, kolde hjerter!
O hvilken død å lide!

8. Så blev fullbragt, o store Gud!
din visdoms og din rettferds bud
i Jesu døds fornedring.
O Jesus, dine smerter!
O hårde, kolde hjerter!
O lær oss bot og bedring!

109.

(Salve, caput cruentatum!)

1. O hode tornekronet,
o såret hånd og fot,
hudstrøken og forhånet,
bestenkt med eget blod!
Ditt smertefulle åsyn
med tårer hilser jeg.
Hvi har man dog så grusomt
behandlet, Frelser, dig?

2. Se, kinnens uskyldsrødme
og lebens friske glød, —
dens skjønnhet er forsvunnen
i dødens bitre nød.

Hvor megen kval og smerte
har Du dog påtatt dig,
for himlens port å åpne
og åpne den for mig!

3. Ditt smertefulle åsyn
la lyse på min vei,
og når mig døden favner,
forlat mig, Jesus, ei!
I livets siste timer
se til mig arme ned,
til himlens klokker kimer
mig inn til evig fred.

110.*)

(Pange lingua gloriosi).

1. Pris, min tunge, laurbærkransen
for den høie heltedød.
Syng om korsets glans og heder
med all andakts kraft og glød,
om hvordan all verdens Frelser
seiret i sin offerdød.

2. Da i Edens gylne have
Adam nød av kunnskaps tre
dødens gift for sig og sine,
talte Gud til treet: «Se,
engang skal du ham få bære,
som kan læge syndens ve.»

*) Særlig for Pasjonssøndag.

3. Herrens planer til vår frelse
krevet dette offerlam.
Mørkets fyrste tapte makten,
Jesu død beseiret ham.
Dette tre, som var hans redskap,
blev ham selv til evig skam.

111.

1. Tretti år er alt henrunnet.
Livets mål tilende er,
da til offerdødens kvaler
fritt vår Frelser vier sig.
Han på korsets tre ophøiet
er det sanne påskelam.

2. Se, han tørster, og han leskes
kun med galde i sin tørst;
torner, nagler, lansen sårer
villt hans syndeløse kjød;
blod og vann av hjertets vunde
velder ut til verdens vel.

3. Dyrebare kors, i ære
kommer intet tre dig nær.
Ei kan nogen stamme bære
løv og blomst og frukt som din.
Spiker, tre, hvor er I kjære,
for den byrde kjær, I bar!

4. Bøi, o høie tre, din stamme,
så hans lemmer martres ei.

La den hårdhet mildt få vike,
som du av naturen fikk,
og vår store konges lemmer
brede du med lempe ut.

5. Ene du var verd å bære
hele verdens offerlam
og som frelsens ark fra livets
skibbrudd føre oss i havn.
Dig alene salvet Herren
med sitt eget dyre blod.

6. Takk og pris og lov og ære
være dig, Trefoldighet,
sanne Gud i tre personer,
Fader, Sønn og Helligånd!
Jordens slekter skal dig prise,
evige Treenighet!

Palmesøndag.

112.

1. Syng din konge gledessalmer,
Sions kårne himmelbrud!
Strø på veien for ham palmer.
Op og hyld din frelses Gud!
Han på Davids ætt er kronen;
over alle hellig, vis,

har han arvet herskertronen
med allverdens lov og pris.
Ham, vår drott i herlighet,
være pris i evighet!

2. Fra det nære, fra det fjerne,
kom og hyld vår konge prud,
som fornedret sig så gjerne,
skjønt han er all himlens Gud.
Rop: Hosanna i det høie;
signet, hvo i Herrens navn,
kommer for vårt sinn å bøie,
Gud til ære, oss til gavn!
Ham, vår drott i herlighet,
være pris i evighet!

3. Fordum Du på barnetunger
har beredt dig lov og pris.
Nu med jubeltoner runger
engles lov i Paradis.
Synge vil vi da med gammen,
prise dig i høitidsskrud,
og Guds engler svarer: «Amen!
Lovet være Du, o Gud!»
Dig, vår drott i herlighet,
være pris i evighet!

113.

Menighet: Lov og ære og pris vi bringer dig,
Kristus, Forløser,

hvem sitt hosanna tilsang barnenes
jublende flokk.

Kor: 1. Du, som velsignet i Faderens navn
til Israel kommer,
folkenes konge Du er, Davids
navnkundige sønn.

Menighet: Lov og ære og pris vi bringer dig,
Kristus, Forløser,
hvem sitt hosanna tilsang barnenes
jublende flokk.

2. Himlenes salige skarer utsynger
din lov i det høie,
jordens forsvinnende slekt, skap-
ningen, priser ditt navn.

3. Israel strømmet med palmer ihende
dig engang imøte;
her vi med bønn og med sang
glade bereder din vei.

4. Da Du drog inn for å lide og dø,
blev Du hyldet av folket;
her vi forkynner din lov, Israels
seirende drott.

5. Nådig Du hørte på hine, hør også
vår lovsang i nåde,
gode og mildeste drott, stifter av
kjærlighets pakt!

Langfredag.

114.

1. O store sorg og hjertekval,
o våndefulle minner!
Se, fra korsets golde tre
Jesu blodstrøm rinner.

2. O sjelens trøst i fryd og ve,
Du vilde for oss lide!
For din godhet verden gav
korsets kval og kvide.

3. O tårestrøm, gi smerten luft!
For all min synd og brøde
på forsmedelsenes tre
Jesus Kristus døde.

4. Vekk op min sjel av syndens søvn,
o Gud! ved korsets minne,
at jeg må i dødens stund
vei til himlen finne.

115.

1. Mitt folk, hvad har jeg gjort mot dig?
Bedrøvet dig? O svar dog mig!
Egyptens åk jeg tok fra dig,
du legger korsets åk på mig.
Hellige Gud!
Hellige, sterke Gud!
Hellige udødelige,
forbarm dig over oss!

2. I firti lange år jeg var
din leder, som dig næret har.
Jeg Israels land har skjenket dig,
til lønn du skjenker korset mig.
Hellige Gud!
Hellige, sterke Gud!
Hellige udødelige,
forbarm dig over oss!

3. Så meget godt jeg gjorde dig,
et hellig vinberg var du mig;
men eddike av dig jeg fikk,
da jeg bad dig om leskedrikk.
Hellige Gud!
Hellige, sterke Gud!
Hellige udødelige,
forbarm dig over oss!

4. Et kongefolk du blev ved mig,
med torne har du kronet mig;
jeg gav dig gleder uten tall,
du gav mig korsets bitre kval.
Hellige Gud!
Hellige, sterke Gud!
Hellige udødelige,
forbarm dig over oss!

5. Ditt kors vi ærer, Jesus Krist,
din død vi priser her som hist.
Med dig ditt kors i siste strid
forener oss til evig tid.

Hellige Gud!
Hellige, sterke Gud!
Hellige udødelige,
forbarm dig over oss!

116.

1. Hvor stor, Maria, var din sorg,
da han, som kom fra himlens borg,
på korset måtte lide!
Maria, hvilken hjertesorg,
hvor stor var dog din kvide!

2. O moderhjertets dype nød!
Hun skuer sønnen; blek og død
på korsets tre han henger!
Som smertens sverd med grusom glød
det hjertet gjennemtrenger.

3. Formørket er nu solens skinn,
men tåren på Marias kinn
oplyser våre hjerter
og lærer oss med ydmykt sinn
å bære våre smerter.

Påske.

117.

Kor: Kristus er opstanden! Alleluja, alleluja.
Menighet: Kristus er opstanden! Alleluja, alleluja.

Kor: Og har vist sig for Simon.
Menighet: Alleluja, alleluja.
Kor: Ære være Faderen og Sønnen og den Helligånd!
Menighet: Kristus er opstanden! Alleluja, alleluja.

118.

1. Vær hilset, festens skjønne dag,
som kronet Jesu Kristi sak!
Nu død er livet underlagt,
og knust er mørkets trolldomsmakt.
Alleluja, alleluja.

2. Ti triumferende gikk frem
fra gravens natt og dødens hjem
den livets fyrste, lysets helt,
som solen av sitt mørke telt.
Alleluja, alleluja.

3. Han, som i klippegraven var,
han gjør sin guddom åpenbar,
han legger dødens klede av
og stiger herlig av sin grav.
Alleluja, alleluja.

4. O Jesus Kristus, livets drott,
som troner i ditt himmelslott,
se nådig til oss alle ned
og hør vår bønn: skjenk oss din fred!
Alleluja, alleluja.

119.

1. Den grav er tom, hvor han blev lagt;
opstanden er til livet
vår konge, som har guddomsmakt,
hvem død er undergivet.
Ei grav, ei sten, ei segl og vakt
kan Frelseren motstå.
Skjønt død han blev i graven lagt,
:/: han livets dag gjenså :/:
Alleluja, alleluja.

2. Se, kristne, Guds enbårne Sønn,
se dødens overvinner:
fra korsets tre til seirens lønn
han vei som midler finner.
Med seierspalmen i sin hånd
i påskegry så klar
han reiser sig av dødens bånd,
:/: som lovet det oss var. :/:
Alleluja, alleluja.

3. Ved Herrens store allmaktsverk
i påskemorgenrøden
vår kristentro er blitt så sterk,
ja sterkere enn døden.
Allverden Krist er underlagt,
forvunnet er vår nød,
brutt er for evig syndens makt
:/: i påskesolens glød. :/:
Alleluja, alleluja.

4. O gjenopstandne Frelser min,
tend i mitt svake hjerte
med lyst og liflig stråleskinn
din nådes påskekjerte!
Til helg og høitid i vårt hjem
vi hilser dig som gjest,
inntil vi engang vandrer frem
:/: til evig påskefest. :/:
Alleluja, alleluja.

120.

1. Syng høit, min sjel, med jubelklang
og orgelbrus en seierssang!
Din Frelser var i graven lagt,
men reiste sig med guddomsmakt.
Alleluja, alleluja.

2. Han holdt det løfte som han gav,
før han blev lagt i klippegrav:
«Den tredje dag i morgengry
jeg stiger frem av gravens ly».
Alleluja, alleluja.

3. «Jeg lever,» — det er Jesu ord —
«og hver en sjel, som på mig tror
og dør i nådens bryllupsskrud,
skal leve evig hos sin Gud».
Alleluja, alleluja.

4. O Gud skje takk! Jeg skal nu kun
i graven bo en liten stund;
ved Jesu den opstandnes hånd
jeg reiser mig av dødens bånd.
Alleluja, alleluja.

121.

1. Triumf! Triumf! Vår Frelser kjær —
syng alleluja!
Med herlighet opstanden er.
Alleluja.
Syng glade alleluja.

2. Guds englekor i Sions stad, —
syng alleluja!
Snart skal i fryd vi følges ad.
Alleluja.
Syng glade alleluja.

3. I hedningskarer uten tall, —
syng alleluja!
Ti også I får frelsens kall.
Alleluja.
Syng glade alleluja.

4. Sig fryde, hvo sig fryde kan; —
syng alleluja!
Ti åpnet er oss frelsens land.
Alleluja.
Syng glade alleluja.

122.

1. Sanne Gud, på dig jeg tror;
evighets konge iblandt oss bor,
satan og mørket for lyshavet veg,
da i triumf Du av graven fremsteg.
Mektige Frelser fra Golgata!
Hil dig, Opstandne! Alleluja!

2. Jorden, klædt i forårsskrud,
hylder dig, Jesus, i lovsang prud.
Hjelp oss, vi ber dig, at leve vi må
slik, at vi engang med dig kan opstå.
Mektige Frelser fra Golgata!
Hil dig, Opstandne! Alleluja!

123.

1. Helvete sig vånder, himlen hylder dig,
gravens vokter skjelver, dine fryder sig,
og fra alle soner kristne reiser sig; —
tidens millioner tjener, Herre, dig.
Alleluja. Alleluja.

2. Høitidssangen klinger glad fra Kirkens munn:
Hil dig, dødsbetvinger, i den årle stund!
Stor er Du, vår konge, endeløs din makt,
grenseløs din visdom, sannhet har Du sagt.
Alleluja. Alleluja.

124.

1. Det var i årle påskegry,
at fromme kvinnesjele
til graven søkte for påny
ved Jesu lik å dvele
og salve det med balsam fin
og svøpe det med bløte lin;
men Herren var opstanden.

2. Fra englemunn i gyllent gry
der lød så glad en tale:
«Han er ei mer i gravens ly,
i dødens skyggedale.»
De to gikk bort, den tredje blev;
fra graven henne løs ei rev,
at Herren var opstanden.

3. O gid jeg kunde bli som dig,
Maria Magdalene!
Engang du gikk på syndens vei; —
nu vil du Herren tjene.
For dig er Jesus alt på jord,
med angst du søker nu hans spor,
skjønt Herren er opstanden.

4. I klædebon så hvitt som sne
en ukjent står ved graven:
«Hvi går du her i sorg og ve?» —
«Har du ham skjult i haven?»
så spør hun. Kun et ord, et navn:

«Maria!» . . . Glemt er hvert et savn:
Det Herren er, opstanden!

5. Gled dig, hver ren, uskyldig sjel,
Guds bryllupssal står rede!
Og du, som fikk i syndens del,
fryd dig i påskeglede;
ti Gud — ei synds, men synders venn —
dig vinker til sin nåde hen;
for Herren er opstanden.

125.

1. Fryd dig, du himmeldronning prud,
fryd dig, Maria!
Fryd dig i tro og lit til Gud.
Alleluja.
O be for oss, Maria!

2. Han, som du, moder, nyss begret,
fryd dig, Maria!
stod op fra gravens hvilested.
Alleluja.
O be for oss, Maria!

3. Ved sannhets lære og sin død,
fryd dig, Maria!
Han endte evig verdens nød.
Alleluja.
O be for oss, Maria!

4. Så fryd dig da, o himmelbrud,
fryd dig, Maria!
Og be for oss til nådens Gud.
Alleluja.
Ja, be for oss, Maria!

2nen påskedag.

126.

1. Solen synker, dagen helder,
mørket bredes over jord,
mens i Emmaus de tvende
byder Herren til sitt bord.
Vel er deres øine lukket,
Mesteren de kjenner ei;
men i anelser dog hjertet
bever: «Er det? Er det ei?»

2. De ham ber, og de ham nøder:
«Bli hos oss, o Mester huld!
Se, det kveldes; aftenrøden
spreder over jord sitt gull.»
Inn han går, og de sig benker.
Brød og vin man setter frem,
og Vårherre, skjønt forklaret,
deler måltidet med dem.

3. Da med ett han løfter brødet,
takker, signer, bryter det.

Som sitt legem han det rekker
til de to, som nyter det.
Plutselig er øiet oplatt,
kjenner, hvad ei kjentes før.
Tilbe vil de; men forsvunnet
er han tross den lukte dør.

4. Og med raske fjed de vandrer
glade til Jerusalem.
Der sig Jesus atter viser,
ønsker Herrens fred med dem. —
Herre, skjenk oss sjelefreden,
dypere enn all forstand!
Bli hos oss, mens vi herneden
vandrer gjennem stridens land!

Bededagene.

127.

1. Milde dommer i det høie,
Du, som ser med faderøie,
og så gjerne skåner oss,
straffer kun hver syndig tross.
Hør den bønn, som vi opsender,
at Du fra vår arne vender
sykdom, krig og hungersnød,
og oss skjenker daglig brød.

2. Fra din godhet all ting kommer,
gunstig vær i vår og sommer, —

og din faderkjærlighet
skjenker marken fruktbarhet.
Hør den bønn, som vi opsender,
at Du fra vår arne vender
sykdom, krig og hungersnød,
og oss skjenker daglig brød.

3. Kjære Fader, la oss ikke
smertens kalk for ofte drikke.
Skjenk oss helse, skjenk oss fred,
sign vårt land og havet med.
Hør den bønn, som vi opsender,
at Du fra vår arne vender
sykdom, krig og hungersnød,
og oss skjenker daglig brød.

Kristi himmelfart.

128.

1. O livets konge, Jesus Krist,
som verdens frelser er forvisst!
Guds nåde oss ved dig blev bragt,
Du sønderknuste dødens makt.
Alleluja, alleluja.

2. Fra jordens dystre jammerdal
Du steg til himlens lyse sal,
til herskertronen høi og stor,
hvis skammel er den ganske jord.
Alleluja, alleluja.

3. Du hersker over himmel, hav
og jorden, som Du frelsen gav.
Selv hvad i dypets svelg blev lagt,
må knele for din guddomsmakt.
Alleluja, alleluja.

4. Vær Du vår kraft, o Jesus Krist,
som seiret over satans list,
Du, hvem all makt og herlighet
er underlagt i evighet.
Alleluja, alleluja.

Pinse.

129.

1. Idag vår frelses verk fullendtes,
hvad han forjettet, er fullbragt;
ti Trøsteren idag nedsendtes
av ham, som opfor i sin makt.
Den Helligånd, vår helliggjører,
som skjenker oss med Herren fred
og oss til tro og sannhet fører,
igjen til Adams slekt kom ned.

2. Kom kristne, la oss pinse feire
med hjertets glede, takk og håp.
La Ånden kjødets makt beseire
og vidne freidig om vår dåp!
Han evig vil i Kirken dvele
og gjøre jordens åsyn nytt.

O Helligånd, sign våre sjele,
mot syndens farer dem beskytt!

130.

1. Gud Helligånd, din pris lovsjunger
alt kristenfolk i denne stund;
vi minnes dine luetunger
med himmelrøst i støvets munn.
Sitt løfte holdt den gode hyrde
om talsmann ny med kraftens ord,
den ånd som mektig skal fullbyrde
Guds nådes seir i støv på jord.

2. Omsider skulde nu opfylles,
hvad fordum lød som gåteord:
om visdom skjult, der skulde hyldes
av alle tungemål på jord.
Her taltes da hvad kjød ei hørte,
hvad aldri støvets øie så;
ti Kirken vidnesbyrdet førte
om nådens liv i Herrens små.

3. O kjærlighetens allmaktsunder,
o lovsang ny i dødens land!
Vår tanke ei din vei utgrunner
fra himmeldyp til støvets mann.
Dog hjertet smelter, leben gløder,
hver gang vi minnes Sions sang,
hver gang hint trøstens ord forsøter
vår kvide blidt i tårevang.

4. Kom Helligånd, virk nådens under,
optend din ild, skjenk liv, skjenk lys!
Og når vår vei mot enden stunder,
din trøst med kjærlighetens kyss
så mildelig vår sjel hussvale!
Ja, stå oss bi i siste nød;
din røst oplive dødens dvale
med ild av Jesu hjerteglød!

131.

1. Kom, o kom, Gud Helligånd!
drag oss med din nådehånd,
stråI ditt lys fra himlen ned.
Fader for de fattige!
Kom, Du lys for hjertene,
pantet på Guds gavmildhet!
:/: Alleluja. :/:

2. Trøster, som husvaler best,
hjertets søte hedersgjest,
kvegelse mot skjebnens slag.
Hvile blid i trelleland,
svale vind i solens brand,
tårebot på sorgens dag.
:/: Alleluja. :/:

3. O Du salighetens skjær,
opfyll med din glans enhver,
som av troens veld har øst.
Hvor din guddom stråler ei,

vandrer alt ad mørkets vei,
er der intet lyteløst.
:/: Alleluja. :/:

4. Avtvett urenhetens spor,
lesk som dugg den tørre jord,
læg hvert sår som salve mild.
Bøi alt stivt, gjør mykt alt hårdt,
smelt om hjertet isen bort,
veiled den, som farer vill.
:/: Alleluja. :/:

5. Dine syvfold gavers skatt
skjenk ditt folk som trygt har satt
til din gavmildhet sin lit.
Led vårt fjed ad livets sti
til en salig død, så vi
skuer dig til evig tid.
:/: Alleluja. :/:

132.

1. Veni, Creator Spiritus, Mentes tuorum visita, Imple superna gratia Quae Tu creasti pectora.

1. Kom Skaperånd, kom ned til jord, Besøk hver sjel, som på dig tror, Fyll med din nåde underfull De hjerter Du har skapt av muld.

2. Qui diceris Paraclitus, Altissimi donum Dei, Fons vivus, ignis,

2. Ditt navn med rette kalles kan Guds gave, verdens Trøstermann,

caritas Et spiritalis unctio.

Ild, kjærlighet og liv i død Og salvelse med Åndens glød.

3. Tu septiformis munere, Digitus paternae dexterae, Tu rite promissum Patris, Sermone ditans guttura.

3. Guds finger er Du, mild og sterk, Syvfoldig er din nådes verk. Du er den lovede Guds Ånd, Som løser alle tungebånd.

4. Accende lumen sensibus, Infunde amorem cordibus, Infirma nostri corporis Virtute firmans perpeti.

4. Tend for vårt blikk din klarhets skinn, Gyd kjærlighet i sjel og sinn, Og styrk vårt skrøpelige kjød Med himmelsk kraft i all vår nød.

5. Hostem repellas longius, Pacemque dones protinus, Ductore sic te præevio Vitemus omne noxium.

5. Hold langt fra oss all satans makt, Vær for vår fred en stadig vakt; Vær Du en fører på vår vei, At vi til synd forledes ei.

6. Per te sciamus, da Patrem, Noscamus atque Filium, Teque utriusque Spiritum Credamus omni tempore.

6. Hjelp Du oss til å kjenne visst Gud Fader og den Herre Krist, Og fast til hver en tid å tro På dig, som utgår fra de to.

7. Deo Patri sit gloria Et Filio, qui a mortuis Surrexit, ac Paraclito

7. Pris være Gud, vår Fader god, Og Sønnen, som av grav opstod,

In saeculorum saecula. Amen. Og Ånden, som steg til oss ned, Vær lovet i all evighet!

Trefoldighets søndag.

133.

1. Lovpris vår Gud i evighet
og takk ham for hans nåde,
fordi han skjenket oss sin fred
med trøst i all vår våde.
Fra ham oss skiller ingen makt,
nei, evig, evig er hans pakt;
la ham alene råde.

2. Gud Fader! Himlens stjerneprakt
forkynner høit din ære,
og om din rike skapermakt
kan jorden vidne bære,
Og Du, vår konge, vis i råd,
hvis bud er lov, hvis ord er dåd,
Du vil vår Fader være.

3. O Jesus, Guds enbårne Sønn,
som lot på jord dig føde,
din kjærlighet fikk dårlig lønn,
da Du på korset døde.
Vær takket for din kval og skam,
Du rene, lydige Guds Lam,
som bar all verdens brøde.

4. O Helligånd, Du sannhets Ånd,
kom selv blandt oss tilstede,
og med din sikre allmaktshånd
Du kjærlig oss veilede.
Skjenk Du oss kraft i kampens tid
og før oss gjennem livets strid
til himmerikes glede.

5. O hellige Trefoldighet!
Hvo kan ditt dyp utgrunne?
Et glimt dog av din herlighet
Du her på jord oss unne,
så vi kan nynne svakt din pris,
der toner lydt i Paradis
med fryd fra englemunne.

Kristi hellige Legems fest.

134.

1. Høitidsdag i Kristi Kirke
er oprunnen underfull.
Han, som all ting kan utvirke,
drysser over oss sitt gull.
Aldri det av hu skal svinne,
hvad vår Frelser til sitt minne
i hin store aftenstund
sine bød med egen munn.

2. Alltid kjente Kristi Kirke
kraften i hans nadverord,

som har vist, at det kan virke
himmelliv på syndig jord.
Gud er nu i våre leire,
derfor vil vi glade feire
for vår store himmelgjest
Kristi Legems skjønne fest.

3. I hver helligdom som huser
Jesu alters Sakrament,
takkens hymner festlig bruser,
og hvert alterlys er tendt,
og i virakskyer æres
Sakramentet, mens det bæres,
ut i høitids jubelkor
for å signe hav og jord.

4. Jesus, sign Du Norges rike,
fra monstransens flammekrans;
la villfarelsene vike
for din sannhets glød og glans.
Led vårt folk på dine veie,
skjenk vårt land påny i eie
Sakramentets himmelbo,
Moderkirkens trygge tro.

135.

(«Lauda, Sion, Salvatorem»).

1. Sion, pris nu din Forsoner,
pris ham høit i jubeltoner;
han din drott og hyrde er.

All din evne bør du vove,
kan ham dog ei noksom love,
ingen pris ham verdig er.
Med kerubim og serafim
priser vi dig, Jesus!

2. Brødet vil idag vi hylde,
som i sig har livets fylde,
og for oss er livsens brød;
det som vi med tro bekjenner,
at de tolv av Jesu hender
ved den siste nadver nød.
Med kerubim og serafim
priser vi dig, Jesus!

3. Hjertet svulme høit av glede,
engler selv med oss vil kvede
i et tusenstemmig kor.
Glade tør vi ihukomme,
hvordan Jesus oss til fromme
selv innstiftet dette bord.
Med kerubim og serafim
priser vi dig, Jesus!

4. I den nye konges rike
må den gamle påske vike
for det nye Påskelam.
Skyggen er for sannhet svunnet,
natten endt og dag oprunnet,
alt er vordet nytt i ham.

Med kerubim og serafim
priser vi dig, Jesus!

5. Hvad hans venner så ham virke,
bød han skulde i hans Kirke
skje til minne om hans død.
Efter Jesu egen lære
skal vi på vårt alter bære
daglig offer: vin og brød.
Med kerubim og serafim
priser vi dig, Jesus!

6. Kristen tro oss visshet giver:
brødet til hans legem bliver,
vinen til hans sanne blod.
Ei forstanden det utgrunner,
troen ene ser Guds under,
Jesu Hjertes overflod.
Med kerubim og serafim
priser vi dig, Jesus!

136.

1. Pange lingua gloriosi
Corporis mysterium,
Sanguinisque pretiosi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generosi
Rex effudit gentium.

1. Pris med hjertets jubeltoner Kristi Legems herlighet, Og hans blod, som oss forsoner, Skjenket oss til saligbet. Pris det Sakrament som kroner Verdens Konges kjærlighet.

2. Nobis datus, nobis natus Ex intacta virgine Et in mundo conversatus, Sparso verbi semine, Sui moras incolatus Miro clausit ordine.

2. Oss til fromme, oss til beste Blev han født av rene mø, Vilde jordens jammer gjeste Og sin sannhets sed utstrø, Og vidunderlig befeste Aftnen før han vilde dø.

3. In supremae nocte coenae Recumbens cum fratribus, Observata lege plene Cibis in legalibus, Cibum turbae duodenae Se dat suis manibus.

3. Siste aften før han døde Satt han med de tolv ved bord, Påskelam til bot for brøde Nøt de efter lovens ord, Og han gav sig selv som føde Til de tolv apostlers kor.

4. Verbum caro, panem verum Verbo carnem efficit; Fitque sanguis Christi merum. Etsi sensus deficit, Ad firmandum cor sincerum Sola fides sufficit.

4. Brød blev gjort til kjød ved bordet, Av Guds Ord i kjødet sendt, Vin blev til hans blod på bordet, Skjønt av ingen sans erkjent. Den som ikke ydmykt tror det, Fatter ei Guds Sakrament.

5. Tantum ergo sacramentum Veneremur cernui, Et antiquum documentum Novo cedat ritui. Praestet fides supplementum Sensuum defectui.

5. La oss altså ydmykt ære Dette store Sakrament! Vike skal den gamle lære For det nye Testament. Hvad vår sans ei fatter, være Av vår tro som sant erkjent.

6. Genitori Genitoque Laus et jubilatio, Salus, honor, virtus quoque Sit et benedictio; Procedenti ab utroque Compar sit laudatio. Amen.

6. La da hjertet gjennemglødes Av tilbedelse og tro, La all verdens lovsang møtes Hos de tre i himmelbo: Ham, som føder, han, som fødes, ham, som utgår fra de to.

IV.

Salmer til de helliges ære.

Til den hellige Familie.

137.

1. Kjærlighets under, ett om enn trende,
Jesus, Maria, Josef.
Herligste mønster, verden kan kjenne,
Jesus, Maria, Josef.

2. Evighets planer eder bestemte,
Jesus, Maria, Josef.
Verden å lære det, som den glemte,
Jesus, Maria, Josef.

3. Kjærlighet knyttet eder tilsammen,
Jesus, Maria, Josef.
All ting I delte: sorgen og gammen,
Jesus, Maria, Josef.

4. I våre hjem I alltid oss lære,
Jesus, Maria, Josef.
Kjærlig hverandres byrder å bære,
Jesus, Maria, Josef.

Til Guds hellige mor.

138.

1. O sanctissima,
o piissima,
dulcis virgo Maria!
:/: Mater amata,
intemerata,
ora, ora pro nobis :/:

2. Tu solatium
et refugium,
virgo, mater Maria!
:/: Quidquid optamus,
per te speramus,
ora, ora pro nobis :/:

1. O du helligste,
o du kjærligste,
blide Jomfru Maria!
:/: Elskede moder,
reneste moder,
be, ja, be for oss
alle! :/:

2. Du, vår trøst og fred,
sikre tilfluktssted,
jomfrumoder Maria!
:/: Før du oss over
dødsflodens vover,
ved din forbønn,
Maria! :/:

139.

1. Hil dig, Maria, moder huld.
Ave Maria!
Du er av Herrens nåde full.
O moder min,
be til vår Gud og Fader,
at han ei sine arme barn forlater.

2. Med dig er Herren, jomfru prud.
Ave Maria!
Du moder til vår frelses Gud.
O moder min,
be til vår Gud og Fader,
at han ei sine arme barn forlater.

3. Velsignet du blandt kvinner er.
Ave Maria!
O dronning for Guds helgenhær.
O moder min,
be til vår Gud og Fader,
at han ei sine arme barn forlater.

4. Velsignet er din livsfrukt skjønn,
Ave Maria!
Vår Frelser, Jesus Krist, Guds Sønn.
O moder min,
be til vår Gud og Fader,
at han ei sine arme barn forlater.

5. O hellige Maria prud.
Ave Maria!
Be for oss til vår frelses Gud.
O moder min,
be til vår Gud og Fader,
at han ei sine arme barn forlater.

6. Oss syndere din gunst forunn
Ave Maria!
Nu og i dødens bitre stund.
O moder min,
be til vår Gud og Fader,
at han ei sine arme barn forlater.

140.

1. Hulde Jomfru, hil dig!
O Maria hjelp!

Hør, vi roper til dig.
O Maria hjelp!

2. Røres la ditt hjerte.
O Maria hjelp!
Når du ser vår smerte.
O Maria hjelp!

3. Håpets lyse stjerne!
O Maria hjelp!
La din bønn oss verne.
O Maria hjelp!

4. Når vår vandring ender.
O Maria hjelp!
Sign oss moderhender.
O Maria hjelp!

141.

1. Vær hilset, Maria, du rene,
du Åndens høihellige brud!
Du valgtes av Faderen ene
med ære til Guds moder prud.
Vær priset, du englenes dronning,
du moder til himlenes Konning!
Vær hilset, Maria, du rene,
du Åndens høihellige brud!

2. Hør, moder, som barn oss påkalle
i bønnen ditt hellige navn.

Maria, du åpne oss alle
en vei til Gud Faderens favn.
Forhverv oss en deilig skjærsommer,
når Jesus på skyene kommer.
Hør, moder, som barn oss påkalle
i bønnen ditt hellige navn.

3. Lov, pris og tilbedelse være
den gode, treenige Gud,
som valgte Maria, den kjære,
til datter og moder og brud.
Skjenk, Herre, din fred til oss alle,
der henne sin moder vil kalle.
Lov, pris og tilbedelse være,
dig, gode, treenige Gud!

142.

1. O Jomfru, skyldfri, rene,
du himlens høie pryd,
du havets lyse stjerne,
de rene sjeles fryd!
Hvor blekner for dig månen,
ja solen selv i glans!
Du stråler mer for verden
enn himlens stjernekrans.

2. O hellige Guds-moder,
du kongedatter prud,
foruten synd undfangen
og Helligåndens brud!

Be, at vår Gud vil skue
til oss med nådens blikk,
at han vil kjærlig glemme
de synder vi begikk.

3. Og alle arme sjele
i renselsenes ild,
din bønn vi anbefaler,
de hører dig jo til.
Vi tillitsfullt påkaller
din bønn hos Gud for dem:
O be din Sønn å føre
dem snart til Sion frem!

143.

1. Maria, Jomfru, hil dig!
O Maria, hjelp!
Stor lit vi setter til dig.
O Maria, hjelp!
:/: O Maria, vokt for fall
oss i denne tåredal! :/:

2. Vår blide trøsterinne.
O Maria, hjelp!
Livssalig er ditt minne.
O Maria, hjelp!
:/: O Maria, vokt for fall
oss i denne tåredal! :/:

3. I dine moderarme —
O Maria, hjelp!

Du bære blidt oss arme.
O Maria, hjelp!
:/: O Maria, vokt for fall
oss i denne tåredal! :/:

4. Og når vår død tilstunder.
O Maria, hjelp!
Skjul oss i Jesu vunder.
O Maria, hjelp!
:/: O Maria, vokt for fall
oss i denne tåredal! :/:

144.

1. Maria, moder kjær,
o fagre Jomfru skjær!
På dig trygt stoler jeg,
jeg vet, du elsker mig.
Maria, moder kjær,
stå du mig alltid nær.

2. I sorg og glede jeg
vil ihukomme dig;
selv lyden av ditt navn,
kan stille hjertets savn.
O, var jeg alltid din,
Maria, moder min!

3. Slår så min siste stund,
din forbønn mig forunn.
Be til din Sønn for mig,

at han forbarmer sig.
Da vil jeg glad i sinn
dig takke, moder min!

145.

1. Vår dronning, hilset vær,
i himlens glans!
Din fryd er dydens lønn,
o rose underskjønn
i liljekrans.

2. Ditt hjertes smykke var
sann ydmykhet.
O, la mig ligne dig,
for Gud dypt bøie mig
i ydmykhet.

3. O kyskhets klare sol,
så ren og skjær,
o lær du kjærlig mig
i dyd å ligne dig;
mitt mønster vær.

4. Til Jesu tjeneste
med ømhets bånd
knytt tanke, hjerte, munn.
Du samle hver en stund
i ham min ånd.

146.

1. Underfull prektige,
store og mektige,
milde og kjærlige himmelske mø!
Til dig jeg knytter mig,
ømt du beskytter mig,
vær som et anker på brusende sjø.
På dig jeg bier.
Alt jeg dig vier.
Hvad jeg av goder kan nevne som mitt,
vier med glede Maria jeg fritt.

2. Solen ombølger dig,
stjernene pryder dig,
stråler som perler i Jomfruens skrud.
Faderens allmaktshånd
skjermet mot syndens bånd.
Ren som en due er Helligånds brud.
Krybben du redte,
hjemmet beredte
ham, som ved kjærlighets tvingende makt
mennesket nåde og frelse har bragt.

3. Trøster du være oss,
nådig du bære oss
frem i din forbønn til himmeriks strand.
Du er den reneste
kvinne og eneste,
slangen ei såret har grumt med sin tann.
Du vil de fromme
blidt ihukomme,

vende ditt åsyn til syndere nu,
lære oss ydmykt å vandre som du.

4. Prøvet i sorg og trang,
øvet i korsets gang,
luttret i smertenes sviende glød,
hjertene kjenner du,
utrøstet sender du,
ingen tilbake til jammer og nød.
Klagene stilles,
og når vi skilles
her fra de skiftende dager og år,
bedende for oss ved tronen du står.

147.

1. Ihukom, o nådefulle,
at på jord det ei er hørt,
at du nogens bønn, o hulde,
har tilbakevist urørt.
Nei, du er til hjelp beredt.
Høit mot himlens hvelv det gjalder:
Når Maria man påkaller,
aldri nogen ubønnhørt,
ubønnhørt på jord blev sett.

2. Moderhjerte over alle,
se, jeg iler hen til dig.
Knapt tør jeg ditt barn mig kalle;
men jeg ber: Anta dig mig!
Ja, du er til hjelp beredt.

Høit mot himlens hvelv det gjalder:
Når Maria man påkaller,
aldri nogen ubønnhørt,
ubønnhørt på jord blev sett.

3. Se, jeg arme synder kneler,
full av anger for din fot.
Aldri du med hjelpen dveler,
aldri du ditt barn forlot.
Nei, du er til hjelp beredt.
Høit mot himlens hvelv det gjalder:
Når Maria man påkaller,
aldri nogen ubønnhørt,
ubønnhørt på jord blev sett.

148.

1. Når mitt skib skal havnen finne
hist i evighetens land,
o Maria, rene kvinne,
rekk mig hånd fra sikre strand.
Du er havets klare stjerne,
du gjør havneløpet lyst,
så jeg trøstig fra det fjerne
styrer inn mot Sions kyst.

2. Før mig gjennem strømme stride,
mellem bå'r og skjulte skjær,
at jeg ei må skibbrudd lide,
just når jeg er havnen nær.

Og når tåken blikket slører
i min reises siste stund,
vær du mig en sikker fører,
til jeg finner ankergrunn.

3. Når du, moder, til mig smiler,
lik en sol bak lettet sky,
da for fulle seil jeg iler
inn i himmelhavnens ly.
Der jeg glemmer ferdens farer,
endt er storm og bølgegang,
og min takk blandt frelstes skarer
lyde skal i evig sang.

149.

1. Stabat mater dolorosa Juxta crucem lacrymosa, Dum pendebat Filius. Cujus animam gementem, Contristatam et dolentem Pertransivit gladius.

2. O quam tristis et afflicta Fuit illa benedicta Mater Unigeniti! Quae moerebat, et dolebat, Pia Mater, dum videbat Nati poenas inclyti.

1. Under korset smertebøiet, Sukkende med gråt i øiet Jesu Kristi moder stod. Inn i sjelen sverdet trengte, Da hans dyre blod bestenkte, For vår brøde korsets fot.

2. Hvilken sorg, ja hvilken kummer Den Enbårnes moder rummer i sitt ømme bryst for ham! Større kvaler enn den smerte, som fortærer hennes hjerte, Aldri nogen sjel fornam.

3. Quis est homo, qui non fleret, Matrem Christi si videret In tanto supplicio! Quis non posset contristari, Christi Matrem contemplari Dolentem cum Filio?

3. Hvo må ei med sorgfullt hjerte Minnes Kristi moders smerte Under Sønnens lidelse? Hvo blandt oss kan ihukomme Hennes kval, den stedse fromme, Uten dyp bedrøvelse?

4. Pro peccatis suae gentis Vidit Jesum in tormentis Et flagellis subditum. Vidit suum dulcem natum Moriendo desolatum, Dum emisit spiritum.

4. For sin slekt hun så ham lide Kjødets marter, åndens kvide, Spott og slag og tunge bånd. Hun ham så forlatt i nøden, Så ham kjempende med døden, Til han blek opgav sin ånd.

5. Eia Mater, fons amoris, Me sentire vim doloris Fac, ut tecum lugeam. Fac, ut ardeat cor meum In amando Christum Deum, Ut sibi complaceam.

5. Moder, kjærlighetens kilde, La som din min tåre trille, La mig dele smerten din. La min sjel ved korsets stamme Av din kjærlighet kun flamme Til min Gud, til Sønnen din.

6. Sancta Mater, istud agas, Crucifixi fige plagas Cordi meo valide. Tui nati vulnerati, Tam

6. Preg min Frelsers store smerte, Som den traff ditt moderhjerte, Preg den dypt inn i min

dignati pro me pati, poenas mecum divide.

sjel. La mig fatte Jesu kvide, Hvad for mig han måtte lide, Og i lidelsen få del.

7. Fac me tecum pie flere, Crucifixo condolere, donec ego vixero. Jucta crucem tecum stare Et me tibi sociare In planctu desidero.

7. La med dig mig bittert grete Og hans kors med tårer vete Inntil livets siste stund. Korset nær og ved din side Med din Sønn og dig å lide, Ønsker jeg av hjertens grunn.

8. Virgo virginum praeclara, Mihi jam non sis amara: Fac me tecum plangere. Fac, ut portem Christi mortem, Passionis fac consortem, Et plagas recolere.

8. Hør mig, jomfrumoder kjære, Huld mot mig, ditt barn, du være, Sorgen dele du med mig. Gi, at all min lengsel stunder Efter del med ham og dig.

9. Fac me plagis vulnerari Fac me cruce inebriari Et cruore Filii. Flammis ne urar succensus, Per te, virgo, sim defensus In die judicii.

9. Slag og spott, la alt mig ramme, Tend i mig en hellig flamme Ved hans kors og dyre blod. At ei ilden mig beredes, Når jeg skal for dommen stedes, Vær du mig en hjelper god.

10. Christe, cum sit hinc exire, Da per matrem me venire Ad palmam

10. Kristus, la mig til dig flytte, Ved din moders forbønn bytte Jor-

victoriae. Quando corpus morietur, Fac, ut animae donetur Paradisi gloria. Amen.

dens strid med palmens fred. Skjenk mig, når mitt legem faller, når min sjel Du for dig kaller, Paradisets herlighet!

Marias uplettede undfangelse.

150.

1. Maria, plettfri kvinne,
du i Guds tanke var,
før Anna nogensinne
dig ved sitt hjerte bar.
Du for hans tanke lekte,
før jord og hav blev skapt,
og straks han på dig pekte,
da Adam blev fortapt.

2. Skjønt hver en sjel, som skapes,
har arvesyndens plett,
og pletten først kan tapes
i dåps, i angers tvett, —
den lyteløses moder,
den hellige Ånds brud
fikk nyte korsets goder,
straks hun blev skapt av Gud.

3. Hil dig, du vene due,
hil dig, du skjønne sjel,

du høie himmelfrue,
som uten såret hel
har vandret livets veie
til trofasthetens lønn!
La mig ditt vennskap eie,
og hjelp mig til din Sønn!

Marias budskaps dag.

151.

1. Ved morgenrøden lignes
den kvinne kan med rett,
som skal av slekter signes:
den rene uten plett.
:/: Når dagen stunder til, :/:
oss morgenrøden vidner,
at solen komme vil.

2. Da nådens sol fikk funkle,
hvor ingen stjerner brandt,
på himlens dyp det dunkle,
straks syndens mørke svant.
:/: At det til ende var :/:
og nådens gry oprunnet,
hun forutvidnet har.

3. Maria, mø og moder,
du led ei noget skår
i jomfrudommens goder,
du plettfri for oss står.

:/: O morgenrøde skjønn! :/:
Jag syndens natt og led mig
på veien til din Sønn.

Maisalmer.

152.

1. Nu mai måned bringer oss våren så skjønn.
På andaktens vinger de fromme i bønn
opsender til dig under orgelklang,
:/: o Jomfru Maria, en jubelsang. :/:

2. Med oss sig forener de liljer i flor
å prise den reneste Jomfru i kor,
og rosenes purpur kun lenges for Gud
:/: å smykke sin dronnings velsignede
skrud. :/:

3. Som røkelseduften sig hever mot sky,
så stiger hver mai vår lovsang påny.
Vi binder Vårfrue i himmelglans
:/: av bønner og hymner en rosenkrans. :/:

153.

1. Som fuglen søker lysets vei
høit over mark og enger,
:/: så lover vi, Maria, dig
med gylne harpestrenger. :/:

2. Den skjønne mai Maria huld
tør ved sin dronning ligne;
:/: ti hvad der spirer over muld
Guds moder vil velsigne. :/:

3. Maria, hjelp oss, at vi må,
når støv er lagt i graver,
:/: engang som verdig pryd få stå
i himmerikes haver. :/:

4. La hjertets dyder vokse smukt,
som blomst i fagre sommer,
:/: da skal Guds aker bære frukt,
når høstens dager kommer. :/:

154.

1. Der står blandt roser ville
en blomst så underfull,
beskjeden, blyg og stille,
og skjønn som solens gull.
Den skuer mot det høie
med smil på fagre kinn.
:/: Den tørrer sorgtungt øie,
den letter sorgfullt sinn. :/:

2. Maria, liljevånden
i Herrens blomsterbed,
til brud har Helligånden
dig valgt fra evighet.

Du størst er blandt oss alle,
som skaptes av Guds hånd:
:/: den Gud sin mor vil kalle,
lå ei i syndens bånd. :/:

3. Din farveprakt oss minner
om Tabors stråleglans.
Ei skjønnere vi finner
i fagrest blomsterkrans.
Maria, du oss lede, —
ti mektig er din bønn.
:/: Hjelp oss den vei å trede,
der fører til din Sønn. :/:

155

1. O Maria, nådefulle,
skjønne blomst i himmerik!
O gid våre sjeler lyste
uten plett og uten svik!
Vis du oss din forbønns makt,
slutt med oss velsignet pakt.
:/: Slutt, o moder, hulde moder,
slutt med oss velsignet pakt. :/:

2. For å elske dig og følge
dig, vår Kirkes beste pryd,
vi oss om ditt alter flokker,
men vi mangler kraft og dyd.

Derfor, moder, hør vår bønn,
før oss til din kjære Sønn.
:/: Før oss, moder, hulde moder,
før oss til din kjære Sønn. :/:

3. Kjære moder, du, som skuer,
Herrens åsyns stråleflod,
send fra himlens høie buer
trøst og fred i Jesu blod.
O Maria, la oss ei
ubønnhørte gå fra dig!
:/: Hjelp oss, moder, hulde moder,
tro å vandre korsets vei. :/:

Marias gjesting.

156.

1. Min sjel høilover Herren,
som ei forkastet mig;
min ånd i Gud, min Frelser,
huldsalig fryder sig.
Ti han, den store, høie,
har sett med kjærlighet
til mig, sin tjenerinne,
og til min ringhet ned.

2. Fra denne dag skal alle,
som ånder her på jord,
mig stedse prise salig
for, hvad mig vederfor.

Ti han, hvis navn er hellig,
hvis makt uendelig,
et overmål av nåde
mig gav miskunnelig.

3. De mektige han styrter
fra tronene i grus,
de ringe han ophøier
med ære i sitt hus.
De hungrige i fylde
hans gode gaver får.
De rike, som ei trenger,
med tomme hender går.

Marias optagelse i himmelen.

157.

1. Hil, dronning, dig i evig glans.
O Maria!
I himlens stjerners stråleglans.
O Maria!
Syng med fryd, I kerubim!
Syng med jubel, serafim!
Hils med oss, vår dronning prud.
Hilset vær, hilset vær,
hilset vær, o dronning prud.

2. Barmhjertighetens moder øm.
O Maria!

Som øser fritt av nådens strøm.
O Maria!
Syng med fryd, I kerubim!
Syng med jubel, serafim!
Hils med oss vår dronning prud.
Hilset vær, hilset vær,
hilset vær, o dronning prud.

3. Som Evas avkom roper vi:
O Maria!
Du annen Eva, stå oss bi!
O Maria!
Syng med fryd, I kerubim!
Syng med jubel, serafim!
Hils med oss vår dronning prud.
Hilset vær, hilset vær,
hilset vær, o dronning prud.

4. Fra tårevang i trengsels dal —
O Maria!
vi lenges sårt til Sions sal.
O Maria!
Syng med fryd, I kerubim!
Syng med jubel, serafim!
Hils med oss vår dronning prud.
Hilset vær, hilset vær,
hilset vær, o dronning prud.

5. Tre frem for oss med forbønn blid —
O Maria!

nu og i dødens bitre strid.
O Maria!
Syng med fryd, I kerubim!
Syng med jubel, serafim!
Hils med oss vår dronning prud.
Hilset vær, hilset vær,
hilset vær, o dronning prud.

Marias fødsel.

158.

1. Ave maris stella,
Dei mater alma,
atque semper virgo,
felix coeli porta!

1. Hil dig, havets stjerne,
send ditt lys, det milde
redningsbluss på livets
mørke vover ville.

2. Sumens illud Ave
Gabrielis ore
funda nos in pace,
mutans Hevae nomen.

2. Englebud dig sendtes,
trengslens tid var leden,
Eva-navnet vendtes,
vreden blev til freden.

3. Solve vincla reis,
profer lumen caecis,
mala nostra pelle,
bona cuncta posce.

3. Klare lys i natten,
alle blindes øie,
hil dig, havets stjerne,
hjelp, Guds mor, du høie.

4. Monstra te esse matrem,
sumat per te preces,
qui pro nobis natus,
tulit esse tuus.

4. Røkt ditt hverv, din milde
røst vår dommer røre,
som for vår skyld vilde
dig som Sønn tilhøre.

5. Virgo singularis,
inter omnes mitis,
nos culpis solutos
mites fac et castos.

6. Vitam praesta puram,
iter para tutum,
ut videntes Jesum
semper collaetemur.

7. Sit laus Deo Patri,
summo Christo decus,
Spiritui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

5. Jomfrumor, du rene,
nådens morgenrøde,
lær oss Gud å tjene,
frelst fra synd og brøde.

6. Når vårt liv du signer
her i syndens verden,
Jesus mer vi ligner
under pilgrimsferden.

7. Hil dig, havets stjerne,
med vår sol tilsammen,
med din Sønn, allverdens
Gud og Frelser.
Amen.

Rosenkransfesten.

159.

1. Underfulle rosenkrans,
rik på duft og nådeglans,
ved Dominikus's virke
herlig utbredt i Guds Kirke,
himmelkraft for støvets sans.

2. Gledens roser spirer frem,
når vi minnes Betlehem.
Nasaret! O skjønne, rene

minner som kan glans forlene
Jesu stille barndomshjem.

3. Golgata er korsets jord,
hvor de røde roser gror.
Her har Jesus måttet lide
korsets kval og bitre kvide.
O hvor var hans vånde stor!

4. Med de gylne rosers glans
slutter vi vår rosenkrans,
minnes hvordan pilgrimsferden
med vår Jesus gjennem verden
ender glad i Sions glans.

5. Rosenkrans, vår valfartsbønn,
trøstens kilde, nådens brønn.
Når mot livets kveld det lider
og den siste kamp vi strider,
er du pant på nådens lønn.

v. 5 av K. Kjelstrup

St. Stefanus's dag.

(26. desember).

160.

1. Sankt Stefanus skal priset være;
han var den første martyr bold,
som vidnende for Jesu lære
et offer blev for fiendens vold.

2. Så freidig han sin tro bekjente
og gikk i døden stolt og stor;
ti i hans hjerte ilden brendte,
tendt ved Guds eget alterbord.

3. I dødens kval han dypt sig bøiet
og bad for bødlene til Gud.
Så vendte han mot himlen øiet
og så den åpen på Guds bud.

4. Da jublet han i salig glede:
«Jeg ser den store, hvite flokk,
og Lammet selv er der tilstede, —
når ham jeg ser, da har jeg nok.»

5. Nu står han selv ved Jesu trone
og minnes oss i kjærlig bønn,
at vi må arve livets krone
og aldri glemme nådens lønn.

St. Knut's minnedag.

(19. januar).

161.

1. På kongestol du satt, o Knut,
og skiftet lov og rett.
Ditt kongeord var rettferds bud,
din troskap uten plett.

Du drog ditt sverd til modig dyst
og stevnet til den fjerne kyst.
Hvor avgudsnatten alt omskygget,
du lysets drott et tempel bygget.

2. Du var en kristenherre bold
i fred, i ledingsferd.
Mot hedenskap, mot svik og vold,
du førte Herrens sverd.
Ved ordets og ved Åndens makt
å vinne sjeler for Guds pakt,
og under Kirkens ly dem sanke,
det var din store kongetanke.

3. Men mørket hevet avindskjold
mot dig og mot din ferd,
og troløshet i pakt med vold
skjøt frem en oprørshær.
For borgerkrigens tordensky
i Herrens hus du søkte ly.
Ditt liv, ditt scepter og din krone
du ofret glad for nådens trone.

4. Skytshelgen for det høie Nord,
for Danmarks land og folk,
du, som i saligheten bor,
vær du for Gud vår tolk,
og bær en bønn for Herren frem,
at mildt han ihukommer dem,
som tapte den katolske lære
og æren, Kirkens barn å være.

St. Ansgar's minnedag.
(3. februar).
162.

1. O Sankt Ansgar, som ved Guds nådevalg er vorden
vår frelses første hovedvidne her i Norden,
dig minnes vi med glede, takk og ydmyk pris,
som skuer ned til jorden fra ditt paradis.

2. Du herlig seier vant; snart avgudstroen segnet,
og falske guders glans for korsets stråler bleknet.
Den sæd, du sådde, lot ei jorden vorde gold;
nei, den til liv har kalt en dådrik kristenold.

3. Du bragte himlens bud til fjerne hedninglande,
og plantet Kristi kors på danske, svenske strande.
Vist håpet du å opnå blodig vidnedød;
men blidt du måtte sovne inn i Herrens skjød.

4. Og dog, ditt navn ei minnes uten bitter smerte;
ti efter sekler syv man såret grumt ditt hjerte,

da kongebud i dine arbeidsmarker to
med svik og vold utryddet den katolske
tro.

5. Enn ulmer dog dens glød i kirkevrå i
Norden
i lønnlig håp til ham, som enn regjerer
jorden.
Enn stråler korsets tegn og toner konge-
flagg. —
Gud skjenke snarlig seir for Kirkens store
sak!

St. Josefs fest.

(19. mars).

163.

1. Josef, Davids sønn, du rene
brudgom til Guds jomfrubrud
og til pleiefar alene
i Guds planer kåret ut.
Fast du trodde, hvad Gud talte,
da du under tvilen led:
Helligåndens styrke dalte
fruktbar i Maria ned.

2. Ømt din fromme brud du førte
til kong Davids Betlehem.
Angst og sorg dig ei berørte,
trygg i Gud du stevnet frem.

Og da hun sin Jesus fødte,
glad du tilbad ham på kne,
skjønt ditt hjerte sikkert blødte
over fattigdommens ve.

3. Da din vandring var tilende,
og du lå i dødens strid,
kjærlig stod om dig de tvende,
Jesus og Maria blid.
Akk, med Jesus og Maria,
når jeg dør, se til mig ned,
og med Jesus og Maria
før mig inn til himlens fred!

164.

1. Josef, Jesu fosterfader,
liljekrans og laurbærblader
pryder nu ditt helgenskrud.
Satan frekt i verden kneiser,
men ditt banner høit vi reiser:
Vær vår skytspatron hos Gud.

2. Brudgom til Guds jomfrumoder,
be om seir og nådens goder
for Guds Kirke rundt på jord.
Be for hjord og be for hyrde,
at de bærer hver sin byrde,
vandrer tro i Kristi spor.

3. Be, at alle folk på jorden,
særlig sjelene i Norden,

favnes må av Kirkens arm.
Be, at sannhet seier vinner,
så den tunge tid forsvinner,
nådens vår oprinner varm.

St. Erik's minnedag.

(18. mai).

165.

1. Nådens tid vi glade minnes,
troens morgengry i Nord,
da Guds sannhetsvidner fromme,
dengang mørkets tid var omme,
tendte lys ved livets ord.

2. Kristi tro i tolvte seklet
veien fant til Finnlands folk,
da det monne Gud behage
mørkets barn til lys å drage
ved Sankt Erik som sin tolk.

3. Helgen stor ved Lammets trone,
glem ei Norden i din bønn.
La ditt minne oss husvale,
men din forbønn særlig tale
Sveriges sak hos Krist, Guds Sønn.

St. Aloysius's minnedag.

(21. juni).

166.

1. Vær hilset tusenfold,
vår ungdoms sterke skjold,
O Aloysius!
Dens skytspatron du vær,
i evig forbønn nær.
O Aloysius!

2. Som liljens hvite drakt
i fager sommerprakt,
O Aloysius!
din sjel var ren for Gud
i nådens bryllupsskrud.
O Aloysius!

3. Rekk oss din rene hånd
og be til styrkens Ånd —
O Aloysius!
om kraft mot mørkets hær
og lystenes begjær.
O Aloysius!

4. Din forbønn oss bered
de rene hjerters fred.
O Aloysius!
Med himmelhåpets ro
og kjærlighet og tro.
O Aloysius!

St. Johannes døperens fest.

(24. juni).

167.

1. Johannes, Herrens tjener,
du strenge ørkenrøst,
du forbud om Messias,
der fødtes oss til trøst!
:/: O hellige Johannes! :/:
Til din pris her på jord
lyder høit vårt jubelkor.

2. Du viste vei til Kristus,
det hellige Guds Lam.
I Jordanflodens bølger
du selv fikk døpe ham.
:/: O hellige Johannes! :/:
Til din pris her på jord
lyder høit vårt jubelkor.

3. Du revset kong Herodes,
som trosset Herrens bud,
og under bøddeløksen
du gav din sjel til Gud.
:/: O hellige Johannes! :/:
Til din pris her på jord
lyder høit vårt jubelkor.

4. Om dig selv Jesus vidner,
at mellem alle dem,
der fødtes av en kvinne,

du mektig raker frem.
:/: O hellige Johannes! :/:
Til din pris her på jord
lyder høit vårt jubelkor.

5. Johannes, Herrens tjener,
lær du oss botens vei,
og be for oss til Jesus
at vi må ligne dig.
:/: O hellige Johannes! :/:
Til din pris her på jord
lyder høit vårt jubelkor.

Apostelhøvdingene Petrus's og Paulus's fest.
(29. juni).

168.

1. Petrus, Paulus, eders navne
vidner høit om Herrens makt.
Eders dåd skal aldri savne
minnelse med festlig prakt.
Av Guds kjærlighet I brente,
troens lys I mektig tendte,
stod for Kirkens sak på vakt.

2. Petrus, dig har Herren skjenket
Kirkens hyrdestav på jord,
så at ei hans verk blir krenket,
og hans hjord ei løgnen tror.

Du er klippen, som i striden
bærer Kirken gjennem tiden,
mørkets overvinner stor.

3. Paulus, dig har Herren skjenket
troens sverd og visdoms ånd,
for å frelse hver, som lenket
var av syndens tunge bånd,
for å sprede vantros mørke
ved Guds-ordets lys og styrke,
vise vei med sikker hånd.

4. Kirkens piller! I oss lære
rett å makte sannhets ord,
kjempe tro for Herrens ære
og hans Kirkes seir på jord.
Da skal hist for Herrens trone
vi annamme livets krone
blandt Guds helgenskare stor.

St. Olavs fest.

(29. juli).

169.

1. Du, som Herrens åsyn skuer,
hvem ei tidens trengsel truer,
salig hist med serafim,
mektig hos Guds kerubim.

Hellig Olav! Fra det høie
du ditt åsyn til oss bøie.
Norges skytspatron du er
hos vår Gud og Frelser kjær.

2. Hedenskapets dystre velde
ruget mellem Norges fjelle,
men i hjertene det lød:
Fri oss, hvite Krist, av nød!
Hvad før dig i trengsel prøvet
Olav Trygvason har øvet,
har din hånd til Norges gavn
ført til seir i Jesu navn.

3. Under korsets heltebanner
du ved Norges kyster lander,
spreder uten rast og ro
den katolske Kirkes tro.
Da du går i martyrdøden,
herlig lyser morgenrøden,
kroner dig i dagning blid
Norges drott til evig tid.

4. Til din grav i sekler lange
gikk vårt folk med bønn og sange,
og ditt gylne helgenry
lyste over Trondheims by.
Ennu katedralen skinner
lys og høi og rik på minner; —
men dessverre kold og tom
står vår store helligdom.

5. Norges døtre, Norges sønner,
hylder dig med sang og bønner:
Skjenk Guds Kirke herlig høst
ved din forbønns sterke røst.
La en fager morgenrøde
lyse op, hvor nu er øde,
og med gylne spir mot sky
reis Guds kirkehus pånу.

St. Birgittas dag.

(8. oktober).

170.

1. Sankt Birgitta, Kristi brud,
Nordens edle kongeskud!
Dig all Skandinavias slekt
er betrodd til varetekt.
Hellige Birgitta, hellige Birgitta,
nådens lys, troens skjold!
Vær Høinordens vern og vold.

2. Fra Alvastras klosterfred
kaltes du til store méd.
Romas høie, Syd og Nord
revset du med tuktens ord.
Hellige Birgitta, hellige Birgitta,
nådens lys, troens skjold!
Vær Høinordens vern og vold.

3. Døden lukket ei din munn.
Åndens sus i minnets lund
enn fra dine skrifter går;
ennu ditt Vadstena står.
Hellige Birgitta, hellige Birgitta,
nådens lys, troens skjold!
Vær Høinordens vern og vold.

4. Da fra Sachsen stormen kom,
herjet blev din helligdom;
men i Sveriges nye vår
nu ditt minne gjenopstår.
Hellige Birgitta, hellige Birgitta,
nådens lys, troens skjold!
Vær Høinordens vern og vold.

Alle helgens dag.

(1. november).

171.

1. Du, som allverdens Frelser er,
o Jesus Kristus, vær oss nær!
Og du, o himlens dronning huld,
skjenk oss din forbønn nådefull!

2. I engleskarer uten tall,
profeters kor i himlens hall,
o tenk i Sions herlighet
på støvets barn med kjærlighet!

3. Du store døper, botens røst,
forhverv med Petrus nådens trøst,
utvalgte tolv av Herrens folk,
vær Kirkens omsorgsfulle tolk!

4. Du martyrskare døpt i blod,
bekjennere i bønn og bot
og liljerene jomfrukor,
kom oss ihu, vår nød er stor!

5. Når så min regnskapsstund er nær
og dødens angst og gru er svær,
da vet jeg, at med kjærlig bønn,
min sak I fører hos Guds Sønn.

Alle sjeles dag.

(2. november).

172.

1. O Fader, vær ei lenger vred,
oplat ditt milde hjerte,
og skjenk de arme sjeler fred,
end deres bitre smerte.
De lider visstnok for sin synd,
dog — de blev tro til døden.
Dem derfor nådens ord forkynn
og før dem ut av nøden.

2. Du milde Jesus, hyrde god,
Du nådig dig forbarme!
Du har jo kjøpt dem med ditt blod, —
utfri dog snart de arme.
Vel sant, at de sig her forså
og krenket titt ditt hjerte,
men tenkt nu ikke mer derpå,
end renselsenes smerte.

3. Du Helligånd, o ihukom:
de sjeler, som må lide,
alt her på jorden vendte om
til nådens havn i tide.
Husval dem da i deres nød,
il med din trøst tilstede,
og før dem ut av kvalens glød
inn til Gud Herrens glede.

4. Maria, Åndens høie brud,
se ned på hine sjeler,
når for din Sønn, allverdens Gud,
med forbønn du nedkneler.
Be ham av kjærlighet til dig
å ende deres smerte,
så snart de må få hvile sig
op til ditt moderhjerte.

Skytsenglenes minnedag.

(2. oktober).

173.

1. Skytsengel, sjelevokter,
du for min tanke står;
ti du har stedse trolig
mig fulgt fra barndomsår.
Ja, intet fjerner dig
på jorden her fra mig.
Usynlig du mig følger
på hele livets vei.

2. Lå jeg i syndens lenker,
du løste mine bånd.
Forsvant mitt hjertes varme,
da styrket du min ånd.
På livets tornevei
du aldri sviktet mig,
skjønt jeg i bønnens stunder
så ofte glemte dig.

3. Bevar mig, kjære engel,
bevar mig, hvor du kan,
for synd og alle farer,
hold mig i nådens stand.
Hjelp mig i siste nød,
før mig, med vandringsbrød
bespist, til nådens trone,
frels mig fra evig død.

Mikaelsmesse.

(29. september).

174.

1. Du seierherre, kjempe prud,
O Mikael!
ditt navn er utlagt: «Hvo som Gud?»
Stå ved vår side,
hjelp oss å stride,
vær du vårt skjold.

2. Mot mørkets hær i strid du drog.
O Mikael!
I Herrens velde du den slog.
Stå ved vår side,
hjelp oss å stride,
vær du vårt skjold.

3. Vær Jesu Kirkes vern og skjold,
O Mikael!
mot satans list og mørkets vold.
Stå ved vår side,
hjelp oss å stride,
vær du vårt skjold.

4. Er livets vei tilbakelagt,
O Mikael!
i dødens stund vær du vår vakt.
Stå ved vår side,
hjelp oss å stride,
vær du vårt skjold.

Til Nordens helgener.

175.

1. *Danmark* først blandt Nordens lande
andel fikk i Kristi ord,
da til Sliens lave bredder
engang kom Sankt Villibrord.
Ansgar, Rembert, Tøger dannet
Gud en kirkeaker skjønn.
Kjeld og Vilhelm, Knut og Karl,
eders dyd er hines lønn.

2. *Sverige,* du har å takke
Ansgar for ditt første gry,
men med martyrblod av Simon
gjødet Gud sin plantning ny.
Sigfrid, Erik, Henrik minnes; —
Kirkens vekst var eders verk.
Katarina med Birgitta
bygget klostermuren sterk.

3. Sist til *Norge* kristentroen
kom med Olav Trygvason.
Hellig Olav den dog førte
frem til seir ved kamp og bønn.
Magnus, Sunniva og Hallvard
prydet lægmenns flokk så stor.
Hellig Torfinn og Sankt Eystein
tro forkynte sannhets ord.

V.

Salmer av forskjellig innhold.

Kirken.

176.

1. På sannhets fjell en bygning står,
hvis høie spir til himlen når.
Dens grunnsten blev av Herren lagt,
derfor den står tross helvets makt.

2. I denne bygning finnes fred
og tro og håp og kjærlighet
og næring, lægedom og ro
for hver, som vil derinne bo.

3. Fra dette tempel livets drott
oss viser vei til himlens slott.
Vår vandring går med sang og bønn
til Fader, Helligånd og Sønn.

4. På støvet gnager tidens tann,
og døden det fortære kan.
Dog, når hver bygning synker om,
står urørt Herrens helligdom.

5. Forgjeves storm og hav i pakt
har opbudt all sin veldes makt,
ti fast dens mur tross stormen stod,
og matt sank bølgen ved dens fot.

6. Forgjeves mørkets ville hær
med løgnens ild og ondskaps sverd
imot den retter slag på slag; —
den stod og står til dommedag.

177.

1. Jerusalem, Guds metropol,
du stråler klart som fredens sol.
Hver sten med Jesu blod er kjøpt,
i Åndens glød av Herren støpt.
Ti står du skjønn i stråleskjær
av myriaders englehær.

2. Du brud til Kristi kjærlighet,
så rik på nådens herlighet,
bestenkt, lik blomst med dugg i kveld,
med hans, din brudgoms, stråleveld.
Som dronning smykt med brudekrans
så stråler du i himmelglans.

3. Hver himmelport med perleskjær
står stedse åpen for enhver,
som fulgte trolig Herrens bud
og levet livet her i Gud,
enhver, som vandret korsets gang
med Jesus gjennem tårevang.

De guddommelige dyder.

178.

1. Ethvert ditt ord, o Gud, jeg tror,
ti Du har åpenbaret
det skrevne og det talte ord,
som Kirken har forklaret.
Jeg tror, skjønt tanken livets slør,
det dunkle, ei kan heve.
I denne t r o jeg gjerne dør,
som jeg i den vil leve.

2. Jeg håper, Gud, at ved din Sønn
Du tilgir mine synder,
så engang i din himmel skjønn
et evig liv begynner.
Jeg håper på dig nu som før.
Mitt håp til dig mig heve!
I dette h å p jeg gjerne dør,
som jeg i det vil leve.

3. Jeg elsker Gud, min beste venn,
av sjel og sinn og hjerte.
Og at til synd jeg gav mig hen,
det skal mig alltid smerte.
Er sjelen arm og svak, jeg tør
i bønn til dig den heve.
I denne k j æ r l i g h e t jeg dør,
som jeg i den vil leve.

179.

1. Jesus, hvad Du åpenbarer,
det som sannhet fast jeg tror.
Tro til døden jeg bevarer
hvad jeg i min dåpspakt svor.

2. Jesus, at Du tilgir kjærlig
mine synder, er mitt håp.
Derfor Du oss skjenker herlig
nådens drakt i botens dåp.

3. Jesus, det mig dypt bedrøver,
at jeg ofte krenket dig;
ti jeg vet, at synden røver
alt, ditt blod har skjenket mig.

4. Du mitt hjertes alt skal være: —
over mig Du byder fritt.
Tro til døden vil jeg være,
da er Paradiset mitt.

Fader vår.

180.

1. Vår Fader, som i himlen er,
Kyrie, eleison!
Vi ydmykt dig påkaller her.
O Fader vår!
Forbarm dig over oss, Fader!
Du aldri dine kjære barn forlater.

2. Man hellige, o Gud, ditt navn,
Kyrie, eleison!
O bønn, vår sjel til evig gavn!
O Fader vår!
Forbarm dig over oss, Fader!
Du aldri dine kjære barn forlater.

3. Ditt rike komme til oss ned,
Kyrie, eleison!
med sjelefrelse, hjertefred.
O Fader vår!
Forbarm dig over oss, Fader!
Du aldri dine kjære barn forlater.

4. Din vilje skje på jorderik,
Kyrie, eleison!
som hist den skjer i himmerik.
O Fader vår!
Forbarm dig over oss, Fader!
Du aldri dine kjære barn forlater.

5. Gi oss idag vårt daglig brød,
Kyrie, eleison!
til vern mot sjels og legems nød.
O Fader vår!
Forbarm dig over oss, Fader!
Du aldri dine kjære barn forlater.

6. Forlat vår synd, vår bønn opfyll,
Kyrie, eleison!
som vi forlater hver hans skyld.

O Fader vår!
Forbarm dig over oss, Fader!
Du aldri dine kjære barn forlater.

7. Og led i fristelse oss ei,
Kyrie, eleison!
men hold oss fast på dydens vei.
O Fader vår!
Forbarm dig over oss, Fader!
Du aldri dine kjære barn forlater.

8. Men frels oss fra det onde her,
Kyrie, eleison!
og hist fra dommen, Fader kjær!
O Fader vår!
Forbarm dig over oss, Fader!
Du aldri dine kjære barn forlater.

181.

1. Vår Fader, som i himlen er
med lov og pris og ære,
ditt navn skal oss, o Herre kjær,
bestandig hellig være.
Ditt rike, som fra evighet
bestemtes for de fromme,
la det med himlens salighet
til oss, forløste, komme.

2. Som, Fader, hist i himlens sal
din vilje stedse hyldes,

så la den her i tåredal
av dine barn opfylles.
Gi oss idag vårt daglig brød,
som legemet begjærer,
og for vår sjel det himmelbrød,
som nådelivet nærer.

3. Forlat vår skyld, o Fader kjær,
som oss din Sønn forkynner.
Forlat, som vi forlater hver,
som sig mot oss forsynder.
Og led oss ei i fristelse,
men frels oss allesammen,
o Fader, med forbarmelse
fra alt det onde! Amen.

Kjærlighet til Jesus.

182.

1. Høilovet Jesus Kristus
i tid og evighet!
Fra himlens høider kom han
av evig kjærlighet.
I treogtretti år
i ringhets drakt han går.
Høilovet Jesus Kristus
i tid og evighet!

2. Høilovet Jesus Kristus
i tid og evighet!
Han Adams slekt forløste
fra synds elendighet
og evig angst og nød
ved korsets bitre død.
Høilovet Jesus Kristus
i tid og evighet!

3. Høilovet Jesus Kristus
i tid og evighet!
Han nådens tid oss skjenker
å vinne salighet.
For hver, som øver bot,
han er så mild og god.
Høilovet Jesus Kristus
i tid og evighet!

4. Høilovet Jesus Kristus
i tid og evighet!
Han er i Sakramentet
til kvegelse beredt.
Hver syk og fattig sjel
blir lægedom tildel.
Høilovet Jesus Kristus
i tid og evighet!

Bønn om den Helligånd.

183.

1. Fader, Du kan frelse alle,
frels mig fra fortapelse!
Stedse vil jeg dig påkalle,
hør mig med forbarmelse!
Fjern Du kilden til min smerte,
som er synden i mitt hjerte!
Hør, min sjel anroper dig:
Fader, send din ånd til mig!

2. La mig himlens nåde eie,
skjenk mig den i Jesu navn;
da går jeg på rette veie,
til jeg hviler i din favn.
I din nådes kraft jeg kuer
hver en lidenskap, som truer.
Da er frelsen sikkert min.
Da, o Fader, er jeg din.

3. Derfor bøier jeg, o milde
gode Gud, mitt kne for dig,
og jeg ber dig årle, silde:
Fader, send din ånd til mig!
Er min tro enn svak og ringe,
skjenk den krefter til å svinge
sig til dig foruten bånd.
Send ditt barn din Helligånd!

Guds forsyn.

184.

1. Bygg på Gud i nød og fare.
Bor han enn i herlighet,
kjærlig vil han dig bevare;
ti vår Gud er kjærlighet.
Hvo sin lit til Herren slår,
klippefast hans lykke står.

2. Vandrer du på veier trange,
fester sorgen hos dig bo,
pines du av trengsler lange,
slå da kun din sjel til ro:
ti og tål og minnes blott:
Alt hvad Herren gjør er godt.

3. Alle tornefulle stier,
jordelivets hårde tukt, —
når til Gud du dem innvier,
bringer salighetens frukt.
Grip ditt kors! Forsak blott ei,
nådefull er korsets vei.

4. Føi dig i din faders vilje;
hvert ditt fjed han vokter på, —
han, som kleder markens lilje,
føder alle fugler små.
Er ditt håp på Herren bygt,
kan din vei du vandre trygt.

Den kristelige visdom.

185.

1. Ei om rikdom, ei om ære,
Gud, min fader, ber jeg dig.
Måtte jeg en konge være,
fattig var jeg uten dig.
Aldri ønsker her mitt hjerte
kummerfrie dager sig.
Send mig glede, send mig smerte,
når jeg kun må elske dig.

2. Kun om ett jeg vil bønnfalle
i min trengsel, til min trøst:
At jeg tør dig «fader» kalle
tillitsfullt med freidig røst.
La mig aldri takken glemme
for hver nådens gave blid,
til jeg engang kan istemme
glad din lov til evig tid.

3. På din vilje vil jeg skue,
Fader, og på dine bud.
Intet, intet kan mig true,
når jeg elsker dig, min Gud.
Da blir all min lengsel stille.
Derfor, Gud, min bønn opfyll,
ja, bønnhør mig for vår milde
Frelser Jesu Kristi skyld!

186.

1. Ei står min hu til gull og heder,
til denne verdens prakt og glans.
Her finnes intet, som mig gleder,
for verden har jeg ingen sans.
La hver kun elske hvad han vil,
min sjel skal høre Jesus til.

2. Hvad verdens er forgår med støvet,
kun dåren på dens skjønnhet tror.
Hvad støvets barn for støv har øvet,
til støv hensmuldrer her på jord.
La hver kun elske hvad han vil,
min sjel skal høre Jesus til.

3. Hans borg ei tiden kan fortære,
hans rike står med evig vår,
og jubelsangen til hans ære
fra englers millioner går.
La hver kun elske hvad han vil,
min sjel skal høre Jesus til.

4. Han over alt min sjel kan heve
og gjøre mig sin klarhet lik.
Hos ham jeg skal i fryd få leve,
som gjør mig uten ende rik.
La hver kun elske hvad han vil,
min sjel skal høre Jesus til.

Opofrelse til Gud.

187.

1. Jeg elsker dig, o gode Gud,
o holdt jeg alle dine bud!
Min frihet gir jeg fritt til dig,
Du ene skal regjere mig.

2. Min hele sjel jeg vier dig,
o led mig på din nådes vei.
Vær Du mitt alt i lyst og nød,
så er jeg din i liv og død.

3. Ta da, o Herre, viljen min!
Den skal fra nu av være din.
Nu vet jeg ett med sikkerhet:
å elske dig er salighet.

4. Ta alt, ja alt, min fader kjær!
Ta hvad jeg eier, kan og er,
gjør alt, som det behager dig,
så intet mer tilhører mig!

Morgensalme.

188.

1. «Alt, o Fader, til din ære
og min sjel til salighet!»
Dette skal mitt valgsprog være
og mitt første øiemed.

Under arbeid, under hvile
skal mitt sukk til Jesus ile.
Skjenk mig, hulde Frelser, fred!

2. Dig, Maria, vil jeg ære —
Jesus har du bragt til mig.
Og ditt levnet skal mig lære
i mitt liv å ligne dig.
Lær mig, milde jomfru rene,
at jeg elsker Gud alene.
Hist jeg da skal takke dig.

Aftensalme.

189.

1. Inatt mig vær,
all godhets Fader kjær,
mitt stille leie nær.
Du mig bevare
fra synd og nød
som fra uventet død.
Skjenk mig en hvile søt,
foruten fare.

2. O Jesus Krist,
min glede her som hist,
frels mig fra satans list,
bli hos mig, kjære!

Mitt hjertes savn!
Da søtt i søvnens favn,
o Frelser, skal ditt navn
min vokter være.

3. O himmelbrud,
be for min sjel til Gud,
at han vil slukke ut
hver syndig lue.
Nedbe mig fred
med håp om salighet,
om hist din herlighet
i lys å skue.

Før prekenen.

190.

1. O gode Gud, send til oss ned
din Helligånd med lys og fred,
på det ditt ord av sannhets veld
må bære frukter i vår sjel.

2. La fromhet i vårt hjerte bo
oplys oss med den sanne tro,
og skjenk ved den oss kraft, o Gud,
å vandre efter dine bud.

Efter prekenen.

191.

Vær nu lovet i det høie,
Fader rik på miskunnhet!
Lys omstråler nu vårt øie,
vei til himlen klart vi vet.
Ti ditt nådens ord alene
er den røst av sannhets munn,
som kan skape hjerter rene, —
salig håp i dødens stund.

192.

1. Fader, dig skje takk og pris
for det guddomsord, som leder
syndere til Paradis
og de fromme trøst bereder.
Troens liv og kraft det nærer,
Herrens veier det oss lærer.

2. Op til ham vår lovsang går,
som oss svikter ingensinne.
Den, som Herrens veier går,
sikkert himlens fred skal finne,
vil sin tro til livets ende
efterleve og bekjenne.

Under misjonsandakt.

193.

1. La ei, o Gud, oss gå av minne
din godhet mot oss underfull,
mens fjerne folk enn går i blinde
i håpløs kamp for støv og muld.
Hvad hedenold forgjeves søkte
i blodig dåd, i stakket lyst,
oss skjenker Du, vil vi dig frykte:
den fred, som bringer evig trøst.

2. O hjertefred, o sjelehvile!
hvad ligner vel ditt sterke skjold,
som sønderbryter smertens pile,
når vi oss gir vår Gud i vold?
O gylne trøst, o dype glede:
Vår Jesus selv iblandt oss bor.
På altret er han her tilstede
som offer for vår brøde stor.

3. O nådens Gud, vår takk vi bringer
for hver en blomst av kristendåp,
for sjelens flukt på bønnens vinger,
for svar på hjertets stille håp.
Din ånd oss allevegne samler
til kraftig dåd og bønn for hver,
som ennu blind i mørket famler
og vet ei, at hans Gud er nær.

4. Så hør da oss, som dig bønnfaller:
Vær med din Kirkes sendebud,
så de med sannhetsordet kaller
rett mange sjeler hjem til Gud.
O martyrskare, stedse lyde
hos Gud din forbønns sterke røst,
så troens sendebud må fryde
Guds brud med herlig sjelehøst!

Den første barnekommunion.

194.

1. «La de små fritt til mig komme,
dem tilhører himmerik.
Den, som himlen vil erhverve,
fromme barn han vorde lik!»
Disse ord og denne godhet,
vil Du, Jesus, nu forny
overfor de unge sjeler,
som idag vil til dig ty.

2. Her de kommer lengselsfulle
til ditt englebord med lyst.
Stig da ned i deres midte,
trykk dem alle til ditt bryst.
La dem hvile ved ditt hjerte,
Jesus, de tilhører dig.
Sign dem alle med ditt milde:
«Fader, de tilhører mig.»

3. La dem alltid være dine,
holde fast ved dåpens pakt.
La dem aldri bukke under
for all satans list og makt.
Når da syndens lyst dem frister,
vern dem, Jesus, med ditt skjold,
så de kjemper tro for dyden,
som Du lønner tusenfold.

4. Mer enn kroner, mer enn verdner
gjelde dem din kjærlighet,
så de trygt på dydens bane
opnår himlens salighet.
Deres ånd, av dig husvalet,
gjør den plettfri, ren og from;
nu er disse sjeler dine,
vokt dem som din helligdom.

195.

1. Fast skal min dåpspakt evig stå,
og Kirken vil jeg ære.
Den er den grunn, jeg bygger på,
jeg følge vil dens lære.
Takk være Gud, som på min vei
til sannhets Kirke førte mig!
Jeg aldri den vil svikte.

2. Er sjelen syk og foten matt,
jeg vet, hvor kraft kan vinnes.
Er alt omkring mig skummel natt,
jeg vet, hvor lyset finnes.

Et bluss på korsets dunkle vei
har sannhets Kirke tendt for mig.
Jeg aldri den vil svikte.

3. Gudmennesket i kjød og blod
forvisst er her tilstede.
I Hostien min Frelser god
jeg ydmykt tør tilbede.
Så lyder Jesu egne ord,
så lærer sannhets Kirke stor.
Jeg aldri den vil svikte.

4. Min Jesus kjenner hjertets savn,
husvaler ømt i nøden.
Hans hjerte er en frelsens havn
for hver, som går i døden.
Han selv fra jord på himmelvei
ved sannhets Kirke fører mig.
Jeg aldri den vil svikte.

Til brudevigsel.

196.

Før vigselen.

1. Hvor sjelden dog oprant den dag,
som ingen sky fordunklet.
Hvor sjeldent er det vennelag,
hvor uformørket funklet
den gledens rene himmelglans,
hvis lys forklarer sinn og sans.

2. Gå glade for Guds alter inn,
hans æren er og makten,
tred frem for ham med ydmykt sinn
og be ham signe pakten,
I to, som nu med hånd i hånd
skal knytte livets faste bånd.

3. Hvor Herren ikke bygger hus,
er alt vårt verk forgjeves.
Der faller sten på sten i grus,
når stormens vinger heves.
Men der, hvor Herren legger grunn,
kan hjemmet stå i stormens stund.

4. Hvor kjød og blod kun slutter pakt,
er den i stadig fare.
Men hvor Guds Ånd har Amen sagt,
kan den for livet vare.
Så vær da, Gud, vår hedersgjest
idag ved denne bryllupsfest!

197.

Efter vigselen.

1. Så gled dig, o sjel, som med kjærlighets lykke
her vant hvad der modnes for evighets høst.
Ei savner de livets det blivende smykke,
som fant her på jorden den himmelske trøst.

Hvad gavner vel det, som med tiden forgår?
Hvem gleder vel hist, hvad der falmet i vår?
Nei, salig er den, som bevarer Guds nåde,
hvis valgsprog det er: La Guds forsyn kun råde!

2. Lovsyng da Gud Fader, som skapte i Eden
til medhjelp for mannen den trofaste viv
og frelste en avglans av paradisfreden
i hjemmets livsalige kjærlighetsliv.
Hans løfte vi har, og det stoler vi på:
velsigne han vil både store og små.
Til tusene ledd vil han sende sin lønn,
hvor hjemmet er bygget på gudsfrykt og bønn.

Bønn om en salig død.

198.

1. O smertens glød
og sjelenød,
som Jesus måtte lide,
da han for mig opofret sig
med bitter, navnløs kvide,
da nære død
med angst og nød
hans ømme bryst omspendte,
da sved hans panne brente.

2. Hvad forestår
mig, Jesus, når
min siste time kommer?
Når skyldbelatt
jeg kalles bratt
frem for min strenge dommer?
Når dødens gru
min sjel og hu
med navnløs angst opfyller
for alt hvad jeg dig skylder?

3. O vær mig nær
som Frelser kjær,
hjelp da mig i min kvide!
Jeg trygler dig:
forlat mig ei,
når jeg min kamp skal stride!
Men la din røst
mig skjenke trøst,
rekk mig din hånd, Du milde!
La døden ei oss skille!

199.

1. Akk, frels mig, frels mig, Jesus kjær!
når domsbasunen lyder her,
når jord og himler bever,
når de, som lengst i jord er lagt,
ved Herrens underfulle makt
fra død og grav sig hever,

når jorden blir et flammehav,
når Herren fordrer, hvad han gav
og regnskap av mig krever.

2. Hvor skjelver, og hvor gruer jeg,
Rettferdige, når Du med mig
vil hisset gå i rette!
O fryktelige dommedag,
hvem tale vil min sjelesak,
min store skyld utslette?
O Frelser, Du min talsmann vær!
På dommens dag såvel som her
til dig min lit jeg setter.

Evigheten.

200.

1. O evighet, o evighet!
Hvor lang du er, o evighet!
Så hurtig iler tiden hen,
og støvet iler bort med den.
Som lynets glimt, som pilens fart
de fordums år henrant så snart.
Tenk alltid, sjel, på evighet!

2. O evighet, o evighet!
Hvis verden blott en sandhop var,
hvert år et sandkorn bort man bar,

når så det siste var bortført,
stod evigheten uberørt.
Tenk alltid, sjel, på evighet!

3. O evighet, o evighet!
Så lenge som vår Gud er til,
ei evighet ophøre vil,
ei helveds kval vil ende få,
ei himlens salighet forgå.
Tenk alltid, sjel, på evighet!

4. O evighet, o evighet!
Et nu er syndens lyst og fryd,
så følger helvets evighet.
Et nu er kun hvad her vi led,
så følger evig salighet.
Tenk alltid, sjel, på evighet!

Te Deum.

201.

Te Deum laudamus, te Dominum confitemur.
O Gud, vi lover dig, o Herre, vi bekjenner dig,

Te aeternum Patrem omnis terra veneratur.
Dig, evige Fader, priser hele jorden.

Tibi omnes angeli, tibi coeli et universae potestates,
Alle englene, himlene og alle makter,

Tibi cherubim et seraphim incessabili voce proclamant:

Keruber og serafer anroper dig uophørlig:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus, Deus Sabaoth!

Hellig, hellig, hellig er Du, Herre Gud Sabaot!

Pleni sunt coeli et terra majestatis gloriae tuae.

Himmel og jord er opfylt av din majestet og herlighet.

Te gloriosus apostolorum chorus,

Dig priser apostlenes herlige kor;

Te prophetarum laudabilis numerus,

Dig priser profetenes ærverdige antall;

Te martyrum candidatus laudat exercitus;

Dig priser martyrenes strålende hærskare;

Te per orbem terrarum sancta confitetur ecclesia:

Dig bekjenner den hellige Kirke på hele jorden:

Patrem immensae majestatis,

Dig, Faderen av uendelig majestet,

Venerandum tuum verum et unicum Filium,

Din tilbedelsesverdige, sanne og eneste Sønn,

Sanctum quoque Paraclitum Spiritum!

Samt Trøsteren, den Helligånd.

Tu rex gloriae, Christe!

Du herlighetens konge, Kristus!

Tu Patris sempiternus es Filius;

Du er Faderens evige Sønn,

Tu ad liberandum suscepturus hominem

Du har påtatt dig den menneskelige natur for

non horruisti virginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo, aperuisti credentibus regna coelorum;

Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris;

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni, quos pretioso sanguine redemisti.

Æterna fac cum sanctis tuis in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic haereditati tuae;

Et rege eos et extolle illos usque in aeternum.

Per singulos dies benedicimus te,

Et laudamus nomen

å frelse den og har ikke skydd å ligge i jomfruens skjød.

Du har overvunnet dødens brodd og åpnet de troende himmerikes rike.

Du sitter ved Guds høire hånd i Faderens herlighet,

Du skal, så tror vi, komme igjen som dommer.

Vi ber dig derfor: kom dine tjenere til hjelp, som Du har forløst ved ditt dyrebare blod.

La oss telles blandt dine hellige i den evige herlighet.

Frels, o Herre, ditt folk og velsign din arvelodd;

Regjer dem og ophøi dem i all evighet.

Hver eneste dag priser vi dig

Og lover ditt navn

tuum in saeculum et in saeculum saeculi.

Dignare, Domine, die isto sine peccato nos custodire.

Miserere nostri, Domine, miserere nostri!

Fiat misericordia tua, Domine, super nos, quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi: non confundar in aeternum.

evindelig og i all evighet.

Verdiges, o Herre, å bevare oss uten synd på denne dag.

Forbarm dig over oss, o Herre, forbarm dig over oss!

La din barmhjertighet komme over oss, o Herre, eftersom vi har satt vårt håp til dig.

På dig, o Herre, har jeg håpet, og jeg skal i all evighet ikke bli tilskamme.

202.

1. Store Gud, vi lover dig,
jordens barn for dig sig bøie,
himlens engler fryder sig,
synger for dig i det høie:
Hellig evighetens drott!
Alt er ditt, Gud Sabaot!

2. Med profeters flammeord
sig apostlers hymner blander
og med martyrskarens kor
jubler Kirken vidt om lande:
Priset og høilovet vær,
Skaper, Frelser, Trøster kjær!

3. Ærens drott, Gud Faders ord,
evig Sønn av evig Fader,
født for oss som barn på jord!
Himmerik din død oplater.
Der din trone evig står,
derfra Du til dommen går.

4. Du, som knuste dødens brodd,
kjøpte oss for korsets pine,
frels ditt folk, din arvelodd,
la oss telles hist blandt dine!
Før oss her ad livets vei,
løft engang oss op til dig!

5. Dig vi signer dag for dag,
aldri skal din lov utklinge.
Hold oss i ditt velbehag,
skjerm oss med din nådes vinge.
Herre, dig vi håper på,
ei vi skal tilskamme stå.

TILLEGG
TIL KATOLSK SALMEBOK
CANTEMUS DOMINO

3. Ærens drott, Gud Faders ord,
evig Sønn av evig Fader,
født for oss som barn på jord!
Himmerik din død oplater,
Der din trone evig står,
derfra Du til dommen går.

4. Du, som knuste dødens brodd,
kjøpte oss for korsets pine,
frels ditt folk, din arvelodd,
la oss telles hist blandt dine!
Før oss her ad livets vei,
løft engang oss op til dig!

5. Dig vi signer dag for dag,
Hold oss i ditt velbehag,
skjerm oss med din nådes vinge.
Herre, dig vi håper på,
ei vi skal tilskamme stå.

TILLEGG
TIL KATOLSK SALMEBOK
CANTEMUS DOMINO

Salmer på kirkeårets store fester.

ADVENT.

203.

(Melodi: nr. 176).

1. Vårt kirkeår går inn i ly
av adventsklokkens toner.
Snart demrer det av dag på ny
for sjelens ve og voner.

2. Velkommen, stille adventstid,
i vintermulmets øde
med lysning over døgnets strid
av julens morgenrøde.

3. Emmanuel, vår frelses sol
og håp for hjerter bange,
snart står vi om din kongestol
med julens glade sange.

4. En syndens vei, en sorgens sti
er tidt vårt liv hernede —
en adventstid å modnes i
for evighetens glede.

5. Så dyr, så dyr er frelsens tid,
så gylne nådens timer,
en stakket stund i storm og strid,
til dødens klokker kimer.

6. Emmanuel, led Du oss frem
hvor julestjernen skinner,
ti kun hos dig i Betlehem
vi liv og frelse finner.

K. Gjerstrup

JUL.

204.

1. Adeste, fideles. Laeti trumphantes, Venite, venite in Bethlehem Natum videre regem Angelorum. Venite, adoremus. Venite, adoremus. Venite, adoremus Dominum.

1. Troende skarer, Kom med hellig glede, Kom, la oss ile til Betlehem. Englenes konge ser vi der tilstede. O kom, la oss tilbede. O kom, la oss tilbede. O kom la oss tilbede vår Frelser og Gud.

2. Deum de Deo, Lumen de lumine Gestant puellae viscera. Deum verum, genitum, non factum. Venite, adoremus. Venite, adoremus. Ve-

2. Faderens avglans Barnet er, det spede, Jomfruen fødte i julenatt. Evighets konge hylder vi med glede. O kom, la oss tilbede. O kom,

nite, adoremus Dominum. la oss tilbede. O kom, la oss tilbede vår Frelser og Gud.

ved K. Kjelstrup

205.

(Puer natus in Bethlehem).

1. Et barn er født i Betlehem,
alleluja,
til glede for Jerusalem,
alleluja, alleluja.

2. En krybbe blev hans hvilested,
alleluja,
hvis trone står i evighet,
alleluja, alleluja.

3. Selv stallens dyr med fryd forstod,
alleluja,
at Barnet var vår Frelser god,
alleluja, alleluja.

4. Tre konger kom til Betlehem,
alleluja,
gull, virak, myrra bar de frem,
alleluja, alleluja.

5. Han blev oss lik i kjød og klær,
alleluja,
kun synden kom ham aldri nær,
alleluja, alleluja.

6. Til frelse i vår nød han kom,
alleluja,
med nådens lys og lægedom,
alleluja, alleluja.

7. Med julegleden i vårt bryst,
alleluja,
vi priser Gud av hjertens bryst,
alleluja, alleluja.

8. O hellige Treenighet,
alleluja,
vær priset i all evighet,
alleluja, alleluja.

206.

1. Jeg synger julekvad,
jeg er så glad, så glad.
Min hjertens Jesus hviler
i stall og krybbe trang.
Som solen klare smiler
han på sin moders fang.
Han er Frelser min.

2. O Jesus, Du barnlill,
dig lenges jeg så til.
Kom, trøst mig allesinne,
tred inn, om her er smått,
la mig dig se og finne,
å da har jeg det godt.
Drag mig efter dig.

3. Hvor er Gud Fader mild,
sin Sønn oss sende vil.
Vi alle var fordervet
i synd og vår udyd,
så har han oss forhvervet
all himlens, himlens fryd.
Eia, var vi der.

4. Hvor er vel glede slik
som op i himmerik,
hvor alle engler kveder
en ny og liflig sang
og frem for tronen treder
til Guds basuners klang.
Eia, var vi der.

207.

1. Det hev ei rosa sprunge
ut av ei rot så gran,
som federne hev sunge,
av Jesse rot ho rann
og var ein blome blid
midt i den kalde vinter
ved myrke midnattstid.

2. Um denne rosa eine
er sagt Jesajas ord.
Maria møy den reine
bar rosa til vår jord.

Og Herrens miskunnsmakt
det store under gjorde
som var i spådom sagt.

3. Guds rosa ljuvleg angar
og skin i jordlivs natt.
Når hennar ljos oss fangar,
ho vert vår beste skatt.
Me syng i englelag:
No er det født ein Frelsar,
og natti vert til dag.

Foran Julekrybben.

208.

(Original melodi).

1. Maria, hvor skulde jeg ønske
å følge ditt hellige spor
og bringe til Barnet i krybben
det reneste hjerte på jord.

2. Ja, Moder, jeg ser dine blikke,
din glede så skjelvende stor.
Så stille og blidt du betrakter
det største vidunder på jord.

3. Blandt hyrdenes værbitte skare
jeg kneler i bønn uten ord,
mens englene priser fra skyen
den fattigste vugge på jord.

4. Maria. Der falt jo den tåre
som løser min tanke i ord:
Når Barnet du tar til ditt hjerte,
da be for hver synder på jord.

Marie Knudtzon

HERRENS ÅPENBARINGS FEST.

209.

(Melodi nr. 142).

1. Da livets fyrste fødtes
i dødens armodsdrakt
og støvets lengsler møttes
av evig guddomsmakt,
da sendte fra det fjerne
så selsom, skjønn og stor
en ny og liflig stjerne
sin gullglans over jord.

2. O Østens vismenn fromme,
så hørtes eders bønn,
og I fikk glade komme
på valfart til Guds Sønn.
I lot kun stjernen lede,
hvor enn den bød å gå,
til hulkende av glede
I foran krybben lå.

3. Ak, om jeg Herrens veie
med samme troskap gikk,

da blev den fred mitt eie
som I ved krybben fikk.
Da lød i denne verden
selv under sorg og nød
min sang på pilgrimsferden
med troens kraft og glød.

4. Sankt Kaspar, du mig lære
det som gjør livet rikt:
at jeg til Herrens ære
må øve dagens plikt,
ti selv om munnen tier,
ditt gull forteller godt
om kjærlighet som vier
sig helt til livets drott.

5. Den virak som du brenner
til ære for Guds Sønn,
Sankt Melkior, vi kjenner
som daglig, trofast bønn.
Be nådens Gud å signe
min bønn ved kveld og gry,
da skal den daglig ligne
en gyllen viraksky.

6. Og glad jeg ennu nevner,
Sankt Baltasar, ditt navn.
Be for mig, mens jeg stevner
mot evighetens havn.

I troens ånd å ære
forsakelsenes bud —
det skal din myrra lære
mig på min vei til Gud.

K. Kjelstrup

Pasjonstiden.

210.

1. Kross du sæle som vår Frelsar
i si tunge liding bar,
deg me kysser, deg me helser.
Av dei tre i skogen var
einast du fekk med på vegen vera,
fekk til slutt hans trøtte lekam bera,
standa honom nær.

2. Kross du fagre, vent no lyser
kruna di med frukt og blom,
alt som liver treet hyser,
— vesle fuglen fann eit rom.
Ja, di livsens ange dreg og lokkar,
difor alle skogars fugleflokkar
samlast skal i deg.

3. Kross du sæle, me hev funne
livd i lauvet, og me bed
Herren som hev vyrkjet tvunne
gjera emne av vor ved,

gjeva dug og kjærleik til å vera
krossen som vert skoren til å bera
Herrens liding med.

Vexilla Regis.

211.

1. No skrid vor konges merkje fram,
me ljoset ser frå krossen skina,
den kross der skaperen i naud og skam
hev løyst sin skapning ut or myrkers pina.

2. Av hogg og styng han såra var,
men vatn og blod rann frå hans sida,
ei menneskje kan skyna kva han bar
av liding der han hang for oss i kvida.

3. Då sanning vart det David kva'
ved harpa um sitt syn i ordi:
at Himmerikes konge eingong ska'
ved treet styra alle folk på jordi.

4. Me aldrig såg eit tre så grannt,
på det vor konges blod hev runne.
O vigsla kross, du vart so dyrt eit pant
på sigeren som Frelseren hev vunne.

5. Heil deg, du kross frå Golgata,
vor von i jordheims skuggedalar,

du syner leid og gjer oss fri og gla'
på vandringi mot Himmerikes salar.

6. Trieinings Gud, me hyller deg,
me syng for deg på pilgrimsferdi,
ditt kjærleiks under alle sjeler dreg,
— styr hugen mot det høge upp frå verdi.

Victimae Paschali.

212.

Kristne, lat for påskelambet
lovsang me sæle syngja.
Lambet hev gjordi berga,
Krist med Gud Far oss eina,
syndi ikkje lenger skal oss tyngja.

Liv mot daude storfelt streid,
siger vann livsens konge,
frå æveheim han no
livet styrar.

Seg oss då, Maria,
kva hev deg gjort so fegen?

Frå Kristi grav kjem fagnabod,
han liver — der han låg no engler stod,
og i gravi att eg såg
sveitteduk og lindar låg.

Han upp hev stade. Herren er
til Galilæa fyre dykk på vegen.
Ja, me veit han upp hev stade
til livet frå daude.
Miskunna deg, o Krist, yver alle.
Amen. Alleluja.

PINSE.

213.

(Veni, Sancte Spiritus).

1. Veni, Sancte Spiritus,
Et emitte cælitus Lucis
tuæ radium.

1. Heilag Ande, ljosets
tolk, Send frå himlen til
ditt folk Strålar frå ditt
kjærleiksveld.

2. Veni, pater pauperum,
Veni dator munerum,
Veni lumen cordium.

2. Du som er dei ringes
far, Kom og fyll dei
tome kar, Kom til kvar
ei hungrig sjel.

3. Consolator optime,
Dulcis hospes animae,
Dulce refrigerium.

3. Du er Trøystar aller-
best, Milde, reine sjele-
gjest, Du er sælast
kvilestad.

4. In labore requies, In
aestu temperies, In fletu
solatium.

4. Til den trøyte ro Du
gjev, All vår trong Du
stilla hev, Du som
tårun turkar av.

5. O lux beatissima,
Reple cordis intima
Tuorum fidelium.

5. Sæle ljos, di stråleflo
strøyma lat som eld
og glo Ned i djupast
hjarterot.

6. Sine tuo numine, Nihil est in homine, Nihil est innoxium.

6. Utan deg er allting tomt, Livet fatigt er og skumt, Men hjå deg er reint og romt.

7. Lava quod est sordidum, Riga quod est aridum, Sana quod est saucium.

7. Broti grein med guddomskraft Reis og fyll med himmelsaft Folnat lauv på treet ditt.

8. Flecte quod est rigidum, Fove quod est frigidum, Rege quod est devium.

8. Dei som såra ligg ved veg — Tak deim kjærleg upp til deg, Miskunnsam dei sjuke læk.

9. Da tuis fidelibus In te confidentibus Sacrum septenarium.

9. Deim som trur gjev større tru, Skjenk deim dine gåvor sju, At som sol dei skina kann.

10. Da virtutis meritium, Da salutis exitum, Da perenne gaudium.
Amen.

10. Hjelp at alle, alle må Fagre fram for Herren gå, Lova Gud i livsens land.

ved Ragnhild Fos

214.

(Original melodi). av A. Lutz O.S.

1. Kom, Gud Helligånd,
bryt vår brødes bånd
med din allmakts kraft og nåde.
Vern oss, vis oss vei,
at vi snubler ei
i en verden full av vé og våde.

2. Pinsevind fra Gud,
bær ditt blide bud
som et sus i vårens lunde.
Kall i Jesu navn
inn i Kirkens favn
sjeler som mot lyset monne stunde.

3. Pinseild, vær nær
med ditt stråleskjær
over livets mulm og møde.
Spred din glans og glød
over sorg og nød
som en gyllen morgenrøde.

4. Sign oss, styrk og sval.
Kors og kamp og kval
blir ved dig til himmelveie.
Derfor ber vi: Kom,
gjør til helligdom
sjelen som Du fikk til arv og eie.

5. Da skal grøden gro,
kjærlighet og tro
vinne sine store seire.
Helligånd, vær nær
hos din vidnehær —
da er nådens Gud i våre leire.

K. Gjelsvik

Salmer til ære for Guds mor.

Marias lovsang.

215.

Magnificat + anima mea Dominum.

Et exsultavit spiritus meus + in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillae suae: + ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est, + et sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus a progenie in progenies + timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo, + disper-

Min sjel lovpriser Herren.

Og min ånd jubler i Gud, min Frelser.

Ti han har sett ned til sin tjenestemøysringhet: Se, fra nu av skal alle slekter prise mig salig.

Ti han har gjort store ting mot mig, han som er mektig, og hans navn er hellig.

Og hans miskunnhet varer fra slekt til slekt mot dem som frykter ham.

Storverk øver han med sin arm, han ad-

sit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, + et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis, + et divites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suum, + recordatus misericordiae suae.

Sicut locutus est ad patres nostros, + Abraham et semini ejus in saecula.

Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto, + sicut erat in principio et nunc et semper et in saecula saeculorum.

Amen.

spreder dem som er hovmodige i sitt hjertes tanker.

Han styrter de mektige fra tronen og ophøier de ringe.

De hungrige metter han med gode gaver, og de rike viser han tomhendet bort.

Han antar sig sin tjener Israel og minnes sin barmhjertighet.

Slik som han har talt til våre fedre, til Abraham og hans efterkommere evindelig.

Ære være Faderen og Sønnen og den Helligånd, som det var i begynnelsen så nu og alltid og i all evighet.

Amen.

I Påsketiden.

216.

(Mel.: nr. 179).

1. O Maria, tørr din tåre,
døddens dystre makt er brutt.

Gråt du nyss ved Jesu båre,
nu er all din vånde slutt.

2. Endt er hjertevé og jammer.
Gledens store budskap lød
at i påskesolens flammer
Jesus steg av gravens skjød.

3. Stor som havet var din smerte,
martyrdronning, men forvisst
jubler nu ditt moderhjerte:
Livet seirer dog tilsist.

4. Og som strålende fanfarer
bruser engleskarens sang,
mens fra jord med jubel svarer
tusen kirkeklokkers klang.

5. Ja, med dig, Maria, synger
Kirken, Kristi brud på jord:
Hil dig, Frelser, dødsbetvinger,
livets fyrste, Du er stor.

K. Kjelstrup

Ved Maiandaktene.

217.

(Mel.: nr. 142).

1. Maria møy, du sæle,
nu våres det i nord,
nu skinner dine altre
i fagre farvers flor.

Med vårens varme voner,
med skogens sus og sang
det går et veld av toner
som dempet klokkeklang.

2. Maria møy, du blide.
Fra Norges gylne vår,
fra fjell og fjord og fjære
vår lovsang til dig går.
Med havets orgeltoner
og dønnningenes drønn
vi hilser dig, vår Frue,
med lovsang og med bønn.

3. Maria møy, du vene,
nu spirer det og gror,
og livets krefter røres
i grødesvanger jord.
Du høie himmelfrue,
la maisolens gull
med livets lengsler lue
i våre hjerters muld.

4. Maria møy, du rene,
du gledens kildeveld,
fra syndens sott og kvide
Gud skjermet har din sjel.
Din forbønn frelst oss føre
fra syndens smuss og sår
til himlens gylne døre
og evighetens vår.

K. Kjelstrup

218.

(Original melodi).

1. Vi elsker Guds hellige moder,
den første av alle som så
to tindrende barneøine,
hvor fred til oss mennesker lå.

2. Den første som bøiet sig over
og gav ham en moders kyss,
som svøpte hans spede lemmer
og varmet ham trygt ved sitt bryst.

3. Den første skapning som våget
å kalle Gud for sin sønn.
Du trodde på undret og hvisket
mot Barnet den første bønn.

4. Du holder ham op, mens jeg skuer
og lengsel mig dristighet gir:
Maria, rekk du mig Barnet,
mitt hjerte som krybbe jeg byr.

219.

(Original melodi).

1. Maria, de reneste blomster
som maisolens *) ynde har vakt
dem bærer vi frem til ditt alter
med hjertene fulle av takk.

*) Synges slik i mai måned. Ellers synges: «som solstrålens ynde har vakt».

2. Og alle de kjærligste tanker
som menneskeslekter har følt
dem jubler vi mot dig i sange,
fordi du oss Jesus har født.

3. Hvem våger dig, Moder, å skille
fra ham som tok liv i ditt skjød?
Maria, vær mor for oss alle
som Jesus fra korset dig bød.

Marie Knudtzon

Rosenkranssalme.

220 a.

(Original melodi).

I.

1. Vær hilset du, Maria, full av nåde.
Vi hylder dig som Jesus vene mor.
Ditt «Fiat» klinger høit for alle tider
som ydmyk lengten fra en syndig jord.

2. «Magnificat». Med jubel hun forkynner
at verdens lengsel hos sin Gud fikk svar.
Så trygt han hvilte under hennes hjerte,
mens til Elisabet hun ømt ham bar.

3. Mens stjernen lyste klart i julenatten
og jorden var som svøpt i sorg og savn.
Da fødtes i en stall det store hjerte
som kjærlig tok en verden i sin favn.

4. Fra templets søilegang et fattig følge
går op mot helligdommens offersted.
Bak duenes symbol sig ydmykt dølger
Guds sanne offerlam som selv er med.

5. Et pust av visdom fra en annen verden,
en sum av kjærlighet de ei forstod —
det var det første glimt av guddomsglansen
som vakte undren i det høie råd.

220 b.

II.

1. Med ærefrykt i hjertet jeg betrakter
den Ensomme som lider for min synd.
I blodig sved han segner under vekten
av alle menneskers og tiders skyld.

2. Så binder man ham nøken til en søile,
ti alle mine synder krever bot.
Når piskeslaget river op hans skuldre,
da soner han min verdslighet med blod.

3. Jeg søker med profeten for å finne
i navnløs sorg hans underfulle trekk.
Blandt blod og torner kan jeg intet finne,
ti all hans skjønnhet er som strøket vekk.

4. Du kom jo her til jorden for å lide
og lære mig å vandre korsets vei.
Jeg ber at jeg tålmodig ved din side
må selv ta korset op og følge dig.

5. Og jorden skalv i sine dype vunder,
i mørke skjulte den sin synd og last,
ti hellig, hellig var den stund på korset,
da verdens store Frelserhjerte brast.

220 c.

III.

1. Mens morgensolens første gylne stråler
strør gullglans over gravens tause fred,
da lyder ropet: «Kristus er opstanden,
beseiret død med livets myndighet.»

2. Mot himmelhvelvets klare blå sig toner
en skikkelse som svinner for mitt blikk.
Mens skyen tar ham bort, mitt hjerte finner
den lengsel jeg som avskjedsgave fikk.

3. Og pinseundret kom som vindens brusen
og fylte sjelene med åndens glød.
Den samme Ånd er ennu hjerteslaget
som banker trygt i Moderkirkens skjød.

4. Et siste sukk, en lengsel mot det høie,
og Jomfruen blev båret op til Gud.
Høit over helgeners og englers skare —
der knelte hun som Åndens rene brud.

5. Men intet øie så det veld av lykke
som Frelseren beredte for sin mor.
Maria fikk den skjønneste av kroner,
ti ingen led så sårt med ham på jord.

Marie Knutzon

Helgensalmer.

De hellige Engler.

221.

(Melodi: nr. 98).

1. Sankt Mikael, du høvding kjær
som fører Herrens englehær.
Vær du mitt vern, vær du mitt skjold,
forsvar min sjel mot helveds vold.

2. Sankt Rafael, du fører from
som bringer himlens lægedom.
Vis du mig vei til livets flod,
min Frelsers dyre hjerteblod.

3. Sankt Gabriel som, sendt av Gud,
har bragt vår jord det beste bud,
bring du mig fra min Frelsers munn
et nådens bud i dødens stund.

4. Min verne-engel, slipp mig ei,
men led min fot på livets vei,
og be for mig hver dag som går,
du som for Herrens åsyn står.

5. Kerubers og serafers kor,
I krefter som i himlen bor,
Guds hele lyse englevakt,
bring I oss hjelp mot mørkets makt.

6. Gud Fader, Sønn og Helligånd
som holder verden i din hånd,
send oss din engleskare blid
til hjelp i all vår kamp og strid.

1ste Confessor.

(Den gamle kirkelige hymne til ære for en «Bekjenner» — d. v. s. en helgen som ikke er martyr).

222.

1. Glade vi minnes her i støvets lande
ham som nu bærer kronen om sin panne.
Seiren er vunnet, hvilen har han funnet
evig ved Frelserens bryst.

2. Fromhet og klokskap var hans vern i farer,
sterk har han trosset alle helveds snarer.
Rent var hans levnet, ydmykt har han stevnet
frem mot den himmelske kyst.

3. Herlig nu lyser minnet for all verden
om hvad han evnet under pilgrimsferden.

Slik kan Guds nåde, når den fritt får råde,
adle den frigjorte sjel.

4. Glade vi glemmer hvert et kors som tynger,
og til hans ære jublende vi synger.
Når vi så siden sukker under striden,
blir oss hans forbønn til del.

5. Ham som treenig i det høie troner,
Skaper og Fader, Frelser og Forsoner,
Ånden, hvis styrke signer dagens yrke,
priser med lovsang vår sjel.

Den hellige Josef.

223.

(Egen melodi).

1. Gå alle til Josef, de fattiges fader,
han læger hver smerte, han stiller hvert savn.
Og når vi ham barnlig vårt hjerte oplater,
han fører oss kjærlig i Frelserens favn.

2. I høihet og renhet av Guddommen kåret
til verge og vern for Guds evige Sønn
du har ved ditt hjerte den Hellige båret,
hvis lek var din lykke, hvis smil var din lønn.

3. Ditt liv var i Nasaret rikt som et under,
der du med Maria og Josef fikk bo.
Gud gav dig så mange livsalige stunder
til vekst for din kjærlighet, trøst for din tro.

4. Er vandringen mødig og føttene såre,
vi går til dig, Josef, med tillitsfull bønn.
Vi tør dig for alltid til forbeder kåre,
ti stor er din makt hos Guds evige Sønn.

224.

(Melodi: «Jeg elsker dig, min stav, min styrke»).

1. Sankt Josef, til ditt minnes ære
og Kristi rikes vekst på jord
har Kirken valgt dig til å være
sin vernehelgen sterk og stor.
Kom med din forbønns kraft og glød
oss ømt til hjelp i all vår nød.

2. Du som på jord med vern og virke
har fostret Guds enbårne Sønn,
se ned til den katolske Kirke
og stå den kjærlig bi med bønn
i all dens modergjerning god
for sjeler kjøpt i Jesu blod.

3. Ufattelige lodd og glede
i Nasaret dig blev til del:
om Jesu barndomsliv å frede,

til vekst og rikdom for din sjel.
Lær oss å elske ham, så ei
vi fjerner oss fra livets vei.

4. Forunn oss i vårt kall og yrke
den bønnens ånd som var din pryd,
og skjenk oss ved din forbønns styrke
å tjene Gud i dåd og dyd.
Da skal vi i den siste dyst
få dø som du ved Jesu bryst.

Sankt Olav.

225.

(Sekvensen i St. Olavs-messen).

1. Lux illuxit laetabunda,
Lux illustris, lux jucunda,
Quae digna praeconio.
In solemne gaudium
Prorumpat fidelium
Sincera devotio.

1. Gledens store dag er runnen,
Minnedagen, høitidsstunden,
Jublende av klokkeklang.
Bring til dette høitidsstevne
All den andakt du kan evne,
Løs den ut i bønn og sang.

2. Gloriosus hodie Christi martyr gloriae,
Sublimatus solio,
Pro aeternis brevia
Commutavit gaudia,
Felici commercio.

2. Himlens herlighet nu eier
Kristi martyr ved den seier
Som han vant idag for Gud.
Livets fryd og korte gleder
Byttet han med evig heder
På vår Herres Kristi bud.

3. Insignis martyris Insignis gloria, Dulcis est gaudii, Dulcis materia. Insiste canticis, mater Ecclesia, Coelesti jubilo.

3. O hvor herlig er den ære Kristi martyrskrud å bære I den store, hvite flokk. Derfor til Guds nådetrone Moderkirkens sang skal tone. Aldri kan han takkes nok.

4. Inter curas absolutus Rex Olavus constitutus In regni fastigio, Suspirabat in aeterna, Praevolabat in superna Mentis desiderio.

4. Stort var Olavs kongevelde. Mellem Norges stolte fjelle Æret var den store drott. Men hans higen, håp og lengsel I hans lykke og hans trengsel Var kun himlens kongeslott.

5. Christi tractus in odore Christi languens in amore Vires sumens e languore, Corde, votis, factis, ore, Quem amabat coluit. Hic nec minis, nec timore, Mortis fractus, nec labore Idolorum ab errore Multo quidem cum sudore gentem suam eruit.

5. Kristi kjærlighet som tendte Flammen som i sjelen brente Unte ham ei rast og ro, Skjønt han meget måtte døie, Før han vant ved kval og møie Folket for den sanne tro.

6. Tulit ab impia gente ludibria, Minas et odia, poenas, exilia, Sed mente stabili Mira constantia Devicit omnia, Felix

6. Hat og avind, usle renker, Selv landflyktighetens lenker Bar han glad for Hvite Krist. Modig livets veier gikk

felicia Migrans ad gaudia Cum palma nobili.

7. Ante diem passionis Ad instantem vim agonis Animatus visionis Divinae solatio. Quod amabat, Praegustabat, Praegustatum plus optabat Plus optatum vindicabat Illustri martyrio.

8. Rex et martyr triumphalis, Tutor noster specialis, Tua proles spiritalis Sit ab hujus mundi malis Te tuente libera. Quos infestat vis carnalis Corruptela generalis, Pestis potens et laetalis Nos sub tuis tutos alis Tua salvet dextera.

Amen.

han, Og i martyrdøden fikk han Seierspalmens lønn tilsist.

7. Dagen før den siste kvide Blev han styrket til å lide Ved et selsomt syn han så: Paradisets underfulle Nådelønn som snart han skulde Gjennem martyrdøden få.

8. Drott og martyr i det høie, Se til oss med kjærlig øie, Gå i forbønn for oss frem. Vern oss mot all syndens våde, Be for oss om kraft og nåde Til å nå vårt sanne hjem.

Amen.

Oversatt av K. Kjelstrup

226.

(Melodi: nr. 146).

1. Tyst gjennem seklers gang,
båret av klokkeklang,
toner som atterljom fedrenes bønn:
Olav, vår helgendrott,
du har av Herren fått
evig de hellige blodvidners lønn.

Alltid Guds Kirke
signer ditt virke,
og over Norge, mens tidene går,
lyser ditt navn som en soldrøm i vår.

2. Hil dig, vår martyrdrott.
Høit har din trone stått,
herlig for Hvite Krist gav du ditt blod.
Sterkt var ditt kongekrav,
aldri du bøiet av,
myndig og fast du i trengslene stod.
Nu fra det høie
skuer ditt øie
kjærlig til Norge, hvor Kirken på ny
åpner sin favn og gir sjelene ly.

3. Over din helligdom
forfallets tider kom,
styrtet blev fedrenes storverk i grus.
Øde lå Stiklestad,
glemt blev ditt minnekvad,
plyndret og lukket Guds hellige hus.
Og mens det skumret,
slektene slumret — — —
Men ved Guds trone du stod som vår tolk,
Olav, i bønn for ditt land og ditt folk.

4. Lagnad så løyndomsfull — — —
atter vårt arvegull
løftes av hender med vigsel fra Rom.

Atter ditt minnekvad
lyder på Stiklestad,
gjenreist står Nidaros strålende dom.
Lær oss å virke
tro for Guds Kirke,
fredløse hjerter og søkende sinn
føre din forbønn til sannheten inn.

K. Kjelstrup

Sankt Hallvard.

227.

(Melodi: nr. 142).

1. Blandt Norges helgenskare
så høi og ren du står,
så uforsakt i fare tross dine unge år.
Sankt Hallvard, var ditt minne
enn glemt bak mulm og slør,
nu skal det atter skinne
med glans som aldri før.

2. Av nådens drott som kjærlig
i døden for oss gikk,
for rettferds skyld du herlig
en martyrkrone fikk.
Tyst dine drapsmenn senket
ditt lik i fjordens favn,
men Kristi Kirke skjenket
dig evig helgennavn.

3. Av sterke mure bårne
med gylne spir mot sky
stod Hallvardskirkens tårne
høit over Oslo by.
Og gjennem sekler tonet
i bønn og sang ditt navn,
hvor helgenskrinet tronet
i helligdommens favn.

4. I frafallstidens kampe
ditt alter sank i grus,
og helligdommens lampe
blev slukket i Guds hus.
Men Moderkirken ærer
dig tross all vé og vold,
og ennu Oslo bærer
ditt billed i sitt skjold.

K. Kjelstrup

228.

(Melodi: nr. 184).

1. Du som vandret rettferds stier,
ren og sterk i livets vår,
Hellig Hallvard, vi dig vier
ungdomsskarens tarv og kår.
Nevn dem alle for Guds Sønn
navn for navn i kjærlig bønn.

2. Hård er kampen for å berge
nådens liv og troens glød.
Du, de unges vern og verge,
stå dem bi i kamp og nød.

Du fant selv i Kirkens favn
kraft og trøst for alle savn.

3. Som et stormfullt hav er verden,
truer skuten med forlis.
Mellem tusen skjær går ferden
til vårt hjem i Paradis.
Skjenk oss i vår ungdoms vår
syn for det som ei forgår.

4. All din storhet, all din styrke
var en nådens gave skjønn.
Dagliglivets jevne yrke
fanget vigsel ved din bønn.
Kirkens ungdomshelt i Nord,
led oss blidt i dine spor.

K. Kjelstrup

Sankt Gudmund.

229.

(Melodi: nr. 129).

1. Guds rikes fagre saga melder
om troens rike liv i Nord,
da mellem Islands stolte fjeller
Guds Kirke lyste sterk og stor.
Fra Holar lød din hyrdestemme,
Sankt Gudmund, myndig, klar og mild.
For Kristi rikes sak å fremme
du ofret dig med kraft og ild.

2. Sankt Gudmund, aldri skal du glemmes.
Du var den gode hyrdes bud,
hvor onde lyster skulde temmes
og sjelen finne fred med Gud.
Men fremfor alle ømt du favnet
de lidende og små på jord,
og hver som livets goder savnet
du benket kjærlig ved ditt bord.

3. Som offerliv og folkelykke
får nådens vigsel fra Guds hus,
så mistes mangt et troens smykke,
når Kirken selv blir lagt i grus.
Men ennu Islands menn og kvinner
velsigner dig med ærens krans,
og over sagaøyen skinner
ditt dyre navn med hellig glans.

4. Sankt Gudmund, sign da fra det høie
med hellig forbønn hver en hånd
som lindrer fattigdom og møie
i kjærlighetens milde ånd.
La Moderkirkens arme favne
enhver som lider sorg og nød
og be at ei de små må savne
for sjel og legem livets brød.

K. Kjelstrup

Sankt Svitun.

230.

(Melodi: «Tenk når engang»).

1. Når Kristi Kirke for sin brudgom lider,
da kaller Gud de sterke hjerter frem.
Sankt Svitun, du blev kalt i slike tider
til bispestolen fra ditt stille hjem.

2. Vær hilset du som modig løftet røsten
og talte livets ord med ild og glød.
Du så med seerblikk at stor var høsten
og der var hunger efter livets brød.

3. Enn ulmet her og der de siste rester
av oldtids hedenskap i bygd og by,
men hvor du trådte frem med dine prester
det svant som mulmet ved en soldags gry.

4. Som Englands kirke signer fromt ditt minne
og hvad du virket til Guds rikes gavn,
ei heller Norge glemmer nogensinne
at våre fedre æret høit ditt navn.

5. Be for vårt folk at det igjen forlanger
den kristentro man engang fra oss stjal,
du store vernehelgen for Stavanger
og for dets gamle, stolte katedral.

6. Din forbønn følge dine trosbuds virke,
så splidens slange får sitt banesår.
Da skal i Norge ved sin gamle Kirke
den gode Hyrde samle sine får.

Sankt Eystein.

231.

(Melodi: nr. 141).

1. Sankt Eystein, vi signer ditt minne.
I tider med uro og vé
du stod som en lysende tinde
med solgull på glitrende sne.
Du trosset den truende trengsel
og fryktet ei fare og fengsel,
din høieste lykke og lengsel
var Kirken i fremgang å se.

2. Sankt Eystein, i trengselens dager
vi trenger din fryktløse ro.
Når Kirken forfølges, vi klager,
ti fattig og svak er vår tro.
Ja, be for oss at vi må være
Guds hellige Kirke til ære
med levende tro på dens lære —
da rokker ei verden vår ro.

3. Sankt Eystein, i Nidaros kneiser
mot skyen ditt strålende verk,
hvor Domkirken tårnene reiser,

vidunderlig mektig og sterk.
La Olav den helliges minne
vår nutid til fortiden binde,
og be at vårt Norge må finne
tilbake til fedrenes verk.

4. Sankt Eystein, bær frem våre bønner
at Kirken må vokse i Nord,
ditt fedrelands døtre og sønner,
som ser hvordan høsten er stor,
fra kirke og kloster fornemme
Guds kjærlighets kallende stemme:
«Kom hit for min gjerning å fremme,
den helligste gjerning på jord».

K. Hjelstrup

Sankt Dominikus.

232.

(Original melodi).

1. Dominikus, vår fader,
vår takk til dig er stor,
fordi du atter sendte
din orden imot nord.
Du vet vårt land dig glemte
i mange hundre år.
Men spiren dog vi gjemte
til tusenfoldig vår.

2. Du lovet at du vilde
oss minnes, når hos Gud

du stod ved nådens kilde
i hellighetens skrud.
Be for din flokk som strider,
gi mot å holde ut —
at vi som kjemper, lider,
må vinne frem tilslutt.

3. Og la vår skjønne fane
med korset i sin bunn
for andre veien bane
til sannhets dype grunn.
Vi stiller oss i rekken
som kjemper for Guds sak.
Da stråler evig seiren
for oss på Herrens dag.

Marie Knudtzon

Sankt Franciskus fra Assisi.

233.

(Egen melodi).

1. Sankt Franciskus, rik i armod
har til frelse Gud dig sendt
for en tid hvis sjel og øie
kun mot gull og glans var vendt.
Høit du løftet Kristi fane
for ditt folk til bot å mane —
vend da også i vårt bryst
hjertet bort fra verdens lyst.

2. Sankt Franciskus, du blev kallet
til å reise Herrens hus,
da det under slektens synder
sank som en ruin i grus.
Gjør dig nu til forbønn rede,
vend fra oss Gud Faders vrede,
så hans Kirke fri og stor
atter reises må i Nord.

3. Sankt Franciskus, du som vandret
livets vei i bønn og bot,
Jesus preget sine vunder
i din hånd og i din fot.
Også vi de sår vil minnes
hvori all vår frelse finnes.
Bær da du vårt hjertes bønn
frem for Guds enbårne Sønn.

4. Lov og takk og evig ære
være dig, vår sterke Gud.
Du gav Sankt Franciskus kraften
til å vidne om ditt bud.
Takk for dine vidners skare.
Takk at håp vi tør bevare
at med dem vi møtes skal
hist i Sions lyse hall.

Sankt Antonius fra Padova.

234.

(Egen melodi).

1. Hellig Antonius, talsmann kjær,
Portugals lyse stjerne.
Glans der står av ditt helgenskjær
ned gjennem tider fjerne.
Glans der står av ditt sterke ord,
glans av ditt rene levnet.
Tro du fulgte i Jesu spor,
tjente ham alt du evnet.

2. Ofte, når i en stille bønn
du for din Frelser knelte,
kom han selv som et barn i lønn
og i din celle dvelte.
O hvor glødet da i din barm
hjertet av hellig glede,
løftet det himmelske barn på arm,
kysset dets hender spede.

3. Aldri taper ditt navn sin glans,
mens sig vår slekt forynger.
Aldri falmer den underkrans
Herren omkring det slynger.
Stammer vi svakt med tvil mot håp,
eier vår bønn ei vinge,
du kan høre vårt hjertes rop,
du vil for Gud det bringe.

4. Hellig Antonius, Jesu venn,
vrangtroens sterke hammer,
drag til Gud våre hjerter hen,
tend dem i rene flammer.
Vær hos Gud våre bønners tolk,
skaff oss hans fred i eie,
led vårt villfarne, stakkars folk
hjemad på frelsens veie.

Sankta Elisabet.

235.

(Melodi: nr. 129).

1. Når helgenskarens pris istemmes
i pilgrimssangen her på jord,
der er et navn som aldri glemmes
av Kirkens barn i syd og nord.
Elisabet, ditt rike virke
i kjærlighetens offerkall
med hellig glans i Kristi Kirke
for alle slekter lyde skal.

2. La visne jordisk glans og ære,
la dø hvad ei er født av Gud —
kun rikt og stort det liv kan være,
hvis lov er kjærlighetens bud.
Elisabet, fra Jesu Hjerte
du fikk den glød som lærte dig
i sorg og glede, fryd og smerte
å vandre kjærlighetens vei.

3. Hvor stort, hvor stort at Gud ei glemmer
det beger vann vi næsten bød,
at livets bok hver gjerning gjemmer
hvorved vi lindret sorg og nød.
Elisabet, ditt liv oss lære
å sprede trøst i sorgens hjem,
å kalle sangen til Guds ære
og smilet mellem tårer frem.

4. Hvert trøstens ord, hver kjærlig tanke,
hver blomst som spirer i vårt spor,
det er den rikdom vi skal sanke
og bære frem i himmelkor.
Akk, løft vårt blikk mot livets lande,
Elisabet, og be til Gud
at vi må stå ved dødens strande
i kjærlighetens nådeskrud.

Sankt Franciskus Xaverius.

236.

(Melodi: nr. 122).

1. Tendte kjerter, orgelklang,
kimende klokker og festlig sang
hilser dig, helt som har båret så vide
Frelserens navn, det velsignede, blide.
Hil dig, Franciskus Xaverius, glad
hylder dig Kirken med jubelkvad.

2. Kina, Japan, Indias jord
bærer din rastløse vandrings spor.
Lidelser, trengsler og arbeidets byrde
bar du for Jesus, vår evige Hyrde.
Nu til misjonene kjærlig du ser,
for deres fremgang du stadig ber.

3. Tend med Jesu Hjertes glød
hver som skal hjelpe i sjelenød.
Troens apostel og nådens forkynner,
kjærlig du favner hver vantro og synder.
Bind oss til Jesus med kærlighets bånd.
Lær oss å virke i samme ånd.

4. Endt er nu din vandring her,
og du er Jesus så nær, så nær.
Salig du signer hvert arbeid og møie
som du til sjelenes vel måtte døie.
Be da for Norge, hvor Kirken på ny
spreder sitt lys over bygd og by.

Sankt Magnus.

237.

(Melodi: nr. 166).

1. I martyrskrud du kom
til himlens helligdom.
Sankt Magnus, be for oss.

Ditt navn i seklers gang
ei mistet har sin klang.
Sankt Magnus, be for oss.

2. Mot hedenskap og vold
du løftet høit ditt skjold.
Sankt Magnus, be for oss.
For rettferd og for fred
i Kristi navn du stred.
Sankt Magnus, be for oss.

3. Nu står du ren og stor
i Norges helgenkor.
Sankt Magnus, be for oss.
Vær ved din forbønns makt
for Kirkens sak på vakt.
Sankt Magnus, be for oss.

4. Så spreder vi i ro
på ny den gamle tro.
Sankt Magnus, be for oss.
Og hvor dens lys er tendt,
er splidens dager endt.
Sankt Magnus, be for oss.

K. Kjelsbrud

Sankta Teresia fra Lisieux.

238.

(Melodi: nr. 184).

1. Mangt et herlig nådens under,
mangen blomst fra Paradis
i Guds Kirkes nådestunder
spirer frem til Herrens pris.
Du, Teresia, Kristi brud,
var en sådan blomst fra Gud.

2. Skjønn ved nådens rike virke
blusset du i livets vår
lik en rose i Guds Kirke
som på Herrens alter står.
Nye gaver uten tall
fikk du med ditt klosterkall.

3. «Alt for Jesus» var ditt merke
under pilgrimsferdens gang,
som en gjenklang av den sterke,
rene helgenskares sang.
Lett det var for dig å dø,
lille blomst fra Lisieux.

4. Nådens roser fra det høie
strør din milde hånd med fryd,
og med glede ser ditt øie
på vår vekst i dåd og dyd.
Du, Teresia, for oss ber,
til vi dig i himlen ser.

5. Som fra Karmels helligdommer
bønn og lovsang til dig går,
også vi i skarer kommer
for å se hvad du formår.
Nevn oss kjærlig, Kristi brud,
i din bønn hos nådens Gud.

Sankt Karl Borromeus.

239.

(Melodi: nr. 142).

1. Av stolte aner runnet,
Sankt Karl, du blev av Gud
til virke verdig funnet
i Kirkens bispeskrud.
En høvding i Guds rike
i kamp og trengselsår,
en hyrde uten like
for Herrens lam og får.

2. Mot lyset i Guds himmel
med fryd vår tanke går,
til helgenskarens vrimmel,
hvor du for tronen står.
Sankt Karl, din bønn forlene
oss kraft og offerglød
til Kirkens sak å tjene
som du i liv og død.

3. I gull og marmor smiler
Milanos katedral,
hvor nu ditt legem hviler
bak alterets portal.
Så mektig skal det mane
til glad å følge dig
på kjærlighetens bane
og korsets kongevei.

4. Din forbønns makt du vise
for hyrder og for får
til lægedom og lise
for syndens sott og sår.
Lær oss for Kristi Kirke
til brødres sjelegavn
å ofre liv og virke
i Jesu Kristi navn.

K. Kjelstrup

Sankt Aloysius.

240.

(Melodi: nr. 186).

1. Disse øine, disse leber —
å hvad bærer de for bud
om en hellig sjelens feber,
tendt av lengsel efter Gud,
om en frigjort ånd som eier
freden over all forstand,
om en herlig nådens seier
over støv i støvets land.

2. Med et blikk mot Lammets trone,
hvor de gylne harper går,
ofrer han sin fyrstekrone
i den første ungdoms vår.
Og fra verdens gull og glede
går den sterke, rene sjel
korsets kongevei å trede
for å få i himlen del.

3. Å hvor dypt beskjemmet står jeg,
når jeg speiler mig i dig.
Tregt og lenkebundet går jeg
på Guds nådes himmelvei.
Liten offervillig glede,
liten tro i korsets tukt,
liten iver i å sprede
bønnens vinger ut til flukt.

4. Ja, jeg trenger til å minnes
hvad du selv så klart forstod:
Aldri, aldri himlen vinnes
uten offer, uten bot.
La ditt liv mig mektig mane
som en vigslet klokkes klang
tro å følge korsets fane
under livets pilgrimsgang.

5. Etling av Gonzagas høie
fyrstestamme, stolt og stor —
nu du er for troens øie
fyrste i Guds helgenkor.

Med din forbønns kraft, jeg ber dig,
Aloysius, stå mig bi,
til i livets land du ser mig
foran tronen, frelst og fri.

K. Kjelstrup

Sankta Sunniva.

241.

(Melodi: nr. 129).

1. På fedres tun der stille strømmer
en minnets kilde sølverklar,
og ved dens bredder Saga drømmer
om hvad vårt Norge engang var.
Ak, mangt et navn som før har funklet
som varder over hav og strand
har skoddens tåkeslør fordunklet
og skjult i glemsel for vårt land.

2. Men Gud skje takk, nu tåken viger.
I vårens glans står fjell og fjord,
og frem av minnets dybder stiger
de navner som var glemt i Nord.
Nu, Sankta Sunniva, vi minnes
på ny ditt navn med takk til Gud.
Ditt liv, din død var en heltinnes
i nådens gylne helgenskrud.

3. For hedenskapets gru og velde
fra Erins kyster over hav
du søkte op mot Stattlands fjelle
og fant dig her en martyrgrav.

Og sekler svant med lys og skygge,
mens Seljas helligdom blev glemt,
og glemt blev de som der fikk bygge
sitt liv med bønn og klokkeklemt.

4. Se, Sankta Sunniva, nu lever
ditt minnes glans i Nord på ny,
hvor fedres salmetoner bever
med fager klang i bygd og by.
Med stille steg alt mere seirer
i troens vår Guds sannhetssol,
og jublende vi gjenreist feirer
det gamle Seljas bispestol.

5. La fedres dyd og dåd ei glemmes,
hvor nordmenn eier hus og bo,
og be at Kirkens gjerning fremmes
til vekst for våre fedres tro —
med lys og helg for livets gleder,
med trøst for sjelens sorg og savn,
vår Frelsers navn til evig heder,
det norske folk til evig gavn.

K. Kjelstrup

Sankt Torfinn.

242.

(Melodi: nr. 122).

1. Engang våre fedres tro
reiste til himlen en nådens bro,

og i dens hellige ly våre fedre
lærte de henfarne vidner å hedre.
Hellige Torfinn, i vidnenes kor
vet vi du ber for Guds Kirke i Nord.

2. Norges folk i troens vår
løfter nu arven i fedres gård,
og til de evige høider vi vender
blikket og folder i bønn våre hender:
Hellige Torfinn, vær med oss i bønn —
stort har du virket og stor er din lønn.

3. Over gamle Norges jord
reiste Guds Kirke sig lys og stor,
og blandt dens mektige, manende minner
ennu på Storhamar murene skinner.
Hellige Torfinn, med forbønnens makt
står du for Hamar og Norge på vakt.

4. Sjelehyrde, til din pris
lovsangen stiger på fedres vis.
Skjenk oss din forbønn til vern om vårt virke:
Norge å samle i fedrenes kirke.
Hellige Torfinn, i soldagens gry
reiser vi Kristkirkens mure på ny.

K. Gjellerup

Salmer av forskjellig innhold.

Kirken.

243.

(Melodi: nr. 141). av Inga Lærum-Liebich

1. Vi elsker vår Kirke, den gamle,
den trofaste, hellige mor
som vil i sin helligdom samle
hver sjel som på Frelseren tror.
Vi elsker dens eldgamle minner
som lever, mens slektene svinner.
Vi elsker de bånd som oss binder
til sjelenes vokter på jord.

2. Vi elsker vår Kirke som døptes
i trengslenes bloddåp og ild,
hvis frihet i lenkene kjøptes,
hvis fred blev i fengslene til —
den Kirke, hvis liv er et under
som vokser i trengslenes stunder.
Vi elsker de blodige vunder
som brentes i kvidenes ild.

3. Vi elsker vår Kirke, hvis krone
er torner fra Golgatas jord.
Det evige Rom er dens trone,
dens septer er sannhetens ord.
I trengslenes stormnetter sorte
mot helvedes rasende porte
dens brudgom som aldri er borte
beskytter sin Kirke på jord.

K. Kjelstrup

Tid og evighet.

244.

(Original melodi). av A. Lutz O. P.

1. Evighet, kast ditt skinn
over hverdagslivet inn.
La mig se i all min ferd
klart hvad der for Gud har verd —
hvad der kun er støv og muld
og hvad der er lødig gull.
Vekk med alt som på min vei
fjerner mig, o Gud, fra dig.

2. Evighet, i ditt skjær
vis mig verden som den er —
storhet kun hvor storhet bor,
om i gjerning eller ord.
Alt som da er lavt og smått,
synes det enn stort og godt —
aldri skal det på min vei
fjerne mig, o Gud, fra dig.

3. Evighet, kast ditt skinn
i de tunge timer inn.
La mig under korsets gang
høre helgenskarens sang:
Pilgrimsferd ei venter hvil —
be og arbeid, lid og smil.
Da skal intet på min vei
fjerne mig, o Gud, fra dig.

K. Hjelstrup

Hedningemisjonen.

245.

(Melodi: nr. 142).

1. Der går en helteskare
i Jesu Kristi navn.
Den trosser død og fare
og sorg og nød og savn.
Det er den hær Guds Kirke
apostelkallet bød:
med livets lys å virke
i hedningnattens skjød.

2. Ei storm og strid og trengsel
kan stanse deres gang.
Selv til det dystre fengsel
de går med jubelsang.
Når for ditt navn de strider,
er ingen arm for svak,
og full av fryd de lider
for sannhets store sak.

3. I sne og is og kulde,
i ørkensolens brand
de gjør Guds lader fulle
til høst for livets land.
Fra Østens store riker
og Stillehavets kyst
nu dødens skygger viker
og lyset seirer tyst.

4. Alt synger millioner
i Afrika din pris,
og fra Alaska toner
din lov blandt sne og is.
Men ennu folk i våde
og hedendommens natt
må vente på din nåde
og Evangeliets skatt.

5. Send da din Ånd med velde
til grødesvanger jord.
La dine vidner melde
at nu er høsten stor.
Og til apostelvirke
skjenk nye nådens kall,
så Jesu Kristi Kirke
får vidner uten tall.

K. Kjelstrup

Kristi Kongefest.

246.

(Original melodi).

Hil dig, vår konge, vi hylder ditt navn,
søker vårt ly i din kjærlige favn.
Reis dig med velde og lys over jord
fred med de hjerter som håper og tror.
Styrter enn riker og troner i grus,
evig står Kirken, ditt hellige hus.
Der skal Du hyldes med paukenes klang,
kongenes konge i seklenes gang.

H. Kjelstrup

247.

(Melodi: nr. 80).

1. Kongers konge, alt kan melde
om din store herskermakt.
Ingen er som Du i velde,
alt din guddom underlagt.

2. Avgrunn kan på avgrunn kalle,
evighet på evighet —
om din storhet vidner alle,
men dens grenser ingen vet.

3. Himlens fyrstehær som troner
i ditt rikes lys og prakt,
engleskarens millioner —
alle hylder de din makt.

4. Jesus, i ditt veldes stråler
lyser også støvets land.
Ei din kjærlighet vi måler,
ei din makt vi fatte kan.

5. Når Du fra din trone smiler
i din Kirkes herlighet,
jublende vi til dig iler,
takker for din kjærlighet.

6. Vær vår konge, vær vår fører
under livets pilgrimsgang,
til vi engang glade hører
Sions gylne harpers klang.

K. Kjølstrup

Jesu, corona virginum.

248.

(Melodi: nr. 142).

1. O Jesus, jomfrukronen,
de rene sjeles lønn,
som fødtes av en jomfru,
lytt kjærlig til vår bønn.
Du vandrer mellem liljer
i jomfruskarens glans
og smykker rikt som brudgom
din brud med ærens krans.

2. De rene sjeler iler
med lovsang i din favn,

og jomfruene priser
med jubelkvad ditt navn.
I ydmyk bønn om nåde
vårt arme hjerte slår:
Verg oss mot vé og våde,
mot syndens sott og sår.

Inngangssalme til aftenandakt.

249.

(Melodi: nr. 129).

1. Kom, store Trøster, fra det høie
og hjelp oss her på hellig grunn
i ydmykhet vårt kne å bøie,
så rik blir kveldens andaktsstund.
Tend i vårt hjerte dine flammer
og løft vårt blikk fra døgnets nød,
så alt som kun fra støvet stammer
blir lutret i din nådes glød.

2. Her i ditt hus blir hjertet stille,
her stilner livets lek og larm,
så nådens strøm fra livets kilde
kan gjøre bønnen rik og varm.
Da blir det vekst for gode tanker,
det fromme forsett modnes tyst,
og bønnen bryter sine skranker
til flukt mot evighetens kyst.

3. Du som den Kirke tro beskytter
som favner alle folk på jord,
hjelp oss så vi med andakt lytter
til nådens røst og sannhets ord.
Lukk op vårt hjertes stengte dører,
send lys i sjeledypets grunn,
så vi med hellig andakt hører
på ordet fra din tjeners munn.

4. Sign alle som i kveld sig samler
til andakt i ditt stille hus,
men særlig dem som rådløst famler
i verdens ville bølgebrus.
Vis Du dem veien til den Kirke
Guds Sønn har reist på sannhets fjell.
Der får de vigsel for sitt virke
ved nådens rike kildeveld.

K. Kjelstrup

Ungdommens innvielse til Kristus Konge.

250.

(Melodi: St. Olavs-sangen).

1. Aldri livets hymner klinger
som i vårens glade sang,
båret høit på brede vinger
som en storm av jubelklang.
Og når vi vår ungdoms stier
til vår konge, Kristus, vier,
livet blir en gyllen vår.

Kristmenn, korsmenn, fram.
Kristmenn, korsmenn, fram.
Kristmenn, korsmenn, kongsmenn, fram.

2. I vår store Konges garde
går vi frem til dåd og dyst.
Korset lyser som en varde
og gjør kampen til en lyst.
Fagert er det liv som leves
der hvor Korsets banner heves
og for Kristus kampen står.
Kristmenn, korsmenn, fram.
Kristmenn, korsmenn, fram.
Kristmenn, korsmenn, kongsmenn, fram.

3. Ungdom, hør, vår Konge kaller.
Olavs hirdmenn, vær beredt.
Når til hærferd luren gjaller,
kampen er vår plikt og rett.
Og vi får til dåd og virke
nådens vigsel i Guds Kirke —
bedre rustning ei vi får.
Kristmenn, korsmenn, fram.
Kristmenn, korsmenn, fram.
Kristmenn, korsmenn, kongsmenn, fram.

———— K. Kjelstrup

AFTENSALME.

251.

(«Te lucis ante terminum». Melodi: nr. 176).

1. Før dagens siste lysning dør
og natten breder ut sitt slør,
vi ber dig, Skaper, mild og kjær,
vær Du oss med din allmakt nær.

2. La svinne hver en syndig drøm
og led vår tankes ville strøm.
Mot helvedsfyrstens list og vold
vær Du i natt vårt vern og skjold.

3. O milde Fader, hør vår bønn,
Du som med din enbårne Sønn
og Trøsteren, den Helligånd,
allverden styrer med din hånd.

K. Kolstrup

Fedrelandssalmer.

252.

1. Gud signe vårt dyre fedreland
og lat det som hagen bløma.
Lat lysa din fred frå fjell til strand
og vetter for vårsol røma.
Lat folket som brøder saman bu,
som kristne det kan seg søma.

2. Vårt heimland i myrker lenge låg,
og vankunna ljoset gøymde.
Men Gud, Du i nåde til oss såg,
din kjærleik oss ikkje gløymde,
Du sende ditt ord til Noregs fjell,
og ljos yver landet strøymde.

3. Og Noreg det ligg vel langt i nord
og vetteren varer lenge,
men ljoset og livet i ditt ord
det ingen kan setja stenge.
Um fjellet er høgt og dalen trong,
ditt ord heve då sitt gjenge.

4. Så blømde vårt land i ljos og fred,
det grodde så grønt i lider.
Men atter seig natt på landet ned
med trældom og tunge tider.
Og folket det sukka etter ljos,
og Du lyste upp umsider.

5. Og morgonen rann og myrkret kvarv
som lenge vår lukka skygde.
Du atter oss gav vår fridoms arv
og honom i trengsla trygde.
Du verna vårt folk og gav oss fred,
og landet med lov me bygde.

6. Vil Gud ikkje vera bygningsmann,
me fåfengt på huset byggja.
Vil Gud ikkje verja by og land,

kann vaktmann oss ikkje tryggja.
So vakta oss Gud, so me kan bu
i heimen med fred og hyggja.

7. No er det i Noreg atter dag
med vårsol og song i skogen.
Um sædet enn gror på ymist lag,
det brydder då etter plogen.
So signe då Gud det gode såd,
til groren ein gong er mogen.

253.

(Melodi: nr. 142).

1. No livnar det i lundar,
no lauvast det i lid,
den heile skapning stundar
no fram til sumars tid.
Det er vel fagre stunder,
når våren kjem her nord
og atter som eit under
nytt liv av daude gror.

2. Guds kyrkja lysa skulde
som høgt på berg ein stad
med sumar utan kulde
og utan solarglad.
Guds ord vel alltid lyser,
den sol gjeng aldri ned.
Det hus som Anden hyser
ligg stødt i ljos og fred.

3. Du vår med ljose dagar,
med lengting, liv og song,
du spår at Gud oss lagar
ein betre vår ein gong,
då me med vigsla tunge,
med kjærleik heil og klår
alt utan brest og sprunge
skal lova Herren vår.

Kirken og fedrelandet.

254.

(Original melodi).

1. Ein heimstad hev Herren for folket sitt bygt
som lyser i evig klåre.
På berg skal han standa i tidene trygt
for oss og for borni våre.
Kristi Kyrkja
står trygt i tid og i æva.

2. Sjå landet i folket seg speglar av,
so hugen av venleik lyser.
Og Herren Krist seg til folket gav,
so hjarto himmelen hyser.
Kristi rike
står trygt i tid og i æva.

3. Til kvar som flyg inn i hans frelsarfamn
han segjer: Du ven og broder.

Og Faderen gjev oss eit barnenamn
i Kyrkja, vår heilage moder.
Kristi Kyrkja
står trygt i tid og i æva.

Lars Åskeland

Til Jesu hellige Hjerte.

255.

(Melodi: nr. 22).

1. Her hvor livets stormer tier,
foran Tabernaklets dør,
Jesu Hjerte, vi dig vier
hvad vi lider og vi gjør.
Sign vårt arbeid, sign vår smerte —
alt skal bæres i ditt navn —
dig til ære, Jesu Hjerte,
og vår sjel til evig gavn.

2. Jesu Hjerte, dine flammer
er vårt lys på himmelvei,
så selv livets vé og jammer
knytter sjelene til dig.
Fra din dype vunde rinner
nådestrømmen vidt omkring.
All vår lagnads dystre minner
dør i dette kildespring.

3. Er enn avgrunnsdyp vår våde
og vårt liv en blodig val,
stor som havet er din nåde

selv i dødens kamp og kval.
Derfor, Frelser, til din ære
vier vi nu alt til dig.
Da vil hver en korsvei være
nådens gylne kongevei.

K. Kjelstrup

256.

1. Høit over alle hjerter
et hjerte for mig slår,
i glede og i smerter
min lengsel det forstår.
Så elsker venn ei vennen
og brud sin brudgom ei,
o milde Herre Jesus, som Du har
elsket mig.

2. Ja, mer enn alle venner
kan elske mig på jord,
vil Du mig elske, Jesus
med kjærlighet så stor.
Derfor med fryd jeg velger
din ømme kjærlighet,
i himlen og på jorden
ei større skatt jeg vet.

3. Du er mitt lys i mørke,
mitt skjold i livets strid,
min kvegelse i tørke,
min fryd til hver en tid,

mitt vern, når verden frister,
min trøst i nød og savn,
mitt håp, når øiet brister,
mitt liv i dødens favn.

257.

(Melodi: nr. 80).

1. Jesu Hjerte, sinn og tanke
priser dig fra gry til kveld,
sanne vintre, edle ranke,
nådens rike kildeveld.

2. I din hjertevundes flammer
lyser paktens offerblod.
All vår syndenød og jammer
lutres kan i denne flod.

3. Freidig tør vi derfor heve
blikket mot din hjertebrand,
til vi engang skal få leve
lykkens liv i livets land.

4. Salig, salig hver som finner
livet i din kjærlighet.
Selv i dødens skygger skinner
lyset fra din herlighet.

K. Kjelstrup

For ymse tilhøve.

258.

1. Deilig er jorden. Prektig er Guds himmel.
Skjønn er sjelenes pilgrimsgang.
Gjennem de fagre riker på jorden
går vi til Paradis med sang.

2. Tider skal komme, tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang —
aldri forstummer tonen fra himlen
i sjelens glade pilgrimssang.

3. Englene sang den først for markens hyrder,
skjønt fra sjel til sjel det lød:
«Fred over jorden, menneske, fryd dig,
oss er en evig Frelser født.»

259.

1. Jeg elsker dig, min stav, min styrke.
Jeg elsker dig, min fred, min fryd.
Jeg elsker dig og vil dig dyrke
med håp og higen, dåd og dyd.
Jeg elsker dig, min sol, min dag,
til døden stanser hjertets slag.

2. Du sannhets sol bak alle skyer
og kjærlighetens flammebål,
mitt vesens ophav og fornyer
og all din skapnings endemål,
Du evighetens faste fjell
og salighetens kildeveld.

3. Hvi har så sent jeg på min bane
dig skimtet, skjønhet uten skår?
Hvi lærte jeg så sent å ane
din kjærlighets så rike kår?
All godhets veld, det er mitt nag
at jeg har spildt så mangen dag.

4. Min fot gikk feil, mitt øie, sløvet,
ditt lyse fotspor hadde tapt,
og, himmelsk sans og syn berøvet,
jeg fulgte lys som kun var skapt.
Nu er det skjedd at nåden vant,
og i min sjel ditt gry oprant.

5. Jeg elsker dig, mitt vesens ære.
Jeg elsker dig, min Gud, mitt skjold.
Kun dig til lønn jeg vil begjære
og kjærlighet som krigersold.
O Gud, gjør selv mitt løfte sant
og vær min troskaps underpant.

Johannes Scheffler (Angelus Silesius).
Overs. av Johannes Fredriksen, dansk prest.

260.

(Egen melodi).

1. Kjærlighet fra Gud
springer like ut
som en kilde klar og ren.
I dens stille bunn,
i dens dype grunn
gjemmes livets edelsten.

2. Kjærlighet fra Gud
som en yndig brud
kommer smykket til oss ned.
Lukk kun op din favn,
kom i Jesu navn.
Himlen bringer du jo med.

3. Kjærlighet fra Gud
er det store bud,
er det eneste jeg vet.
Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred,
ti Gud selv er kjærlighet.

261.

(Melodi: nr. 184).

1. Verdig er jeg ingenlunde
til å stedes til ditt bord,
men vil Du, o Gud, forunne
mig et nådens allmaktsord,
står min sjel med dig i pakt,
klædd i nådens brudedrakt.

2. Ja, Du ser mitt hjertes lengsel
efter livets sanne brød,
mens jeg her i støvets fengsel
føler dypt min vé og nød.
Jesu Hjerte, la min sjel
i din miskunnhet få del.

K. Kjelstrup

262.

(Original melodi). av J. Smit

1. Vår tro vil vi sprede som solen så rik,
den tro som gir krefter til striden,
og mørket og natten skal dagen bli lik,
når trossolen oplyser tiden.
La stråle den glød
som solen oss bød —
i sannhet, i klarhet, i freden.

2. Heroppe, hvor troen ved fjell og ved fjord
i herlighets glans engang funklet,
er lyset som Jesus har bragt til vår jord
ved vantro og tvil blitt fordunklet.
La stråle den glød
som solen oss bød —
i sannhet, i klarhet, i freden.

3. Så vil vi arbeide og be uten stans
og trosfaklen uforsagt bære,
så snart må få stråle i fagreste glans
vår Kirkes ufeilbare lære.
La stråle den glød
som solen oss bød —
i sannhet, i klarhet, i freden.

J. O. Smit
(Efter et hollandsk forbillede)

SALMER VED BRUDEVIGSEL.

Før vigselen.

263.

(Melodi: nr. 184).

1. Til dig, o Gud, med varme hjerter
går brud og brudgom frem i bønn.
I lys av dine alterkjerter
blir bryllupsdagen rik og skjønn.
Sign kjærlighetens pakt den store
med fred og nåde for de to,
som Du i Kana engang gjorde
til offervilje, håp og tro.

2. Ja, sign, o Gud, den heim som stiftes
med vigsel fra ditt alterbord,
så, selv om fryd med kummer skiftes,
for evig fast står paktens ord.
Hvor Du, Guds Sønn, er hedersgjesten,
blir dagen aldri arm og tom.
Den nye heim ved bryllupsfesten
blir vigslet til en helligdom.

H. Kjelstrup

Efter vigselen.

264.

(Melodi: nr. 81).

1. Livets lagnad Gud alene
kjærlig leder med sin hånd.

Sorg og glede — alt skal tjene
til å festne paktens bånd.

2. Dobbelt blir den delte glede
halv hver bitter sorgens stund,
når kun hjemmets lune rede
står på kjærlighetens grunn.

3. Stol da fast på Herrens nåde.
Aldri svikter han sitt ord.
From i fryd og sterk i våde
er hver sjel som ber og tror.

4. La ved hjemmets arne gløde
lyset av Guds kjærlighet,
til i livets aftenrøde
I skal se hans herlighet.

K. Kjelstrup

SALMER VED GRAVFERD.

265.

(Mel.: «O Fader, vær ei lenger vred»).

1. O Gud som kjærlig lar hver sjel
i bønnens nådestunder
bli lægedom og kraft til del
ved Jesu Kristi vunder,
vær Du med troens trøst vår gjest,
tørr hver en sorgens tåre,
lær oss at forbønn høver best
ved våre dødes båre.

2. Høit synger verden livets pris
og hylder døgnets gleder,
men til Guds lyse paradis
når ingen jordisk heder.
Selv gravens fagre blomsterflor
i støv og glemsel svinner,
men kjærlighetens bønn fra jord
til himlen veien finner.

3. Du som gav nådens kilder vei,
da Du på korset døde,
ta denne sjel snart op til dig
og glem dens skyld og brøde.
Fra lutringsstedets stille kval,
hvor hver en gjeld betales,
før den til Sions kongesal
for evig å husvales.

K. Kjelstrup

266.

1. Å møtes og skilles er skapningens lodd
hvor livet med døden må stride,
men døden har mistet sin nagende brodd
og dulmet blev avskjedens kvide,
da Jesus, vår Frelser, til livet på ny
stod herlig av graven i påskedags gry.

2. «På gjensyn hos Gud» blir i tårenes dal
vårt sukk ved de henfarnes båre.
«Han skjenke dig lindring i skjærsildens
kval

og tørre de sørgendes tåre.
Så kalles du snart til din Frelser og Gud
i renhets og hellighets strålende skrud.»

3. Så salig en trøst er vår hellige tro
på forbønnens hjelp for de døde.
Skjenk, Herre, den avdøde hvile og ro,
la nåden få slette all brøde,
og hjelp oss, så engang i evighets gry
vi møtes for aldri å skilles på ny.

K. Kjelstrup

VED ET LITE BARNS GRAVFERD.

267.

(Mel.: «Pris i glade jubeltoner»).

1. Herre, Du har kalt den lille
bort fra livets sorg og savn
og av englehender milde
førtes barnet i din favn.
Fra en dyster syndens verden
til et bedre hjem gikk ferden.
Klædd i dåpens nådeskrud
tok Du det til dig, o Gud.

2. Nu i de forløstes klynge
hvor de rene gleder bor,
også dette barn får synge
med i Sions jubelkor

og til helgenskarens glede
gå i forbønn med sin spede
røst for hjemmet her på jord,
men især for far og mor.

3. Støvet senker vi til hvile
uten bitterhet og nag.
La så tiden fremad ile
mot det store gjensyns dag.
Hver uskyldig sjel Du kaller
inn i Sions lyse haller
er en rosenknopp som får
åpne sig i himlens vår.

4. Jesus Kristus, gode Hyrde,
lær oss bære sorgen rett,
aldri som en håpløs byrde,
men et kors som Du gjør lett.
Hjelp oss, Frelser, dig å ligne,
så vi Herren kan velsigne
også ved den åpne grav,
både når han tok og gav.

K. Kjelstrup

4,50